

องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการยื่น

แบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน

COMPONENTS OF TAX PAYMENT INCLUDING PROBLEMS AND

OBSTACLES THAT AFFECT THE FILING AND PAYMENT OF

PERSONAL INCOME TAX IN THE SOUTHERN OF ANDAMAN

ธนสรร ธนาภักเดชจินดา

THANASAN THANAPHAKDECHJINDA

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

COMPONENTS OF TAX PAYMENT INCLUDING PROBLEMS AND
OBSTACLES THAT AFFECT THE FILING AND PAYMENT OF
PERSONAL INCOME TAX IN THE SOUTHERN OF ANDAMAN

THANASAN THANAPHAKDECHJINDA

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2022
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อหัวข้อการค้นคว้าอิสระ

องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน

COMPONENTS OF TAX PAYMENT INCLUDING AND PROBLEMS AND OBSTACLES THAT AFFECT THE FILING AND PAYMENT OF PERSONAL INCOME TAX IN THE SOUTHERN OF ANDAMAN

นักศึกษา

ธนสร ธนาภักเดชจินดา รหัสประจำตัว 65503664

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธุ์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ

(ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธุ์)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้ดำเนินการค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่ 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

หัวข้อค้นคว้าอิสระ	องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน
คำสำคัญ	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา, อันดามัน, ยื่นแบบและชำระภาษี
นักศึกษา	ธนสร ธนาภักเดชจินดา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธิ์
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ส่งผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มทะเลอันดามัน 2) ศึกษาศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีที่ส่งผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มทะเลอันดามัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชากรของภาคใต้ฝั่งอันดามัน 6 จังหวัด จำนวน 400 ราย โดยมีการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงอนุมาน โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่า 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราภาษีที่ชำระ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.005 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.05 2) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.005 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับ

นัยสำคัญกับการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 3) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี
 อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการขอเอกสาร
 เพิ่มเติมที่ 0.005 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสีย
 ภาษี ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับการ
 ขอเอกสารเพิ่มเติมถ่วงที่ 0.05 4) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมี
 ค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการชำระภาษีไม่ครบถ่วงที่ 0.005 ความรู้ความ
 เข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี และความพึงพอใจต่อ
 การให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับการชำระภาษีไม่ครบถ่วงที่
 0.05 5) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวก
 ในระดับนัยสำคัญกับด้านอัตราค่าปรับที่ 0.005 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 อัตราภาษีที่ชำระ และทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสีย ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับ
 นัยสำคัญกับด้านอัตราค่าปรับที่ 0.05 6) ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ และการหักลดหย่อน ตัวแปร
 ดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ่วงที่ 0.005
 การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ความสามารถในการ
 ชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับการยื่นประเภทเงินได้ไม่
 ครบถ่วงที่ 0.05 7) ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าว
 มีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05
 การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ใน
 ระดับนัยสำคัญกับการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 8) ด้านการจำแนกประเภท
 เงินได้ การหักลดหย่อน และ ความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิง
 บวกในระดับนัยสำคัญกับการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ
 ยื่น ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับการขอ
 เอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 9) ความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวก
 ในระดับนัยสำคัญกับการชำระภาษีไม่ครบถ่วงที่ 0.05 ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหัก
 ลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ตัวแปร
 ดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับการชำระภาษีไม่ครบถ่วงที่ 0.05 10) การหัก
 ลดหย่อน ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีค่า
 ความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการอัตราค่าปรับที่ 0.05 ด้านการจำแนกประเภทเงิน
 ได้ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญ
 กับการอัตราค่าปรับเพิ่มเติมที่ 0.05

TITLE	COMPONENTS OF TAX PAYMENT INCLUDING PROBLEMS AND OBSTACLES THAT AFFECT THE FILING AND PAYMENT OF PERSONAL INCOME TAX IN THE SOUTHERN OF ANDAMAN
KEYWORDS	PERSONAL INCOME TAX, ANDAMAN, FILING AND PAYING TAXES
STUDENT	THANASAN THANAPHAKDECHJINDA
ADVISOR	KANOKSAK SUKWATANASINIT DR.
LEVEL OF STUDY	MATER OF ACCOUNTANCY
FACULTY	SCHOOL OF ACCOUNTANCY SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2022

ABSTRACT

This research aims to study 1) to study the components of personal income tax payment that affect form filing and tax payment for individual income taxpayers of the Andaman Sea Group; 2) to study problems and obstacles in form filing and tax payment. Tax payment that affects filing and tax payment. There are individual income earners of the Andaman Sea group. The research tool was a questionnaire. The sample group was 400 individual income earners of the population of the Southern Andaman Coast in 6 provinces. Descriptive statistics were analyzed: percentage, frequency, mean, standard deviation. and inferential analysis by analyzing the correlation coefficient and Multiple Regression Analysis

The study found that Components of tax payment as well as problems and obstacles affecting personal income tax filing and payment in the southern Andaman coast found that 1) knowledge and understanding of personal income tax Paid tax rate service satisfaction The aforementioned variables had a positive correlation at a significant level with the aspect of incomplete income filing at 0.005. Attitudes towards behavior of

taxpayers There is no relationship between these variables. at a significant level with incomplete income filing at 0.05 2) acknowledgment of tax information Paid tax rate The above variable had a significant positive correlation with the cause of later being audited at 0.005. Knowledge and understanding of personal income tax Attitudes towards behavior of tax payers service satisfaction There is no relationship between these variables. at a significant level with the aspect causing to be examined later at 0.05 3) acknowledging tax information Paid tax rate The above variables had a significant positive correlation with the request for additional documents at 0.005. Knowledge and understanding about personal income tax Attitudes towards behavior of tax payers service satisfaction There is no relationship between these variables. at a significant level with the request for additional documents at 0.05. 4) Awareness of tax information. Paid tax rate The above variable had a significant positive correlation with incomplete tax payment at 0.005. Knowledge and understanding of personal income tax Attitudes towards behavior of taxpayers and satisfaction with service There is no relationship between these variables. at a significant level with incomplete tax payment at 0.05 5) Awareness of tax information Paid tax rate The above variable had a significant positive correlation with the penalty rate at 0.005. Knowledge and understanding of personal income tax Paid tax rate and attitudes towards the victim's behavior The aforementioned variables had no significant relationship with the penalty rate at 0.05. 6) Income classification. and deductions The above variables had a significant positive correlation with the aspect of filing incomplete types of income at 0.005 Lack of knowledge and understanding about submitting forms Channels and methods of paying taxes ability to pay taxes The above variables had no significant relationship with the aspect of filing incomplete income types at 0.05. 7) Channels and methods of tax payment. and ability to pay taxes The above variables had a significant positive correlation with the cause of subsequent investigation. 0.05 Deductible Lack of knowledge and understanding about filing The above variables had no significant relationship with the cause of being audited later at 0.05. 8) Income classification. Deductions and Taxability The above variable had a significant positive correlation with the request for additional documents at 0.05. Channels and methods of paying taxes The above variables had no

significant relationship with the request for additional documents at 0.05. 9) Ability to pay taxes. The above variables had a significant positive correlation with incomplete tax payments at 0.05. deductible Lack of knowledge and understanding about filing Channels and methods of paying taxes The above variables had no significant relationship with incomplete tax payment at 0.05. 10) Deductions Channels and methods of paying taxes and ability to pay taxes The aforementioned variables had a significant positive correlation with the penalty rate at 0.05 and the classification of income. The lack of knowledge about the variable filing was not significantly correlated with the additional penalty rate of 0.05.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษางานค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีมาจากการได้รับความกรุณาอย่างสูงและการให้คำแนะนำคำเสนอแนะด้วยความเมตตาอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยนี้ให้มีถูกต้องตามหลักวิชาการและระเบียบวิธีวิจัย จาก ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเรื่องนี้และผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ คณบดีคณะบัญชีและอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงที่คอยชี้แนะแนวทางให้คำปรึกษาเพื่อให้ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องละสร้างแรงผลักดัน

ขอขอบคุณเจ้าของผลงานวิจัย งานวิทยานิพนธ์และเอกสารวิชาการทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาได้นำมาประกอบการศึกษาค้นคว้าและประยุกต์ใช้สำหรับเป็นแนวทางในการศึกษาในครั้งนี้ รวมถึงบิดามารดา ครอบครัว และ กรรมการบริษัท ซีรีน สุรินทร์ จำกัด ที่สนับสนุนการศึกษาจนตลอดรอดฝั่งและสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้อีกทั้งเพื่อนๆคณะบัญชี มหาบัณฑิต ศรีปทุม รุ่นที่ 18 ทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะ ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานวิจัยออกมาได้แล้วเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ทำยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระบารมีแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลพิภพที่ผู้วิจัยเคารพนับถือ อันเป็นที่พึ่งให้ผู้วิจัยได้มีสติปัญญาในการดำเนินการศึกษาได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และผู้วิจัยขอให้เป็นที่พึ่งให้บิดาแม่คุณบิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านของผู้วิจัยที่ได้ให้ความรู้และหลักวิชาการต่างๆ จนสามารถดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในเรื่อง องค์ประกอบการชำระภาษี รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามันและผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ธนสรร ธนาภักเดชจินดา

สิงหาคม 2566

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	VI
สารบัญ.....	VII
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพประกอบ.....	XII

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.7 นิยามศัพท์.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี.....	10
2.2 แนวคิดความหมายของภาษีอากร.....	16
2.3 แนวคิดความพึงพอใจต่อการให้บริการ.....	18
2.4. แนวคิดและทฤษฎีอัตราค่าปรับ.....	25
2.5. ทฤษฎีด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี.....	27
2.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	29
2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์.....	44
2.8 วิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	64
3.1	64
3.2	65
3.3	68
3.4	71
3.5	73
3.6	73
4	75
4.1	76
4.2	79
4.3	83
4.4	87
4.5	91
4.6	96
5	125
5.1	125
5.2	133
5.3	134
5.4	134
บรรณานุกรม	136
ภาคผนวก	138
ประวัติผู้วิจัย	152

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม	72
2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	76
3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	76
4 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	77
5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามการศึกษา	77
6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามอาชีพ	78
7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามรายได้ส่วนบุคคล	78
8 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด.....	79
9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยภาพรวม	79
10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	79
11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	80
12 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราภาษีที่ชำระ	81
13 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	82
14 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	82
15 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี.....	83
16 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ด้านการจำแนกประเภทเงินได้.....	84
17 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ด้านการหักลดหย่อน	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ 85
19	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ด้านช่องทางและวิธีการชำระภาษี..... 86
20	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ความสามารถในการชำระภาษี 86
21	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาโดยภาพรวม 87
22	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน 88
23	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง..... 89
24	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม 89
25	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน 90
26	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาด้านอัตราค่าปรับ 91
27	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)..... 93
28	แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน 96
29	แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง..... 98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
30 แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผล เชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม	101
31 แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผล เชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามันด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน.....	103
32 แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผล เชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามันด้านอัตราค่าปรับ	106
33 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผล เชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน	108
34 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผล เชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง	111
35 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผล เชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม	113
36 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผล เชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามันด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน	116
37 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผล เชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามันด้านการอัตราค่าปรับ	118
38 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	121

สารบัญญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
2 ประเภทของเงินได้และการหักค่าใช้จ่าย	56
3 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	57

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

จากสถานการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบัน ประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองที่เกิดเหตุการณ์ความวุ่นวาย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งฟื้นฟูประเทศ เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่นานาชาติ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องหาเงินทุนเพื่อนำมาใช้เป็นงบประมาณในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ แหล่งรายได้ของรัฐมี 2 แหล่ง แหล่งแรก คือ รายได้ที่เป็นภาษีอากร และรายได้ที่มีใช้ภาษีอากร (รายได้จากรัฐพาณิชย์ รายได้จากการขายสิ่งของและบริการ รายได้อื่น ๆ เกิดจากรายได้ตามอำนาจกฎหมายและระเบียบข้อบังคับหรือสัญญาที่ทำไว้กับรัฐบาล เช่น ค่าแสตมป์ ค่าปรับ ดอกเบี้ยจากเงินที่รัฐวิสาหกิจกู้ยืมไป) ดังนั้น กรมสรรพากรจึงได้ตระหนักบทบาทในการมุ่งเน้นให้เกิดความเป็นธรรม และความเสมอภาค การจัดเก็บภาษีของรัฐบาลจากผู้มีเงินได้ทุกประเภท โดยเฉพาะภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่ง เรียกเก็บจากบุคคลผู้มีเงินได้นั้น มีฐานกว้างขวางครอบคลุมประชาชนทั้งประเทศที่มีเงินได้ โดยการที่ รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้เป็นจำนวนมากในแต่ละปี นั้น ก็นับเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญอย่างหนึ่งของรัฐบาล โดยมีกรมสรรพากรเป็นหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บภาษี หากว่าประชาชนผู้เสียภาษีทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการเสียภาษีเป็นอย่างดี ตระหนักรู้ในการเสียภาษีที่ถูกต้อง อันเป็นหน้าที่ของประชาชนในฐานะพลเมือง ที่ดีของประเทศชาติ และรัฐบาลก็ไม่ได้เข้ามาแทรกแซงการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากร ก็คงไม่เกิด ปัญหาในทางปฏิบัติมากนัก แต่ในปัจจุบันเมื่อใดที่หาก รัฐบาลต้องการใช้งบประมาณในการบริหาร ประเทศชาติมากขึ้น กรมสรรพากรมักจะถูกกดดันให้ตรวจตราผู้เสียภาษีให้เสียภาษีอย่างเคร่งครัด ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจัดเป็นภาษีทางตรงประเภทหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะตามทฤษฎีแล้วภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสามารถในการกระจายรายได้สูงเป็นภาษีที่ผู้มีเงินได้ผลัด ภาระภาษีให้แก่ผู้อื่นได้ยาก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นภาษีเฉพาะของผู้เสียภาษีผู้มีรายได้มากย่อมจะต้องเสียภาษีในอัตราที่สูง ผู้มีรายได้น้อยย่อมจะต้องเสียภาษีในอัตราที่ต่ำ หรือผู้ใดไม่มีรายได้เลยหรือมีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ต้องเสียภาษีตามที่บัญญัติของประมวลรัษฎากร กำหนดก็ไม่ต้องเสียภาษีและไม่ต้องกรอกแบบแสดงรายการภาษี ซึ่งการเสียภาษีจะให้ผู้เสียภาษีประเมินตนเองกล่าวคือ ผู้เสียภาษีเป็นผู้รับผิดชอบในการแสดงยอดเงินได้ทั้งหมดของตนเองคำนวณ

ค่าใช้จ่ายค่าลดหย่อนตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี ภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดด้วยตนเอง แต่หากผู้เสียภาษีขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบภาษี ประกอบกับ ความรู้สึกไม่ดีต่อการเสียภาษี เช่น เมื่อเสียภาษีแล้วไม่ได้รับประโยชน์จากการเสียภาษี เลย หรือทำไมตนเองเสียภาษีแต่คนอื่นไม่เสียภาษี หรือ ตนเองเสียภาษีมากกว่าคนอื่น ทั้งที่ยัง มีผู้มี รายได้อีกจำนวนมากที่เสียภาษีไม่ถูกต้อง หรือไม่เคยเสียภาษีเลย จึงทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการ เสียภาษี ผู้เสียภาษีจะไม่ให้ความร่วมมือในการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี หรือ อาจยื่นแบบแสดง รายการกรมสรรพากรจึงได้กำหนดเป็นนโยบายไว้ในแต่ละปีงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยพยายาม หาวิธีการที่ทันสมัยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น มุ่งมั่นให้กรมสรรพากรเป็น e-Revenue และเป็นหน่วยงานรัฐที่ก้าวเข้าสู่การเป็น e-Government ซึ่งขณะนี้กรมสรรพากรถือว่าเป็น หน่วยงานหนึ่งของหน่วยราชการขนาดใหญ่เพียงไม่กี่แห่งที่มีเครือข่ายของระบบคอมพิวเตอร์ เชื่อมโยงไปถึงหน่วยงานย่อยระดับท้องถิ่น เช่น กรมสรรพากร สำนักงานสรรพากรภาค สำนักงาน สรรพากรพื้นที่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ที่สามารถติดต่อเชื่อมโยงโดยระบบเครือข่าย (Network Online) ได้ นอกจากนี้ยังเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอก เช่น กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมการปกครอง เป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ศักยภาพในการเป็นหน่วยงาน e-Revenue ของ กรมสรรพากรทุกวันนี้อยู่ในระดับที่ก้าวหน้า แต่อย่างไรก็ตามกรมสรรพากรก็มิได้หยุดยั้งการพัฒนา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและได้มีการปรับปรุงและพัฒนาาระบบให้มีความทันสมัยเพื่อสนับสนุนการ บริหารจัดเก็บภาษีอากร และการให้บริการที่ดีกับผู้เสียภาษีให้ดียิ่งขึ้น (กรมสรรพากร,2561)

กรมสรรพากรได้ออกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการ กำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักออกจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 629) พ.ศ. 2560 ลงวันที่ 27 มกราคม 2560 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560 เกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีผลบังคับใช้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป (www.rd.go.th) ซึ่งเป็นการปรับปรุงการหักค่าใช้จ่าย ค่า ลดหย่อนที่เพิ่มขึ้น ปรับปรุงขึ้นเงินได้ บัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และปรับปรุงเกณฑ์เงินได้ พึงประเมินขั้นต่ำที่ผู้มีเงินได้ต้องยื่นแบบแสดงรายการ จากการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาดังกล่าว จะช่วยให้ผู้มีเงินได้เสียภาษีในแต่ละเดือนลดลง ส่งผลให้มีเงินได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะ ส่งผลดีต่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ และจะทำให้การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามี ความเหมาะสมเป็นธรรม สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจและค่าครองชีพในปัจจุบัน อีกทั้งเป็น การช่วยบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้มีเงินได้

(กรมสรรพากร,2561) กรมสรรพากรจึงได้กำหนดเป็นนโยบายไว้ในแต่ละปีงบประมาณ อย่างต่อเนื่อง โดยพยายามหาวิธีการที่ทันสมัยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น มุ่งมั่นให้ กรมสรรพากรเป็น e-Revenue และเป็นหน่วยงานรัฐที่ก้าวเข้าสู่การเป็น e-Government ซึ่งขณะนี้

กรมสรรพากรถือว่าเป็นหน่วยงานหนึ่งของหน่วยราชการขนาดใหญ่เพียงไม่กี่แห่งที่มีเครือข่ายของระบบคอมพิวเตอร์ เชื่อมโยงไปถึงหน่วยงานย่อยระดับท้องถิ่น เช่น กรมสรรพากร สำนักงานสรรพากรภาค สำนักงานสรรพากรพื้นที่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ที่สามารถติดต่อเชื่อมโยงโดยระบบเครือข่าย (Network Online) ได้ นอกจากนี้ยังเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอก เช่น กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมการปกครอง เป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ศักยภาพในการเป็นหน่วย e-Revenue ของกรมสรรพากรทุกวันนี้อยู่ในระดับที่ก้าวหน้า แต่อย่างไรก็ตามกรมสรรพากรก็ได้หยุดยั้งการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและได้มีการปรับปรุงและพัฒนาาระบบให้มีความทันสมัยเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดเก็บภาษีอากร และการให้บริการที่ดีกับผู้เสียภาษีให้ดี

(กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร, 2557) การจัดเก็บภาษีอากรโดยหน่วยงานที่สังกัดภายใต้กระทรวงการคลัง ประกอบไปด้วย 1) กรมศุลกากร ที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีศุลกากรขาเข้า-ขาออก และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ 2) กรมสรรพสามิต มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีจากสินค้าบางประเภทที่มีการควบคุม เช่น สุรา ยาสูบ เป็นต้น 3) กรมสรรพากร ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดเก็บภาษีให้แก่ภาครัฐ เพื่อเป็นรายได้หลักในการพัฒนาประเทศ ซึ่งกรมสรรพากรเป็นหน่วยงานจัดเก็บภาษีจากบุคคลที่มีเงินได้และเป็นหน่วยงานที่มีการจัดเก็บภาษีสูงสุด

(สมคิด บางโม, 2560) ในประเทศไทยกรมสรรพากรมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีจากฐานรายได้และฐานการบริโภคภายในประเทศตามประมวลรัษฎากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นรายได้ให้รัฐบาลนำมาใช้พัฒนาประเทศ อีกทั้งยังมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการและส่งเสริมให้มีระบบอิเล็กทรอนิกส์มาช่วย ในการทำงานและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการ โดยพยายามพัฒนาปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการออกแบบเว็บไซต์เพื่อให้ง่ายต่อการใช้งานในรูปแบบที่เรียกว่าอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) เพื่อให้สอดคล้องกับระบบ e-Government ภายใต้โครงการ e-Revenue ให้บริการชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตและให้บริการข้อมูลแบบออนไลน์ เป็นการเพิ่มช่องทางการชำระภาษีเพื่อช่วยให้ผู้เสียภาษีที่ เลือกใช้บริการได้รับความสะดวกและรวดเร็วและประหยัดเวลาในการชำระภาษีมากยิ่งขึ้น และยังได้รับประโยชน์จากการขยายเวลาการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตออกไปอีก 8 วัน นับแต่วันสุดท้ายของกำหนดการยื่นแบบแสดงรายการทุกประเภท โดยระยะเริ่มแรกได้ให้บริการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านช่องทางการชำระเงินด้วยระบบ e-Payment ของธนาคาร ต่อมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เริ่มให้บริการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และพัฒนามาสู่การให้บริการยื่นแบบแสดงรายการภาษีประเภทอื่นๆ จนครบทุกประเภทภาษีในปัจจุบัน นอกจากนี้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านทางอินเทอร์เน็ตแล้ว กรมสรรพากรยังมีการให้บริการข้อมูลความรู้เรื่องภาษีและการยื่นแบบบริการดาวน์โหลดแบบแสดงรายการภาษี แบบคำร้อง/คำขอต่างๆ บริการประมวลรัษฎากรฉบับอิเล็กทรอนิกส์ บริการขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร บริการสืบค้นข้อมูลบริการ

สอบถาม ปัญหา/ แนะนำ/ ร้องเรียน/ ให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายตามประมวล รัชฎาการ มีการจัดสัมมนาภาษีอากรเพื่อให้ผู้เสียภาษีมักรู้ความเข้าใจและสร้างความสมัครใจใน การเสียภาษี มีการเสริมสร้างฐานภาษีที่ยั่งยืน โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรอย่าง ต่อเนื่อง โดยให้ผู้สนใจเข้าร่วมสัมมนาสำรอง ที่นั่งผ่านอินเทอร์เน็ต และบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ภาษีอากร

(นพวรรณ คงสัญญ, 2559) อุปสรรคที่สำคัญอย่างมากอีกประการหนึ่งคือประชาชนบางกลุ่ม ขาดความสำนึกในการเสียภาษีสำหรับประชาชนระดับพื้นฐานของสังคมความรู้สึกดังกล่าวอาจจะ เกิดขึ้นเพราะการขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการเสียภาษีแต่สำหรับชนชั้นสูง ซึ่งมีโอกาสทาง สังคมมากกว่า เช่น ข้าราชการ นักการเมือง ตลอดจนถึงผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะใจที่จะหลบ เลี่ยงการเสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ตรงตามความเป็นจริง โดยใช้อภิสิทธิ์จากตำแหน่งหน้าที่หรือความ เป็นผู้ได้เปรียบในสังคม

ปัญหาและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการยื่นแบบแสดงรายการประเภทขอคืนภาษีดังกล่าว แล้ว ในแต่ละปีที่ผ่านมากรมสรรพากรยังพบปัญหาและข้อผิดพลาดเกิดขึ้นอีกเป็นจำนวนมากจากการ ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประเภทที่มีภาษีชำระ ไม่มีภาษีชำระ และที่ไม่แจ้ง ความประสงค์ขอคืนภาษี โดยพบปัญหาและข้อผิดพลาดเกิดขึ้นหลายกรณี อาทิ ผู้เสียภาษีกรอก รายการในแบบแสดงรายการไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้องครบถ้วน ไม่กรอกจางานเงินในแบบแสดงรายการ กรอกมาเฉพาะภาษีที่ชำระหรือขอคืน ไม่กรอกเอกสารในแบบแสดงรายการแต่แนบเอกสารมาพร้อม กับแบบแสดงรายการ ไม่กรอกรายการหักลดหย่อน กรอกรายการไม่ตรงกับช่องรายการที่กำหนด ยื่น แบบแสดงรายการเพิ่มเติมเนื่องจากยื่นแบบแสดงรายการครั้งแรกกรอกข้อมูลไม่ครบถ้วน เป็นต้น ส่วนข้อผิดพลาดที่มักพบบ่อย ได้แก่ กรณีหักลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดา และกรณีการใช้ สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจางานสองเท่าของรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา

จากปัญหาและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในแต่ละปีเป็นจางานมากดังกล่าวนั้น เป็นการชี้ให้เห็น ว่ามีผู้เสียภาษีบางส่วนที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบและการเสียภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา โดยปัญหาและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอาจมาจากองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาที่ส่งผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นสิ่งที่กรมสรรพากร ควรศึกษาค้นหาข้อมูลเพื่อจะได้เป็นแนวทางในการนำมาใช้เพื่อทบทวนการให้ความรู้ความเข้าใจและ การให้ความสะดวกในการยื่นแบบและการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ผู้เสียภาษี ต่อไป

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงตัวแปรที่มีส่งผลกระทบต่อกรยื่นแบบและ ชำระภาษีที่ไม่ถูกต้องของประชาชนภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน พร้อมทั้งความคิดเห็นของผู้เสียภาษีที่มี ต่อการเสียภาษี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่

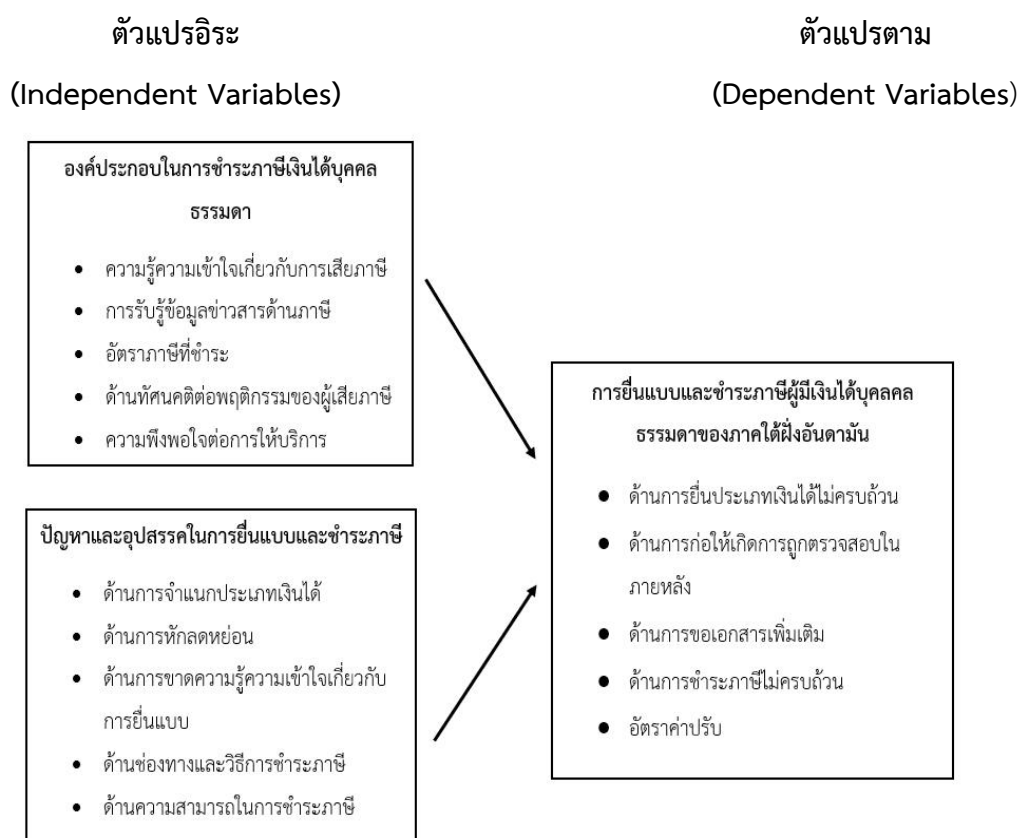
ส่งผลให้การยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้เพิ่มสูงขึ้นต่อไปโดยการศึกษาจำกัดขอบเขตพื้นที่การศึกษาเฉพาะของกลุ่มอันดามัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ส่งผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน

1.2.2 เพื่อศึกษาศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีที่ส่งผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน

1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.4 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้ทำการศึกษาองค์ประกอบในการชำระภาษี รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการยื่นแบบและการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามันมีการกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาของการดำเนินงานวิจัยเป็น ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา สำหรับการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบของการชำระภาษี รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามันและมีการกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาของการดำเนินงานวิจัยเป็นดังนี้ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ได้แก่ 1.ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี 2.การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี 3.อัตราภาษีที่ชำระ 4.ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี 5.ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ได้แก่ 1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ 2. ด้านการหักลดหย่อน 3. ด้านการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ 4. ด้านช่องทางและวิธีการชำระภาษี 5. ด้านความสามารถในการชำระภาษี

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี 1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ 2. ด้านการหักลดหย่อน 3. ด้านขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ 4. ด้านช่องทางและวิธีการชำระภาษี และ 5. ด้านความสามารถในการชำระภาษี

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้กำหนดขอบเขตประชากรของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของกลุ่มอันดามันมี ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง และสตูล

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ประโยชน์ด้านวิชาการ เพื่อเพิ่มองค์ความรู้และผลวิจัยการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาของประชากรของกลุ่มฝั่งอันดามันและเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1.6.2 ประโยชน์จากการนำผลวิจัยไปใช้ เพื่อทราบผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชากรของกลุ่มฝั่งอันดามัน และเป็นแนวทาง ผู้สนใจ และ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุงและพัฒนา รวมไปถึงให้ข้อมูลข่าวสารต่อประชาชนไปให้เข้าถึงในการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตและวางแผนในการจัดเก็บภาษีให้เป็นผลที่ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการ

1.7 นิยามศัพท์

องค์ประกอบ หมายถึง ปัจจัยด้านบุคคล การศึกษา เศรษฐกิจ สถานะทางสังคม และการเข้าถึงข้อมูล

ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบ e – Government Service เป็นระบบการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐที่ประสบผลสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับจากการใช้บริการเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยงเพื่อสื่อสารได้ทั่วถึงทุกมุมโลก โดยให้ความสำคัญในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยขั้นตอนที่ง่ายต่อการใช้งาน

ผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา หมายถึง ผู้ที่มีเงินได้พึงประเมินทุกประเภทในปีภาษีที่และพักอาศัยอยู่ในประเทศไทยไม่ต่ำกว่า 180 วัน และบุคคลธรรมดาที่มีเงินได้ประเภทที่ 1 (40 (1)-(8)) มีรายได้จากจ้างค่าแรงงาน เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำนาญ บำเหน็จ และยังมีรายได้นอกเหนือจากประเภทที่ 1 เป็นต้น

อัตราค่าปรับ หมายถึง ค่าปรับในการยื่นแบบล่าช้า หรือ ค่าปรับในการยื่นแบบชำระภาษีไม่ครบถ้วนทำให้เกินเบี้ยปรับเงินเพิ่มเกินขึ้น

ความพึงพอใจต่อการให้บริการ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ชอบ พอใจหรือประทับใจของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อการให้บริการของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากสื่อต่าง ๆ ที่มีความน่าเชื่อถือ จากหน่วยงานกรมสรรพากร

กลุ่มอันดามัน หมายถึง กลุ่มจังหวัดภายใต้ของฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง และสตูล)

ภาษี หมายถึง เงินที่รัฐบาลบังคับเรียกเก็บจากประชาชนเพื่อใช้จ่ายในการบริหารประเทศหรือท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม

กรมสรรพากร หมายถึง หน่วยงานที่รัฐบาลมอบหมายให้ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีตามประมวล รัษฎากร ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และ อากรแสตมป์ รวมถึงจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และภาษีมรดก

e-Filing หมายถึง ระบบการให้บริการยื่นเอกสารต่าง ๆ ผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือระบบ จัดเก็บไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ โดยจากเดิมที่เป็นระบบการยื่นโดยส่งเอกสารด้วยตนเอง ผู้ที่จะ ยื่นเอกสารต้องเดินทางไปยื่นที่จุดให้บริการด้วยตนเอง ซึ่งใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ

การรับรู้ข่าวสารด้านภาษี หมายถึง ข่าวสาร และ กฎระเบียบในการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ออกจากรกรมสรรพากรโดยตรง และสามารถสื่อสารกับผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การจำแนกประเภทเงินได้ หมายถึง ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสามารถ จำแนกเงินได้พึงประเมินแต่เงินได้พึงประเมินเพื่อไม่ให้เกิดการเข้าใจผิดในขั้นตอนหัก ลดหย่อน

การขอเอกสารเพิ่มเติม หมายถึง ผู้เสียภาษีเงินได้พึงประเมินมีการยื่นแบบหรือ หลังจากการยื่นแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ต้องการเอกสารที่เราได้ใช้เอกสารว่า การลดหย่อน ประกัน ดอกเบี้ย บ้าน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบของการชำระภาษีรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการยื่นแบบ และชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี
- 2.2 แนวคิดความหมายของภาษีอากร
- 2.3 แนวคิดความพึงพอใจต่อการให้บริการ
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีอัตราค่าปรับ
- 2.5 แนวคิดด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวข้องกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- 2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์
- 2.8 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี

คำว่า ความรู้ (Knowledge) บัญญัติศัพท์ว่าความรู้หมายถึง สารข้อมูลแนวคิด หลักการ ที่บุคคล รวบรวมได้จากประสบการณ์ในวิถีชีวิต ความรู้เป็นผลที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทาง ธรรมชาติสังคมและเทคโนโลยีบุคคลเรียนรู้จากประสบการณ์การศึกษาอบรม การรับการถ่ายทอด ทางวัฒนธรรม การรับรู้การคิดและการฝึกปฏิบัติจนสามารถสรุปสาระความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ได้ หรือพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2558) บลูม (Bloom, 1972. อ้างถึงในอักษร สวัสดิ์, 2542, น. 26-28) กล่าวว่าความรู้เป็นเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับการระลึกถึงสิ่ง เฉพาะ วิธีการกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเน้นความจำ โดย Bloom และคณะ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้หรือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ของคนว่าประกอบด้วยความรู้ 6 ระดับ จากระดับความรู้ขั้น ต่ำไปสู่ระดับความรู้ขั้นสูง ได้แจกแจงรายละเอียดความรู้แต่ละระดับไว้ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึงการเรียนรู้ที่เน้นการจำและการระลึกได้ถึงความคิด เป็นความจำที่เริ่มจากเรื่องง่าย ๆ มีความเป็นอิสระต่อกัน ไปจนถึงความจำในเรื่องที่ยากมีความซับซ้อน และมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

2. ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางด้านสติปัญญาในการขยายความรู้ความจำให้กว้างไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผลรวมทั้งความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปความหรือการขยายความ

3. การนำไปปรับใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehension) หรือนำความคิดรวบยอด (Comprehension) ของเรื่องราวเดิมไปปรับใช้ในการ แก้ไขปัญหาใหม่ ๆ ในเรื่องราวนั้น ซึ่งเป็นการใช้ความรู้โดยวิธีการนำความคิดรวบยอด มาผสมผสานกับ ความสามารถในการแปลความหมายการสรุปความ และการขยายความ

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจ (Comprehension) และการนำไปปรับใช้ในลักษณะของการจำแนกข้อมูลหรือเรื่องราวออกเป็น ส่วนย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบย่อย ๆ นั้น สามารถที่จะเข้ากันได้หรือไม่ ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจได้อย่างแท้จริง

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมข้อมูลหรือเรื่องราว ส่วนย่อย ๆ รวมกันเป็นข้อมูลหรือเรื่องราวไว้ด้วยกันเพื่อสร้างรูปแบบหรือโครงสร้างใหม่ที่ชัดเจนซึ่งเป็นกระบวนการที่จะต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่า ความคิด ค่านิยม ผลงาน วิธีการคำตอบ และเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยการกำหนดเกณฑ์ (Criteria) ในการพิจารณาตัดสินใจ จัดได้ว่าการประเมินผลเป็นขั้นตอนสูงสุดของพุทธิลักษณะ (Characteristics of cognitive domain) ที่จะต้องใช้ความรู้ความเข้าใจ การนำไปปรับใช้การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์มาพิจารณาประกอบกันเพื่อการประเมินผล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2527, น. 10-11) กล่าวว่าความรู้เป็นพฤติกรรมในระดับขั้นต้น ของความสามารถทางสติปัญญา ซึ่งผู้เรียนสามารถที่จะจดจ ำ โดยการนึกได้ การมองเห็น การได้ยิน การจำได้ความรู้ในขั้นนี้ได้แก่ความรู้ที่เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎีกฎ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหา เป็นต้น

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535, น.7) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่าความรู้หมายถึง การระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์รวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหา แต่ละวิชาและวิชาที่เกี่ยวข้องกันกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย

จำนง พรายแยมแห (2535, น. 24-29) กล่าวว่า โดยส่วนมากการวัดความรู้นิยมใช้ แบบทดสอบ ทั้งนี้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. แบบอัตนัย หรือแบบความเรียงโดยการให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้น ๆ ไม่เกิน 1-บรรทัดหรือเป็นข้อ ๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัยแบ่งออกเป็น

(1) แบบเติมคำ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ เป็นการวัดความสามารถในการ หาคำ หรือข้อความมาเติมลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดให้ถูกต้องแม่นยำ โดยไม่มีคำตอบใด ๆ ชี้นำมาก่อน

(2) แบบถูก-ผิด เป็นการวัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ ว่าถูก หรือผิด ใช่หรือไม่ใช่จากความสามารถที่ได้เรียนรู้อมา เป็นการวัดความจำและความคิด ซึ่งในการ ออกแบบทดสอบควรพิจารณาความชัดเจนของข้อความ ถูกหรือผิดเพียงเรื่องเดียวสั้น ๆ มีความ กะทัดรัดได้ใจความและไม่ควรใช้คำปฏิเสธซ้อน

(3) แบบจับคู่ลักษณะเป็นการวางข้อเท็จจริงมีเงื่อนไขเป็นตัวเลข คำ หรือ สัญลักษณ์ไว้ 2 ด้านให้ขนานกันเป็นแถวตั้ง 2 แถว แล้วให้อ่านข้อเท็จจริงในแถวตั้งอีกด้านว่ามีความ เกี่ยวข้องและจับคู่พอดีกับข้อเท็จจริงในแถวตั้งอีกด้าน เพื่อให้ใช้ความสามารถในการจับคู่มากขึ้น โดยทั่วไปจึงกำหนดให้ตัวเลือกในแถวตั้งด้านหนึ่งน้อยกว่าอีกด้านหนึ่ง

(4) แบบเลือกตอบ เป็นข้อสอบที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถที่จะ วัดได้ ครอบคลุมจุดประสงค์และสามารถตรวจให้คะแนนได้แน่นอน ลักษณะของข้อสอบจะประกอบด้วย ส่วนข้อคำถามและตัวเลือก โดยที่ตัวเลือกจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ผู้เขียน ข้อสอบจะต้องมีความรู้ในวิชานั้น ๆ อย่างลึกซึ้ง และรู้วิธีในการเขียนข้อสอบ สิ่งที่ต้องพิจารณาคือใน ส่วนข้อคำถามจะต้องมีความชัดเจนเพียงเรื่องเดียวภาษาที่ใช้ต้องกะทัดรัดและเหมาะสมกับระดับของ ผู้ตอบ ไม่ใช่คำปฏิเสธหรือปฏิเสธซ้อนกันและไม่ควรถามคำถามแบบท่องจำในส่วน of ตัวเลือกควรมี คำตอบถูกเพียงคำตอบเดียวที่กะทัดรัดไม่ชี้นำหรือมีการแนะคำตอบ มีความเป็นอิสระต่อกันและเป็น

อันหนึ่งอันเดียวกัน โดยเรียงลำดับตามปริมาณหรือตัวเลขและในส่วนของตัวเลขจะต้องมีความเป็นไปได้โดยกำหนดให้มีตัวเลือกเพียง 4 หรือ 5 ตัวเลือก

เยาวดีวิบูลย์ศรี (2540, น. 205) กล่าวว่า การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถของบุคคลในการระลึกถึงเรื่องราวหรือสิ่งที่เคยเรียนมา ซึ่งคำถามที่ใช้คือความจำ กล่าวโดยสรุป ความรู้หมายถึงความสามารถในการจำและความเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลด้านต่างๆ เช่น บุคคล เหตุการณ์ กฎเกณฑ์ที่บุคคลได้สัมผัสไว้ และสามารถที่จะนำความรู้ความจำในเรื่องราวต่าง ๆ มาดัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้สามารถที่จะอธิบายเปรียบเทียบข้อเท็จจริงและสามารถนำความรู้ที่ได้เก็บรวบรวมไว้มาใช้ อย่างมีเหตุผลรวมทั้งการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

(บลูม Bloom, n.d. อ้างถึงในปาริฉัตร ตั้งพันธ์ประเสริฐ, 2550, น. 8) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจไว้ว่าความเข้าใจหมายถึงความสามารถและทักษะในการจับใจความสำคัญเรื่องราวต่างๆ ความสามารถในการเปรียบเทียบและการย่อเฉพาะส่วนที่สำคัญและสามารถที่จะคาดคะเนสิ่งที่เกิดขึ้น จากการกระทำหรือการประเมินค่าได้

ชวาลแพร์ตกุล (2525, น. 41) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจไว้ว่าความเข้าใจหมายถึงความสามารถในการผสมผสานและการขยายความรู้และความเข้าใจให้กว้างออกไปอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งเป็นความพยายามของสมองในการดัดแปลง ปรับปรุง หรือเสริมแต่งความรู้เดิม เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ที่แปลกและแตกต่างจากเดิม

ฮอสเปอร์ (Hosper, n.d. อ้างถึงในมาโนช เวชพันธ์, 2532, น. 15-16) ชี้ให้เห็นว่าความเข้าใจ (Comprehension) เป็นขั้นตอนต่อจากความรู้โดยจะต้องใช้ความสามารถของสมองและทักษะใน ขั้นที่สูงขึ้นไปจนถึงระดับของการสื่อความหมาย โดยการใชปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือ สัญลักษณ์ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นหลังจากที่ได้รับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากการฟังการเห็น การได้ยิน หรือการเขียน จากนั้นจึง แสดงออกมาในรูปแบบของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมาย

2.1.1 หลักการทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษ ตามที่กฎหมายกำหนด และมีรายได้เกิดขึ้น ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใด ๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเอง ตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนด ภายในเดือนมกราคม ถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณี

กฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ที่ต้องชำระ และเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษี ขณะที่เงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย (กรมสรรพากรปรับปรุงล่าสุด: 17-10-2020)

2.1.2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ได้แก่ ผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมา โดยมีสถานะ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- 1) บุคคลธรรมดา
- 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชันติบุคคล
- 3) ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี
- 4) กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง
- 5) วิสาหกิจชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เฉพาะที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีโชันติบุคคล

2.1.3 ระยะเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ยื่นแบบแสดงรายการปกติปีละ 1 ครั้ง เงินได้ของปีใดก็ยื่นแบบฯ ภายในวันที่ 31 มีนาคมของปีถัดไป เว้นแต่เงินได้บางลักษณะ เช่น การให้เช่าทรัพย์สิน เงินได้จากวิชาชีพอิสระ เงินได้จากกรับเหมา เงินได้จากธุรกิจการพาณิชย์ เป็นต้น ผู้มีเงินได้จะต้องยื่นแบบฯ ตอนกลางปี สำหรับเงินได้ที่เกิดขึ้นใน 6 เดือนแรก ภายในเดือนกันยายนของปีนั้นก่อนการยื่นภาษีประจำปีตามปกติ

2.1.4 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องทำอะไรบ้าง

ขอมีเลข และบัตรประจำตัวผู้เสียภาษี ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่มีเงินได้เกิดขึ้น กรณีเป็นผู้มีเงินได้ ที่ไม่มีเลขประจำตัวประชาชน ได้แก่ เป็นคนต่างด้าว หรือกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่งเว้นแต่ ผู้มีเงินได้ ที่มีเลขประจำตัวประชาชน สามารถใช้ เลขประจำตัวประชาชน แทนเลขประจำตัว ผู้เสียภาษีอากรได้ โดยไม่ต้องขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรอีกผู้มีเงินได้ที่มีภูมิลำเนา อยู่ในกรุงเทพมหานคร อาจยื่นคำร้อง ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ทั้ง 30 แห่ง หรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่ สาขา(อำเภอ)ทุกแห่งสำหรับในต่างจังหวัด ยื่นคำขอได้ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ (จังหวัด) และสำนักงานสรรพากร พื้นที่สาขา (อำเภอ) ทุกแห่ง แล้วแต่กรณี

ยื่นแบบแสดงรายการ ปกติปีละ 1 ครั้ง เงินได้ ของปีใด ก็ยื่นแบบฯ ภายใน วันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดไป เว้นแต่ เงินได้ บางลักษณะ เช่น การให้เช่า ทรัพย์สิน เงินได้จาก วิชาชีพอิสระ เงินได้จาก การรับเหมา เงินได้จากธุรกิจ การพาณิชย์ เป็นต้น จะต้อง ยื่นแบบฯ ตอนกลางปี สำหรับเงินได้ ที่เกิดขึ้นใน 6 เดือนแรก ภายใน เดือนกันยายน ของทุกปี

2.1.5 เงินได้ที่ต้องเสียภาษี

ตามกฎหมาย เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เรียกว่า "เงินได้พึงประเมิน" หมายถึง เงินได้ของบุคคลใด ๆ หรือหน่วยภาษีใดข้างต้นที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม ของปีใด ๆ หรือเงินได้ ที่เกิดขึ้นในปีภาษี ได้แก่

1. เงิน
 2. ทรัพย์สินซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับจริง
 3. ประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน
 4. เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้
 5. เครดิตภาษีตามที่กฎหมายกำหนด
- } (เกณฑ์เงินสด)

2.1.6 เงินได้อันเป็นเหตุให้ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีมาจากแหล่งใดบ้าง

แหล่งที่มาของเงินได้ ซึ่งแบ่งเป็นเงินได้จากแหล่งในประเทศและนอกประเทศ เงินได้จาก แหล่งต่าง ๆ นี้จะต้องนำไปรวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่ ให้พิจารณา ดังนี้

1. เงินได้เกิดจากแหล่งในประเทศ หมายถึง เงินได้ที่เกิดขึ้น หรือเป็นผลสืบเนื่องจากมี
 - 1.1 หน้าที่งานที่ทำในประเทศไทย หรือ
 - 1.2 กิจการที่ทำในประเทศไทย หรือ
 - 1.3 กิจการของนายจ้างในประเทศไทย หรือ
 - 1.4 ทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย (ดอกเบี้ยย เงินปันผล ค่าเช่า ฯลฯ)

เงื่อนไข ผู้มีเงินได้เกิดจากแหล่งในประเทศนี้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามที่ ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้เสมอเว้นแต่จะมีข้อยกเว้นตามกฎหมาย ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินได้พึงประเมินในปี ภาษีที่ล่วงมาแล้วนั้น จะจ่ายในหรือนอกประเทศ และไม่ว่าผู้มีเงินได้นั้นจะเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย หรือไม่ก็ตาม

2. เงินได้เกิดจากแหล่งนอกประเทศไทย หมายถึง เงินได้ที่เกิดขึ้นหรือเป็นผลสืบเนื่อง จากมี

- 2.1 หน้าที่งานที่ทำในต่างประเทศ หรือ

2.2 กิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือ

2.3 ทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ

เงื่อนไข ผู้มีเงินได้เกิดจากแหล่งนอกประเทศในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วจะต้องเสียภาษีเงินได้ ในประเทศไทยก็ต่อเมื่อเข้าองค์ประกอบทั้ง 2 ประการ ดังต่อไปนี้

(1) ผู้มีเงินได้เป็น ผู้อยู่ในประเทศไทย ในปีภาษีนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมทั้งหมดถึง 180 วัน และ

(2) ผู้มีเงินได้ นำเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทยในปีภาษีนั้นด้วยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาบางกรณี ถ้าเกี่ยวข้องกับบุคคลของบางประเทศที่มี อนุสัญญาภาษีซ้อน* หรือความตกลงเพื่อป้องกันการเก็บภาษีซ้ำซ้อนกับประเทศไทยจำเป็นต้องพิจารณาถึงความ ตกลงหรือ อนุสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยได้ทำความตกลงไว้ด้วย

2.2 แนวคิดความหมายของภาษีอากร

กลุ่มนักวิชาการภาษี (2557) ได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

2.2.1 ความหมายของภาษีอากร

ความหมายของภาษีอากร อาจแบ่งได้เป็น 2 แนว คือ แนวที่หนึ่ง อธิบายว่า ภาษีอากรคือสิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากราษฎร และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร แนวที่สอง อธิบายว่า ภาษีคือเงินได้หรือทรัพย์สินที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาลแต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้า หรือให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล นักเศรษฐศาสตร์ได้ให้คำนิยามของภาษีอากรไว้ว่า “ภาษีอากร” คือสิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎรแล้วนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวมโดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี โดยมีวัตถุประสงค์พื้นฐานของการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐ คือ เป็นการหารายได้ให้รัฐบาลเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ในขณะเดียวกันรัฐก็อาจใช้การจัดเก็บภาษีอากรเป็นเครื่องมือทางการคลังเครื่องมือหนึ่ง เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่รัฐได้วางไว้ ทั้งนี้เพราะการเก็บภาษีอากรทำให้มีการเคลื่อนย้ายทรัพย์สินจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาล จากความหมายภาษีอากรที่กล่าวมานี้ การที่จะให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด องค์ประกอบสำคัญของระบบภาษีที่ดี คือต้องมีการบริหารจัดการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ โดยประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขึ้นอยู่กับการจัดเก็บภาษีอากร (tax imposition) ซึ่งเป็นวิธีการอย่างหนึ่งของรัฐบาลทุกประเทศทั่วโลก เพื่อสร้างรายได้สำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

2.2.2 วัตถุประสงค์ของภาษีอากร

การเก็บภาษีอากรนอกจากมีวัตถุประสงค์ในการหารายได้เพื่อให้ออกค่าใช้จ่ายของรัฐบาลแล้วในปัจจุบันภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้ส่งเสริมความเจริญเติบโตของธุรกิจการค้า รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ช่วยควบคุมการบริโภคของประชาชน หรือเพื่อสนองนโยบายบางประเภทของรัฐบาล (เช่น การศึกษา สวัสดิการสังคมนโยบายประชากร) อีกด้วย

2.2.3 การเก็บภาษีอากรเพื่อควบคุม หรือ ส่งเสริมพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ

รัฐบาลสามารถใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการควบคุมการบริโภคการผลิต หรือวิธีการดำเนินการธุรกิจบางชนิด เพื่อมิให้เกิดผลเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวมได้เช่น เมื่อรัฐต้องการให้ประชาชนลดการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยหรือสินค้าที่มีผลเสียต่อสุขภาพ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนรัฐบาลก็อาจใช้วิธีเก็บภาษีในอัตราสูงเพื่อให้สินค้านั้นมีราคาแพงประชาชนจะได้อรรถประโยชน์ หรือหากรัฐบาลเห็นควรลดการผลิตสินค้าบางชนิดลง รัฐบาลก็อาจใช้วิธีเก็บภาษีสินค้านั้น ๆ ในอัตราสูง ราคาสินค้า ก็จะสูงขึ้น การซื้อสินค้าก็จะลดน้อยลงลงให้ผู้ผลิตลดการผลิตลงไปได้

นอกจากนี้ การเก็บภาษียังอาจใช้เพื่อส่งเสริมการบริโภค การผลิต หรือวิธีดำเนินการธุรกิจบางชนิดได้ เช่น การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรแก่ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้มีการส่งออกมากขึ้น เป็นต้น

2.2.4 การเก็บภาษีเพื่อการกระจายรายได้ และทรัพย์สินให้เป็นธรรม

ประชาชนควรมีรายได้และทรัพย์สินใกล้เคียงกัน ไม่ควรมีความเหลื่อมล้ำต่ำ สูงกันในสังคมเพราะการที่ประชาชนมีรายได้ และทรัพย์สินแตกต่างกันมาก แสดงถึงการกระจายรายได้ และทรัพย์สินที่ไม่เป็นธรรม ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องกระจายรายได้และทรัพย์สิน ไม่แตกต่างกัน ความเหลื่อมล้ำ ต่ำสูงจะไม่เกิดขึ้น ซึ่งในการนี้รัฐบาลอาจใช้มาตรการทางภาษีในอัตราสูง หรือผู้ใดมีทรัพย์สินมากก็เก็บภาษีผู้นั้น ในอัตราสูง หรือสินค้าใดเป็นของฟุ่มเฟือยไม่จำเป็นก็เก็บภาษีในอัตราสูง เป็นต้น

2.2.5. การเก็บภาษีเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

รัฐบาลมีหน้าที่รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ คือ ทำให้การจ้างงานของประเทศอยู่ในอัตราที่สูง รักษาระดับสินค้า ทั่วไปให้อยู่ในระดับ ค่อนข้างคงที่ คือไม่ให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ หรือเงินฝืด และรักษาดุลการชำระเงินให้มีเสถียรภาพ เพราะหากดุลการค้าขาดดุลมาก ๆ จะมีผลทำให้ดุลการชำระเงินขาดดุลมาก ถ้าดุลการชำระเงินขาดดุลมาก ๆ เงินทุนสำรองระหว่างประเทศจะลดลง และค่าของเงินบาทจะอ่อนตัวลง ทำให้เงินบาทแลกเปลี่ยนตราต่างประเทศได้น้อยลง

การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจนี้รัฐบาลอาจใช้มาตรการทางภาษีอากรเป็นเครื่องมือได้ เช่น หากเกิดภาวะเงินเฟ้อ เพราะมีอุปสงค์รวมมากกว่าอุปทานรวมเนื่องจากประชาชนมีอำนาจซื้อ มาก รัฐบาลก็อาจลดอุปสงค์รวมได้โดยการเก็บภาษีเงินได้ให้มากขึ้น การเก็บภาษีเป็นการดึงอำนาจซื้อจากประชาชน เข้ามาอีก เก็บไว้ในมือของรัฐบาล เมื่อประชาชนมีรายได้ลดลงเพราะต้องเสียภาษี สูงก็จะลดการบริโภคลง ทำให้อุปสงค์รวมลดลง เป็นผลให้ลดแรงกดดันของเงินเฟ้อได้ หรือในเวลาที่ดุลการชำระเงินขาดดุลมาก เงินทุนสำรองระหว่างประเทศลดลงจนน่าเป็นห่วง รัฐบาลก็อาจขึ้นอัตราภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านำเข้า เพื่อให้สินค้านำเข้า มีราคาสูง เป็นการลดการบริโภคที่ต้องสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ วิธีนี้จึงทำให้ความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศลดลง และเงินไม่ไหลออกนอกประเทศมากเกินไป เป็นการลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินได้ ส่วนเครื่องมือทางภาษีทางตรงนั้น รัฐบาลก็อาจทำได้โดยการยกเว้น ภาษีเงินได้ที่ต้องเก็บจากดอกเบี้ยเงินกู้ที่เป็นอัตราต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้ผู้กู้ได้รับผลตอบแทนสุทธิสูงขึ้นและค่าใช้จ่ายสุทธิของผู้กู้ลดลงทำให้มีการกู้เงินตราต่างประเทศเข้ามา มากเป็นการผ่อนคลายภาวะความตึงเครียดทางด้านทุนสำรองระหว่างประเทศอันเกิดจากการขาดดุลการชำระเงินลงไปได้เศรษฐกิจก็จะมีเสถียรภาพขึ้น

2.3 แนวคิดความพึงพอใจต่อการให้บริการ

2.3.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ภาวะของอารมณ์ ความรู้สึกร่วม ของบุคคลที่มีต่อการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพลังภายในของแต่ละบุคคลอันเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่คาดหวังและความต้องการด้านจิตใจ นำไปสู่การค้นหาสิ่งที่ต้องการมาตอบสนอง เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการแล้วจะเกิดความรู้สึกมีความสุข กระตือรือร้น มุ่งมั่น เกิดขวัญ

กำลังใจ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการกระทำกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย นั้นสำเร็จตามที่กำหนดไว้ อีกนัยหนึ่ง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในเชิงการประเมินค่าอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนประสบการณ์ของแต่ละบุคคล (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2551; มัลลิกัตตันสอน, 2544; ประสาท อิศรปริดา, 2541; สุชา จันทร์อม, 2541; เทพพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ, 2539; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535; วิชชุดา หุ่นวิไล, 2545; บุญมั่น ธนาศุภวัฒน์, 2547; ประสาท อิศรปริชา, 2547; Morse, 1958; Good, 1973; Wolman, 1973; Davis, 1981)

2.3.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อการดำเนินการกิจกรรมหรือการปฏิบัติงานต่าง ๆ ดังนี้ (อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ, 2548; ปภาวดี ดุลยจินดา, 2540)

1. ช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ หากมีความพึงพอใจจะส่งผลต่อความตั้งใจในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมส่งผลให้เกิดผลงานที่ดีนำมาซึ่งผลตอบแทนที่สูงขึ้นมีการดำรงชีวิตและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นและความมุ่งมั่นในการทำงาน ความพึงพอใจทำให้เกิดความสุขจากการปฏิบัติงาน ต้องการให้งานมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

3. เป็นสิ่งกำหนดลักษณะการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานที่ดี มีคุณภาพ ตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการที่เหมาะสม เกิดความประทับใจ

4. ช่วยพัฒนาคุณภาพของงาน หากมีความพึงพอใจจะเกิดความเต็มใจ ทุ่มเทสร้างสรรค์และส่งเสริมมาตรฐานของงานที่สูงขึ้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อบุคคล ต่องานและหน่วยงานทำให้เป็นสุข เกิดแรงจูงใจและกำลังใจที่ดี มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานได้แสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่เกิดความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน ทำให้ระบบงานดำเนินไปด้วยความราบรื่นเรียบร้อย และหน่วยงานมีบรรยากาศ และภาพลักษณ์ที่ดี อีกทั้งช่วยให้เกิดความรักความสามัคคี มีพลังผลักดันให้หน่วยงานเจริญก้าวหน้า ที่สำคัญที่สุดผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจในระดับสูงสุด

2.3.3 องค์ประกอบของการเกิดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ได้รับประสบการณ์และแสดงออกทางพฤติกรรมที่ตอบสนองในลักษณะแตกต่างกันไป ความพึงพอใจในสิ่งต่าง ๆ จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแรงจูงใจหรือการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ และการตอบสนองความต้องการที่มีอยู่ความพึงพอใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้งานหรือกิจกรรมต่างๆที่กระตุ้นให้สิ่งที่ทำนั้นประสบความสำเร็จโดยมององค์ประกอบของการเกิดความพึงพอใจดังนี้(เดิมศักดิ์คทวณิช,2546มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ,2556; Maslow, 1970)

1. ความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการของร่างกาย เป็นการตอบสนองความต้องการในปัจจุบันที่จำเป็นเพื่อ

1.1 การดำรงชีวิต (Existence Needs) ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัย และ ยารักษาโรค

2. ความปลอดภัย เกิดความอบอุ่นและมั่นคงในชีวิต เป็นความต้องการระดับแรกของมนุษย์เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วจะเกิดความต้องการองค์ประกอบอื่นต่อไป

2.1 ความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการของจิตใจ เป็นแรงจูงใจในการตอบสนองความต้องการทางด้าน

1) ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Needs) เช่นสมาชิกในครอบครัว หรือเพื่อร่วมงาน เป็นความปรารถนาที่จะสร้างมิตรภาพ หรือมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น หรือต้องการควบคุมผู้อื่น ความต้องการอำนาจ (Needs for Power)

2) ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) ได้แก่ ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมได้รับการยอมรับในสังคม ได้รับการยกย่องหรือมีชื่อเสียง รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ และการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย และ

3) ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากเป็นเรื่องการอยากจะเป็น อยากจะได้ตามความคิดของตนเอง แต่ไม่สามารถหาแสวงหาได้

3. ความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ การเรียนรู้เกิดจากการสร้างความสัมพันธ์บางอย่างระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรมการตอบสนอง กล่าวคือ เมื่อสถานการณ์หรือสิ่งที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นร่างกายจะเกิดความพยายามที่จะแก้ปัญหา นั้น โดยแสดงพฤติกรรมการตอบสนองออกมาหลาย ๆ รูปแบบ ซึ่งบุคคลจะเลือกพฤติกรรมตอบสนองที่พอใจที่สุดไปเชื่อมโยงสิ่งเร้าหรือปัญหานั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมซึ่งประสบการณ์จะมีอิทธิพลต่อการรับรู้สถานการณ์และเกิดแรงจูงใจสู่เป้าหมาย เมื่อถึงเป้าหมายแล้วจะเกิดความพึงพอใจ เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการของร่างกายและจิตใจจนเป็นที่พึงพอใจแล้วจะเกิดความต้องในการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจเพื่อสนองความต้องการสิ่งใหม่เพิ่มขึ้นไม่ซ้ำสิ่งเดิมโดยที่บุคคลนั้นต้องมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจก่อนจึงจะมีความต้องการในการกระทำ หรือปฏิบัติการเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ๆ เมื่อได้ปฏิบัติแล้วจะเกิดความพอใจ หากไม่ได้กระทำ หรือปฏิบัติการเพื่อตอบสนองความต้องการจะเกิดความรำคาญใจ และหากบุคคลไม่พร้อม แต่ถูกบังคับให้กระทำ หรือปฏิบัติการบางอย่างก็จะเกิดความไม่พอใจ อาจกล่าวได้ดังนี้

1) ความพึงพอใจนำไปสู่การเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการจนเกิดความพึงพอใจ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้สูงขึ้น

2) ผลของการเรียนรู้นำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผล การเรียน จะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการเรียนรู้ที่ดีจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจใน รูปของรางวัลหรือผลตอบแทน ทั้งที่เป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) หรือผลตอบแทน ภายนอก (Extrinsic Rewards)

2.3.4 การสร้างความพึงพอใจ

การสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นในบุคคล อาจกล่าวโดยรวมได้ดังนี้ (สุนันทา เลहनันท์, 2551)

1. จัดหาหรือให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายด้วยสิ่งที่มีคุณภาพ ตามความต้องการของบุคคล
2. อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงสิ่งทีบุคคลต้องการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันตาม ความสามารถ และมีการอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสม
3. ในการส่งเสริมให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ควรจัดแนวปฏิบัติที่เหมาะสม และท้าทายตามความสามารถของแต่ละบุคคล
4. เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในสังคมหรือในการวางแผนการด าเนินงาน ซึ่ง เป็นแรงจูงใจในการท างานประการหนึ่งทีน ำไปสู่การเกิดความพึงพอใจ
5. ให้การยกย่องชมเชยด้วยความจริงใจ
6. มอบความไว้วางใจให้รับผิดชอบมากขึ้น ให้อำนาจเพิ่มขึ้น เลื่อนขั้นหรือเลื่อน ตำแหน่งให้สูงขึ้น
7. ให้ความมั่นคงและความปลอดภัย
8. ให้ความเป็นอิสระในการทำงาน
9. เปิดโอกาสให้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ได้มีโอกาสเข้าร่วมฝึกอบรม ศึกษาดู งาน การหมุนเวียนงานและการสร้างประสบการณ์จากการใช้เทคโนโลยีต่างๆ
10. ให้เงินรางวัลหรือรางวัลตามลักษณะงาน
11. ให้โอกาสในการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศในการปฏิบัติงานอันเป็นแรงกระตุ้นใน แสวงหาแนวคิดใหม่ๆ สำหรับนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน

2.3.5 ลักษณะและวิธีการประเมินความพึงพอใจความพึงพอใจ

เป็นสิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพลังภายในผลักดันให้เกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยินดี ไม่นินดี เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการและความคาดหวัง ที่เกิดจากการประมาณค่า อันเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์จากการกระทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการตามเป้าหมายของแต่ละบุคคล เป็นกระบวนการทางจิตวิทยา การประเมินความพึงพอใจเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่พอใจและไม่พอใจในเชิงปริมาณ(magnitude) มีรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะของการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้ (บังอร ผงผ่าน, 2538)

1.1 การประเมินความพึงพอใจด้านความรู้สึกเป็นลักษณะการประเมินทางความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลตามองค์ประกอบทางความรู้สึก ได้แก่ ความรู้สึกทางบวก เป็นความชอบ พอใจ และความรู้สึกทางลบ เป็นความไม่ชอบไม่พอใจ กลัว รังเกียจ

1.2 การประเมินความพึงพอใจด้านความคิดเป็นการประเมินการรับรู้ของบุคคลและวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับที่เกิดเป็นความรู้ ความคิด เกี่ยวข้องกับการพิจารณาที่มาของทัศนคติ ออกมากกว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี ที่เกิดจากการประมวลผลของสมอง

1.3 การวัดความพึงพอใจในด้านพฤติกรรมเป็นการวัดความพร้อมที่จะกระทำหรือพร้อมที่จะตอบสนองที่มาของพฤติกรรม

2. วิธีประเมินความพึงพอใจ การประเมินความพึงพอใจมีการประเมินหลายวิธี ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ (พรณาเตียสุทธิกุลพัฒนา พรหมณีงานนท์ศรีเกตุนาวินมีนะกรรณและสุวุฒิพงษ์วารินศาสตร์2561; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2556; พรชัยคาสิ่งหนอก, 2550)

2.1 การสังเกต เป็นวิธีการสำหรับใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการสังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกความพึงพอใจที่แสดงออกมาในประเด็นที่ต้องการประเมินอย่างมีแบบแผนโดยผู้สังเกต จะไม่มีการปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมกับผู้ถูกสังเกตต่อนั้นจึงน าข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุปและตีความตามวัตถุประสงค์ของการประเมินวิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายที่ใช้สำหรับการศึกษาในกรณีศึกษาเท่านั้น

2.2 การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้ประเมินจะต้องออกไปพูดคุยกับบุคคลนั้นๆ โดยตรง มีการเตรียมแผนล่วงหน้า เป็นการถามให้ตอบปากเปล่า แต่อาจไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงจากผู้ตอบเนื่องจากผู้ตอบอาจรู้สึกไม่อิสระในการตอบหรือไม่คุ้นเคยกับผู้ถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด ควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนด าเนินการสัมภาษณ์ควรลงพื้นที่เพื่อทำความคุ้นเคยก่อน ให้เกิดความสนิทสนม และความไว้นื้อเชื่อใจซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

2.3 การใช้แบบสอบถามประมาณค่าเป็นการประเมินโดยใช้เครื่องมือที่เป็นการสร้าง ประโยคข้อความต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อความทางบวก

3. นำข้อคำถามที่สร้างแล้วไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อคำถามว่าตรง ตามโครงสร้างของการประเมินความพึงพอใจตามที่ได้กำหนดไว้แล้วในแต่ละด้านและในแต่ละ ประเด็นย่อยหรือไม่ หากมีความคลุมเครือหรือไม่ชัดเจนจะได้แก้ไขก่อนสร้างเป็นแบบสอบถาม จากนั้นทดลองใช้กับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 เท่าของจำนวนข้อในพื้นที่ที่คล้ายคลึงกันหรือ ใกล้เคียงกับพื้นที่ในการเก็บข้อมูลจริง

4. กำหนดน้ำหนักในการตอบแต่ละตัวเลือก โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, Millet (1954) กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของการบริการ คือ การสร้างความพึงพอใจในการให้บริการ สาธารณะแก่ประชาชน โดยมีหลักและแนวทางคือการให้บริการอย่างเสมอภาค โดยสามารถสรุป ประเด็นเป้าหมายที่เป็นที่นิยมมากที่สุดที่ผู้ปฏิบัติต้องยึดถือไว้เสมอในหลักการ 5 ประการ คือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมใน การบริหารงานภาครัฐที่มีฐานของความคิดว่าทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการ ปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในทุกแง่มุมของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการประชาชนจะ ได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

2. การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely Service) หมายถึง ในการให้บริการจะต้อง มองว่าการให้บริการจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิผล เลยถ้าไม่มีการตรงเวลาซึ่งจะสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชน

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการจะต้องมี ลักษณะที่มีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The right quantity at the right geographical Location) มิลเลทท์ เห็นว่าความเสมอภาคหรือการตรงเวลาจะไม่มี ความหมาย เลยถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งที่ให้บริการสร้างความไม่ ยุติธรรมให้ เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) คือ การให้บริการที่เป็นไป อย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณชนเป็นหลักไม่ใช่ยึดตามความพอใจของหน่วยงานที่ ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) คือ การให้บริการที่มีการ ปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถ ที่จะหาหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า Millet (1954) และ Wallerstein (1995) ได้กล่าวให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าความพึงพอใจว่าเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาและความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย โดยจำเป็นต้องมีหลักการเสมอภาคควบคู่ไปพร้อมกัน ซึ่งหลักการเสมอภาคนั้นตามหลักของ มิลเลทท์ สามารถแบ่งได้ 5 ประการ คือ การให้บริการอย่างเสมอภาค การให้บริการที่ตรงเวลา การให้บริการอย่างเพียงพอ การให้บริการอย่างต่อเนื่อง และ การให้บริการอย่างก้าวหน้า ทั้งนี้ยังมีงานวิจัยของ ฉัตรชัย ดงสุข (2535) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อปัจจัยต่างๆ ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งให้ความหมายคล้ายคลึงกันกับ วิรุฬ พรรณเทวี (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกที่เกิดจากสภาพภายใต้จิตใจของมนุษย์ที่เกิดจากการคาดหวังผลลัพธ์จากสิ่งนั้น ยังมีการคาดหวังสูงแต่ผลที่ได้กลับไม่สมกับสิ่งที่คิดไว้ จะส่งผลให้ระดับความพอใจนั้นอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

Quirk (1987) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้ที่มีความสุขหรือความพอใจ เมื่อได้รับ ความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ต้องการ ในขณะที่ Oliver (1997) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือการตอบสนองที่แสดงถึงความประสงค์ของลูกค้า ความพึงพอใจเป็นวิจารณ์ญาณของลูกค้าที่มีต่อสินค้าและบริการ แล้วแต่มุมมองของแต่ละคน อีกทั้ง Wolman (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ความต้องการหรือแรงจูงใจ ซึ่งคล้ายกับ Shelly (1975) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก สอดคล้องกับ Hornby (2000) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ และสอดคล้องกับ Kotler and Keller (2009) กล่าวว่า พึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกของลูกค้า หรือลูกค้าที่เกิดความรู้สึกพอใจ หรือผิดหวัง ที่มีผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ที่ได้รับกับความคาดหวังของลูกค้า

พรรณี ชูทัยเจนจิต (2550) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกที่ดีที่ประทับใจต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าและบริการ ราคา การจัดหาหน่วย และการส่งเสริมการตลาด

นภดล ร่มโพธิ์ (2557) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลซึ่งแสดงออกในด้านบวกหรือลบที่มีความสัมพันธ์กับการได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการซึ่งความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่คาดหวังในระดับหนึ่ง ในทางตรงข้ามความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความคาดหวังหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

2.4. แนวคิดและทฤษฎีอัตราค่าปรับ

2.4.1 การยื่นแบบ ภ.ง.ด.90/91 เมื่อพ้นกำหนดเวลา

1. บุคคลธรรมดาที่ไม่ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90/91 ภายในวันที่ 31 มีนาคม ของทุกปีหรือยื่นแบบฯ เกินกำหนดเวลาต้องระวางโทษค่าปรับไม่เกิน 2,000 บาท ตามมาตรา 35 แห่งประมวลรัษฎากร แต่สามารถขอลดค่าปรับได้

2. ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 /91 ผ่านอินเทอร์เน็ต กรณีมีเงินภาษีต้องชำระ หากท่านมิได้ชำระเงินภาษีภายในวันที่ 31 มีนาคม ของทุกปี ถือว่ามีได้ยื่นแบบ ท่านต้องไปยื่นแบบ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา และชำระเงินภาษี พร้อมเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ รวมทั้งค่าปรับตามข้อ 1

2.4.2 ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90/91 เกินกำหนดเวลา

1. กรณีมีเงินภาษีต้องชำระ ให้ชำระเงินภาษี พร้อมเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ รวมทั้งค่าปรับตามข้อ 1

2. กรณีไม่มีเงินภาษีต้องชำระ ให้ชำระค่าปรับตามข้อ 1 เพียงอย่างเดียว

2.4.3 ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90/91 เพิ่มเติมภายหลังกำหนดเวลาการยื่นแบบ

1) กรณีมีเงินภาษีต้องชำระ ให้ชำระเงินภาษี พร้อมเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่ต้องเสียค่าปรับ

2) กรณีไม่มีเงินภาษีต้องชำระ ไม่ต้องเสียเงินเพิ่มและค่าปรับ

2.4.4 ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90/91 ขอผ่อนชำระเงินภาษี

หากท่านมิได้ชำระภาษีงวดใดงวดหนึ่งภายในกำหนดเวลา จะหมดสิทธิ์การผ่อนชำระและต้องชำระภาษีอากรที่ค้างอยู่ทั้งหมด โดยต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือนของเงินภาษีงวดที่เหลือ

2.4.5 ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90/91 มีภาษีชำระไว้เกิน

แต่ไม่ได้แจ้งความประสงค์ขอคืนเงิน ไม่ว่าจะเป็นการยื่นแบบฯ ผ่านอินเทอร์เน็ต หรือยื่นแบบฯ ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาให้ยื่นคำร้องขอคืนเงินตามแบบ ค.10 ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ท้องที่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ ภายใน 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษี โดยแนบเอกสารแล้วแต่กรณี ดังนี้

1. หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย
2. แบบ ล.ย.03 (ถ้ามี)
3. ใบเสร็จรับเงินหรือหนังสือรับรองค่าเบี้ยประกันสุขภาพบิดา/มารดา (ถ้ามี)

4. ใบเสร็จรับเงินหรือหนังสือรับรองค่าเบี้ยประกันชีวิตของปีภาษีที่ขอคืน (ถ้ามี)
5. หนังสือรับรองการจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพของปีภาษีที่ขอคืน (ถ้ามี)
6. ใบเสร็จรับเงินหรือหนังสือรับรองค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ/กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (ถ้ามี)
7. หนังสือรับรองการชำระดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัยของปีภาษีที่ขอคืน (ถ้ามี)
8. หนังสือรับรองการจ่ายเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม (ถ้ามี)
9. ใบเสร็จรับเงินบริจาคการกุศลของปีภาษีที่ขอคืน (ถ้ามี)
10. สำเนาทะเบียนบ้าน
11. ใบสำคัญการสมรส (ถ้ามี)
12. หนังสือแสดงการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล (ถ้ามี)
13. ใบเสร็จรับเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
14. หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นขอคืน

2.4.6 กรณีรับคืนเงินภาษีอากรเกินไป และได้รับหนังสือทวงถามให้นำเงินไปคืน

ให้ผู้ขอคืนนำเงินไปคืนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือทวงถาม หากผู้ขอคืนไม่นำส่งเงินคืนที่ได้รับเกินไปภายในกำหนดเวลา ต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามมาตรา 224 แห่งประมวลแพ่งและพาณิชย์ โดยนับตั้งแต่วันที่เริ่มผิดนัด

2.4.7 การขอคัดแบบ ภ.ง.ด.90/91

1. กรณียื่นแบบฯ ผ่านอินเทอร์เน็ต ท่านสามารถ พิมพ์แบบฯ-ใบเสร็จรับเงิน ได้ทางเว็บไซต์กรมสรรพากร www.rd.go.th. หัวข้อยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต ==> พิมพ์แบบใบเสร็จรับเงิน ถัดจากวันที่ยื่นแบบฯ ประมาณ 2 วันทำการ หรือยื่นคำร้องขอคัดแบบฯ ได้ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ที่ สำนักบริหารการเสียภาษีทางอิเล็กทรอนิกส์ อาคารกรมสรรพากร ชั้น 27 เลขที่ 90 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400 เอกสารประกอบการขอคัดแบบฯ มีดังนี้

(1) แบบคำร้องขอคัดแบบแสดงรายการสามารถ

Download เว็บไซต์ www.rd.go.th ==> ยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต ==> แนะนำบริการ ==> แบบฟอร์มต่างๆ

(2) หลักฐานการแสดงตน ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทาง กรณีบุคคลต่างด้าว ที่ได้ลงลายมือชื่อรับรอง

(3) กรณีมอบอำนาจให้ผู้อื่นกระทำการแทน ให้จัดทำหนังสือมอบอำนาจเพื่อขอคัดแบบฯ และปิดอากรแสตมป์ 10 บาท พร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจที่ได้ลงลายมือชื่อรับรองแล้ว

2. กรณียื่นแบบฯ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ท่านสามารถขอคัดแบบฯ ได้ที่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ท้องที่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ เอกสารประกอบการขอคัดแบบฯ มีดังนี้

(1) แบบการขอใช้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการกรมสรรพากร สามารถ Download ได้จากเว็บไซต์ www.rd.go.th ==> Download ==> แบบแสดงรายการภาษี คำร้อง/ คำขอต่างๆ ==> อื่นๆ

(2) หลักฐานการแสดงตน ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทาง กรณีบุคคลต่างด้าว ที่ได้ลงลายมือชื่อรับรอง

(3) กรณีมอบอำนาจให้ผู้อื่นกระทำการแทน ให้จัดทำหนังสือมอบอำนาจเพื่อขอคัดแบบฯ และปิดอากรแสตมป์ 10 บาท พร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจที่ได้ลงลายมือชื่อรับรองแล้ว

2.5. ทฤษฎีด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี

2.5.1 ความหมายของทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ ได้มีนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ ทัศนคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525, หน้า 125)

ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอกในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นในการสนับสนุนหรือโต้แย้งคัดค้านก็ได้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2520, หน้า 12)

ทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางจิตซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์และสภาวะของความพร้อม ทัศนคติจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคล(สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2525, หน้า 5)

คำว่า “ทัศนคติ” (Attitude) หรือมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “เจตคติ” มีผู้ให้นิยามไว้กันมากมายมากกว่า 100 นิยาม ในที่นี้จะขอเลือกนำมากล่าวเพียง 3 นิยาม ที่ได้การยอมรับ ดังนี้

นิยามที่ 1 ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่งว่ามีลักษณะอย่างไร มีความรู้สึกทางบวกหรือทางลบ (Positive or Negative) ขึ้นชอบหรือไม่ขึ้นชอบ (Favorable or Unfavorable) หรือเห็นด้วยหรือคัดค้าน (Pro or Con) (Loudon & Bitta, 1993, p. 423) ซึ่งตามนิยามนี้ เป็นการมองทศนคติในแง่ความรู้สึก หรือปฏิกิริยาทำที่ที่มีต่อวัตถุ

นิยามที่ 2 ทศนคติ หมายถึง ความมีใจโน้มเอียงอันเกิดจากการเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อวัตถุหรือระดับชั้นของวัตถุ ในลักษณะเห็นดีเห็นชอบหรือไม่ชอบอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ (Assael, 1993, p. 282) เช่น ทศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อตราสินค้า ก็หมายถึงความโน้มเอียงของผู้บริโภคอันเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่จะประเมินตราสินค้าว่าชอบตราสินค้านั้น หรือไม่ชอบตราสินค้านั้นอย่างสม่ำเสมอคงเส้นคงวา

นิยามที่ 3 ทศนคติ อาจให้คำนิยามที่ 2 มาแยกลักษณะเพื่อให้เห็นเป็นข้อ ๆ แล้วให้นิยามใหม่ว่า หมายถึง

1. เป็นความรู้สึกนึกคิดที่ก่อขึ้นจากการเรียนรู้ (Learned Construct)
2. ความโน้มเอียงที่จะต้องสนองต่อ (Tendency to Response to)
3. วัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง (An Object)
4. ในลักษณะที่มั่นคงสม่ำเสมอ (Consistently)
5. ในแนวทางเห็นชอบด้วยหรือไม่ชอบ (Favorable or Unfavorable Way)

(Onkvisit & Shaw, 1994, p. 202)

2.5.2 ลักษณะสำคัญ 5 ประการของนิยามข้างต้น อธิบายได้ดังนี้

1. ทศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดที่ก่อสร้างขึ้นจากการเรียนรู้ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่บุคคลจะได้รับจากประสบการณ์ ซึ่งอาจเป็นประสบการณ์ตรง หรือประสบการณ์ทางอ้อมก็ได้

2. ทศนคติโดยตัวมันเองไม่ใช่พฤติกรรม (Not Behavior Per Se) ดังนั้นจึงมีความเหมาะสมมากกว่าที่จะกล่าวว่า ทศนคติเป็นความโน้มเอียงหรือสภาพความพร้อมที่จะตอบสนองต่อวัตถุ เช่น ผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะชอบ หรืออยากจะซื้อผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่งโดยเฉพาะมากกว่าผลิตภัณฑ์อื่น เป็นต้น

3. ทศนคติจะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับวัตถุเสมอ “วัตถุ” อาจเป็น บุคคล กลุ่มบุคคล สถาบัน ผลิตภัณฑ์ ปัญหาสังคมหรืออะไรก็ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ เพราะทศนคติจะไม่อาจเกิดขึ้นได้ด้วยตัวมันเอง (Self – generated)

4. ทศนคติมีลักษณะค่อนข้างคงทนถาวร (Enduring) ไม่ใช่อยู่ในสภาพชั่วคราวช่วยยามที่จะเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ๆ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ทศนคติเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แท้จริงแล้วทศนคติ

เปลี่ยนแปลงได้เพียงแต่ว่ากระบวนการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นช้ามาก และมักจะเผชิญกับการต่อต้านค่อนข้างมาก และยิ่งบุคคลมีอายุมากขึ้น ทักษะคิดจะยิ่งมั่นคงมากขึ้น จนยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้

2.6 แนวคิดเกี่ยวข้องกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีหลักเกณฑ์ วิธีการ และมีรายละเอียดในตัวบทกฎหมายค่อนข้างซับซ้อน ประกอบกับในปี 2560 กรมสรรพากรได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วย การกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักออกจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 629) พ.ศ. 2560 ลงวันที่ 27 มกราคม 2560 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560 เกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีผลบังคับใช้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป ซึ่งมีการปรับปรุงในเรื่องของการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน ขึ้นเงินได้ บัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และเกณฑ์เงินได้ พึงประเมินขั้นต่ำที่ผู้มีเงินได้ต้องยื่นแบบแสดงรายการ ซึ่งมีรายละเอียดที่ต้องศึกษาและทำความเข้าใจ อันจะส่งผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการของผู้เสียภาษี

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Personal income tax) ตามประมวลรัษฎากร เป็นภาษีทางตรง (Direct tax) ประเภทหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นแหล่งรายได้สำคัญของรัฐบาล และเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้ ที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายกำหนด และมีรายได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใด ๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคมถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณีกฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระและเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีขณะที่มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย โครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นโครงสร้างภาษีที่มีอัตราภาษีแบบก้าวหน้า โดยแบ่งตามลำดับขั้นบันได กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้มากต้องเสียภาษีมากตามไปด้วย โดยฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ เงินได้สุทธิ ที่คำนวณจากการนำรายได้พึงประเมินที่ได้รับตลอดทั้งปีหักด้วยค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด จากนั้นจึงนำมาคำนวณภาษีตามอัตราที่กฎหมายกำหนด แต่เพราะภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประเทศไทยยังมีความยุ่งยากเกี่ยวกับตัวกฎหมาย หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อนต่าง ๆ ทำให้ผู้เสียภาษีส่วนใหญ่ยากที่จะทำความเข้าใจในรายละเอียดได้ หากมิได้มีการศึกษาหรือทำความเข้าใจอย่างแท้จริงแล้ว อาจทำให้เกิดความผิดพลาดในการยื่นแบบ

แสดงรายการภาษี หรือขาดความร่วมมือในการเสียภาษี อันจะส่งผลให้รายได้จากการจัดเก็บภาษียาลดลง

ถึงแม้ว่ากรมสรรพากรในฐานะหน่วยงานที่จัดเก็บภาษี จะมีนโยบายประชาสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้เสียภาษี และเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสาร กฎหมายใหม่ ระเบียบและแนวปฏิบัติ และทำความเข้าใจในเรื่องของการยื่นแบบแสดงรายการในการชำระภาษี อีกทั้งมีบริการถาม ตอบต่อผู้ที่มีข้อสงสัยเรื่องภาษี ด้วยระบบโทรศัพท์อัตโนมัติ (1161) หรือทางอินเทอร์เน็ต และตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2559 เป็นต้นมา กรมสรรพากรได้กำหนดนโยบาย โดยให้เจ้าหน้าที่สรรพากรออกตรวจแนะนำเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางภาษีแก่ผู้ประกอบการ แต่เนื่องจากจำนวนผู้เสียภาษีที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่อัตราค่าจ้างที่มีอย่างจำกัด ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การแนะนำทางภาษีจึงยังไม่ทั่วถึง และยังไม่สามารถที่จะลดปริมาณผู้ที่ถูกประเมินภาษีอากร เนื่องจากการคำนวณและยื่นแบบแสดงรายการไม่ถูกต้องลงได้มากนัก ทั้งนี้ เนื่องจากกรมสรรพากรมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อกำหนด และสิทธิประโยชน์ในทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตลอดเวลา หรือแม้กระทั่งการเปลี่ยนแปลงอัตรารายได้ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพราะฉะนั้นช่องทางการสื่อสารที่มีอยู่จึงอาจจะยังไม่ครอบคลุม ถึงผู้เสียภาษีทุกคน ให้ได้ทราบทั่วถึงกัน จึงยังคงมีผู้เสียภาษีจำนวนมากที่ไม่ทราบข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กรมสรรพากรได้ออกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักออกจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 629) พ.ศ. 2560 ลงวันที่ 27 มกราคม 2560 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560 เกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีผลบังคับใช้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป (www.rd.go.th) ซึ่งเป็นการปรับปรุงการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อนที่เพิ่มขึ้น ปรับปรุงขั้นเงินได้ บัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และปรับปรุงเกณฑ์เงินได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ผู้มีเงินได้ต้องยื่นแบบแสดงรายการ จากการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาดังกล่าว จะช่วยให้ผู้มีเงินได้เสียภาษีในแต่ละเดือนลดลง ส่งผลให้มีเงินได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ และจะทำให้การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความเหมาะสมเป็นธรรม สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจและค่าครองชีพในปัจจุบัน อีกทั้งเป็นการช่วยบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้มีเงินได้

2.6.1 การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีหลักการจัดเก็บ แบ่งเป็น 2 หลักการ ได้แก่

1. หลักแหล่งเงินได้ (Source rule) (มาตรา 41) คือ แหล่งที่มาของเงินได้ ซึ่งแบ่งได้เป็นเงินได้จากแหล่งในประเทศและนอกประเทศ เงินได้จากแหล่งต่าง ๆ นี้จะต้องนำไปรวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่ ให้พิจารณาดังนี้

กรณีเงินได้เกิดจากแหล่งในประเทศ หมายถึง เงินได้ที่เกิดขึ้น หรือเป็นผลสืบเนื่องจากมี

- 1.1 หน้าที่งานที่ทำในประเทศไทย หรือ
- 1.2 กิจการที่ทำในประเทศไทย หรือ
- 1.3 กิจการของนายจ้างในประเทศไทย หรือ
- 1.4 ทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย (ดอกเบี้ยว, เงินปันผล, ค่าเช่า ฯลฯ)

ผู้มีเงินได้จากแหล่งในประเทศไทยนี้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้เสมอ เว้นแต่จะมีข้อยกเว้นกฎหมาย ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วนั้น จะจ่ายในหรือนอกประเทศ และไม่ว่าผู้มีเงินได้นั้น จะเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยหรือไม่ก็ตาม

2. หลักถิ่นที่อยู่ (Resident rule) สำหรับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยรวมกันถึง 180 วัน ในปีภาษีใด และมีเงินได้จากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศ เนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ และผู้มีเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทยภายในปีภาษีเดียวกับปีที่เกิดเงินได้นั้น

กรณีเงินได้เกิดจากแหล่งนอกประเทศไทย หมายถึง เงินได้ที่เกิดขึ้น หรือเป็นผลสืบเนื่องจากมี

- 2.1 หน้าที่งานที่ทำในต่างประเทศ หรือ
- 2.2 กิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือ
- 2.3 ทรัพย์สินที่อยู่ต่างประเทศ

ผู้มีเงินได้เกิดจากแหล่งนอกประเทศในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว จะต้องเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทยก็ต่อเมื่อเข้าองค์ประกอบทั้ง 2 ประการ ดังต่อไปนี้

ประการที่หนึ่ง ผู้มีเงินได้เป็น ผู้อยู่ ในประเทศไทยในปีภาษีนั้น และ

ประการที่สอง ผู้มีเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทยในปีภาษีนั้นด้วย

คำว่า “ผู้อยู่ในประเทศไทย” หมายความว่า บุคคลผู้อยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมทั้งหมดถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย

ส่วนคำว่า “ปีภาษี” หมายความว่า ปีปฏิทิน คือ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม (สุเมธ ศิริคุณโชติ และคณะ, 2560)

2.6.2 เกณฑ์เงินได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ผู้มีเงินได้ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี

ตามที่ได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรื่อง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560 เกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ โดยมีผลบังคับใช้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไปนั้น ได้กำหนดให้ผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีภาษี จะมีหน้าที่ต้องยื่นแบบฯ ก็ต่อเมื่อมีเงินได้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเมื่อคำนวณภาษีแล้วจะมีภาษีต้องชำระเพิ่มเติมหรือไม่ก็ตาม ดังนี้

1. บุคคลธรรมดาและผู้ถึงแก่ความตาย มีเงินได้พึงประเมิน
2. ห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีใช้นิติบุคคล หรือคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล มีเงินได้พึงประเมินเกิน 60,000.00 บาท
3. กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง มีเงินได้พึงประเมินเกิน 60,000.00 บาท

2.6.3 ประเภทของเงินได้พึงประเมิน

เงินได้พึงประเมิน ที่ต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แบ่งได้เป็น 8 ประเภท ตามลักษณะของการได้มา (มาตรา 40 (1)-(8)) ตามที่ระบุในมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร ดังนี้

มาตรา 40 เงินได้พึงประเมินนั้น คือเงินได้ประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าว ไม่ว่าในทอดใด

เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 ได้แก่ เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชาระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 2 ได้แก่ เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ

เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชาระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ นั้นไม่ว่าหน้าที่ หรือตำแหน่งงาน หรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจําหรือชั่วคราว

เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 3 ได้แก่ ค่าแห่งกิตติคุณ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพันธกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคาพิพากษาของศาล

เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 4 ได้แก่ เงินได้ที่เป็น ดอกเบี้ย

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตั๋วเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะมีส่วนประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือ

ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทางนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่ได้จากการให้กู้ยืมหรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิด ไม่ว่าจะมีส่วนหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือ ประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่บุตรชอบด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือของมารดาผู้ใช้อานาจปกครอง หรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อานาจปกครองร่วมกัน ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ด้วยโดยอนุโลม

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลงทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กักรวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กักรวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากัน หรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือ โอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือ ตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้เฉพาะซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 5 ได้แก่ เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ข) การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อนซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ต่ำไป ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงิน ที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เข้าได้ตามปกติ และให้ถือว่าจำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทาสัญญาจนถึงวันผิดสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการผิดสัญญานั้น

เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 6 ได้แก่ เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ วิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลปะ (แพทย์) วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี วิชาชีพกฎหมาย ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่น ซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 7 ได้แก่ เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ เช่น การรับเหมาก่อสร้าง

เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 8 ได้แก่ เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง การขายอสังหาริมทรัพย์ หรือเงินได้จากอื่นที่ไม่ได้ระบุไว้ในเงินได้ประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 7 เงินค่าภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทใด ไม่ว่าทอดใดหรือในปีภาษีใดก็ตาม ให้ถือเป็นเงินได้ประเภทและของปีภาษีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนให้

2.6.4 การหักค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่าย เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ถือเป็นสิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างหนึ่งที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับหักเป็นต้นทุนในการทำงานเพื่อให้ได้

เงินได้ หรือรายได้สุทธินั้นมาคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษี โดยมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายมากหรือน้อยตามแต่ละประเภทของเงินได้ ซึ่งตามที่ได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรื่อง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560 เกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ โดยมีผลบังคับใช้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป นั้น ได้กำหนดให้หักค่าใช้จ่ายของเงินได้พึงประเมิน ดังนี้

1. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 และ 2 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด ดังนี้

(1) ผู้มีเงินได้สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 50 ของเงินได้แต่รวมกันแล้ว ต้องไม่เกิน 100,000 บาท (หมายถึง เงินได้พึงประเมินทั้งสองประเภทรวมกันหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 50 ไม่เกิน 100,000 บาท ถ้าร้อยละ 50 ของเงินได้ทั้งสองประเภทรวมกันแล้ว เกิน 100,000 บาท ให้หักได้แค่ 100,000 บาท

(หมายเหตุ : ตามมาตรา 42 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560)

(2) ในกรณีสามีภริยา ต่างฝ่ายต่างมีเงินได้และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 50 แต่ไม่เกินฝ่ายละ 100,000 บาท

(3) ในกรณีเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 และ 2 เป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียว เพราะเหตุออกจากการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดในประกาศอธิบดีฯ (ฉบับที่ 45) ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48(5) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เท่านั้น ซึ่งคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินที่จ่ายนั้นจะจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญหรือเงินอื่นใด ผู้มีเงินได้อาจเลือกเสียภาษี โดยวิธีหักภาษี ณ ที่จ่ายแทนการนำไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นตามหลักทั่วไปก็ได้ ซึ่งจะทำให้สามารถประหยัดภาษีได้

(4) ให้หักเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษี กรณีจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ หรือกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนออกเสียก่อนการคำนวณหักค่าใช้จ่าย

2. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 3 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้หักค่าใช้จ่ายได้เฉพาะเงินได้ที่เป็นค่าแห่งกู้ยืม ค่าแห่งลิขสิทธิ์ สิทธิอย่างอื่น โดยให้หักเป็นการเหมาได้ร้อยละ 50 แต่ไม่เกิน 100,000 บาท หรือหักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร

(หมายเหตุ : ตามมาตรา 42 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560 ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 634) พ.ศ. 2560)

ในกรณีสามีและภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ประเภทนี้ และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ ตามเกณฑ์เดียวกัน

สำหรับเงินปี หรือเงินได้ที่มีลักษณะเป็นเงินรายปี อันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคาพิพากษาของศาล ไม่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

3. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 4 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายไม่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

4. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 5 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายให้หักค่าใช้จ่ายได้ ดังนี้ คือ

(1) การให้เช่าทรัพย์สิน ผู้มีเงินได้มีสิทธิเลือกหักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้

ก. หักตามความจำเป็นและสมควร หรือ

ข. หักเป็นการเหมาในอัตราดังต่อไปนี้

1) ถ้าเป็นบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 30 ยกเว้นในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วงแล้วแต่กรณี

2) ที่ดินที่ใช้ในการเกษตรกรรม ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 20 ในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

3) ที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรม ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 15 ในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วงแล้ว

แต่กรณีผู้ให้เช่าทรัพย์สิน เรียกเก็บเงินกินเปล่า เงินแป๊ะเจี๊ยะ เงินค่าปลูกสร้าง หรือเงินค่าซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่งนอกเหนือจากค่าเช่าหรือได้รับประโยชน์อื่น เช่น ได้กรรมสิทธิ์ในอาคารหรือโรงเรือนที่ผู้เช่าทำการก่อสร้างลงบนที่ดินของผู้ให้เช่าแล้วยกให้ เงินหรือกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือโรงเรือนเป็นเงินได้พึงประเมิน เนื่องจากการให้เช่าทรัพย์สินของผู้ให้เช่า กรณีที่เจ้าของที่ดินทาสัญญาให้ผู้อื่นทำการปลูกสร้างอาคาร หรือโรงเรือนที่ดินของตน โดยผู้ปลูกสร้างยกกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือโรงเรือนที่ปลูกสร้างนั้นให้แก่เจ้าของที่ดินเมื่อสร้างเสร็จ และเจ้าของที่ดินตกลงให้ผู้ปลูกสร้างเช่าหรือให้เช่าช่วงอาคารหรือโรงเรือน หรือตกลงให้ผู้สร้างจัดหาผู้เช่าอาคารหรือโรงเรือนนั้นโดยตรงจากเจ้าของที่ดินเป็นการตอบแทนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คำนวณค่าแห่งอาคารหรือโรงเรือนนั้นเป็นเงินได้พึงประเมินของเจ้าของที่ดินตามจำนวนปี แห่งอายุการเช่า ในอัตราร้อยละของมูลค่าอาคารหรือโรงเรือนใน วันที่ได้รับกรรมสิทธิ์

4) ยานพาหนะ ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 30 ในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วงแล้วแต่กรณี

5) ทรัพย์สินอย่างอื่น ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 10 ในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วงแล้วแต่กรณี

(2) การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน กฎหมายยอมให้ผู้มีเงินได้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 20 เพียงวิธีเดียว

(3) การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 20 เพียงวิธีเดียว

5. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 6 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้เลือก หักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

ก. หักตามความเป็นและสมควร หรือ

ข. หักเป็นการเหมา ดังต่อไปนี้

(1) เงินได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระ การประกอบโรคศิลปะ ให้หัก
ค่าใช้จ่ายร้อยละ 60

(2) เงินได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระ นอกจาก (1) หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ
30

6. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 7 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้
หักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

ก. หักตามความจำเป็นและสมควร หรือ

ข. หักเป็นการเหมาในอัตราร้อยละ 60

(หมายเหตุ : ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
กฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 629) พ.ศ. 2560)

7. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 8 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้
เลือก หักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

ก. หักตามความจำเป็นและสมควร หรือ

ข. หักเป็นการเหมาในอัตราร้อยละตามที่กฎหมายกำหนด (ส่วนใหญ่อัตราร้อยละ
60 เกือบทั้งหมด)

(หมายเหตุ : ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
กฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 629) พ.ศ. 2560)

2.6.5 การหักลดหย่อน

เงินได้พึงประเมิน เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้หักค่าลดหย่อน
ได้อีกตามมาตรา 47 แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนนำเงินได้ที่เหลือ ซึ่งเรียกว่า เงินได้สุทธิ ไปคำนวณ
ภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560 กำหนดการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ โดยมีผลบังคับ
ใช้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป ได้กำหนดให้หักรายการ
ลดหย่อนกรณีต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้

1. การหักลดหย่อนในกรณีทั่วไป

ค่าลดหย่อนส่วนตัว

1.1 ผู้มีเงินได้ 60,000 บาท (ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศไทยถึง 180 วัน หรือไม่ก็ตาม)

1.2 สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ 60,000 บาท

(1) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ที่มีสิทธิหักลดหย่อนจะต้องเป็นสามีหรือภริยาชอบด้วยกฎหมาย การสมรสไม่ครบปีภาษีก็มีสิทธิหักลดหย่อนได้ เช่น จดทะเบียนสมรสระหว่างปีภาษีหรือตาย ในระหว่างปีภาษี ก็มีสิทธิหักลดหย่อนได้ 60,000 บาท

(2) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ที่จะนำมาหักลดหย่อนได้ จะต้องไม่มีเงินได้พึงประเมินหรือมีเงินได้แต่ไม่ได้แยกคำนวณภาษี ตัวอย่างเช่น สามีภริยาแต่งงานครบปีภาษี และต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ประเภทที่ 1-8 กรณีดังกล่าว ภริยาสามารถแยกคำนวณภาษีต่างหากจากสามีได้โดยชอบ ทั้งสามีและภริยาจึงไม่มีสิทธินำคู่สมรสมาหักลดหย่อนได้

(3) ผู้มีเงินได้หรือคู่สมรสต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ไม่เกิน 120,000 บาท

1.3 บุตร

(1) บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้มีเงินได้ หรือบุตรชอบกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ คนละ 30,000 บาท

(2) บุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ คนละ 30,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 3 คน

ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้ง (1) และ (2) การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้นำบุตรตาม (1) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (2) มาหัก เว้นแต่ ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรตาม (1) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวนตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป จะนำบุตรตาม (2) มาหักไม่ได้ แต่ถ้าบุตรตาม (1) มีจำนวนไม่ถึง 3 คน ให้นำบุตรตาม (2) มาหักได้ โดยเมื่อรวมบุตรตาม (1) แล้วต้องไม่เกิน 3 คน

การนับจำนวนบุตร ให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตร โดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกิน 25 ปี และยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือเป็นผู้เยาว์ หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษี ไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว

1.4 เบี้ยประกันชีวิต

(1) เบี้ยประกันชีวิตแบบทั่วไป

เบี้ยประกันภัย ที่ผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่ เกิน 100,000 บาท ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิต

ใน ราชอาณาจักร หากคู่สมรสมีการประกันชีวิต และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ผู้มีเงิน ได้มีสิทธิหักลดหย่อน สำหรับเบี้ยประกันชีวิตของคู่สมรสที่ไม่มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 10,000 บาท แต่หากสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้

การลดหย่อนและยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่าย เป็นเบี้ยประกันชีวิตของผู้มีเงิน ได้เฉพาะกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิต มีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และเป็นการประกันชีวิตที่ได้เอา ประกัน ไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักรต้อง เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) กรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีความคุ้มครองอื่นเพิ่มเติม ค่าเบี้ยประกันภัยที่จ่ายสำหรับ ความคุ้มครองอื่นเพิ่มเติมดังกล่าว ไม่สามารถยกเว้นภาษีสา หรับเบี้ยประกันภัยดังกล่าวได้

(2) กรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการรับเงินหรือผลประโยชน์ ตอบแทนคืนในระหว่างอายุ กรมธรรม์ต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

(ก) กรณีได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนทุกปี จะต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของเบี้ย ประกันชีวิตรายปีหรือ

(ข) กรณีได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนตาม ช่วงระยะเวลาที่ผู้รับประกันภัยกา หนด นอกจาก (ก) เช่น 2 ปี 3 ปีหรือ 5 ปีเป็นต้น จะต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของเบี้ยประกันชีวิตสะสม ของ แต่ละช่วงระยะเวลาที่ผู้รับประกันภัยกำหนดให้มีการจ่ายเงินหรือ ผลประโยชน์ตอบแทนคืน หรือ

(ค) กรณีได้รับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืนที่ ไม่เป็นตาม (ก) หรือ(ข) ผลรวมของ เงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนสะสม ตั้งแต่ปีแรกถึงปีที่มีการจ่ายเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนคืน ต้องไม่เกิน ร้อยละ 20 ของเบี้ยประกันชีวิตสะสมทั้งหมดในช่วงระยะเวลาดังกล่าวทั้งนี้ เงินหรือ ผลประโยชน์ตอบแทนคืนตาม (ก) และหรือ (ข) และหรือ (ค) ไม่รวมเงินปันผลตามกรมธรรม์ประกัน ชีวิตที่ได้รับตาม เงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันชีวิต หรือเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนที่ จ่ายเมื่อสิ้นสุด การจ่ายเบี้ยประกันชีวิตแล้ว แต่ผู้เอาประกันยังคงได้รับ ความคุ้มครองตามระยะเวลาที่กำหนดใน สัญญาประกันชีวิตหรือเงินหรือ ผลประโยชน์ตอบแทนที่จ่ายเมื่อสิ้นสุดอายุกรมธรรม์

1.5 เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ

ค่าเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ หักค่าลดหย่อนในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้ที่นำมา เสียภาษีเงินได้ในแต่ละปี แต่ไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี ทั้งนี้ ต้องเป็นค่าเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ ความคุ้มครองตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญเมื่อผู้มีเงินได้อายุตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป ถึงอายุ 85 ปีหรือกว่านั้น และเมื่อรวมกับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพเงินสะสมเข้ากองทุนบา เหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เงินที่ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และเงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญของผู้มีเงินได้กรณี ผู้มีเงินได้ได้จ่ายเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ เพียงอย่างเดียว หรือได้จ่ายเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิต แบบบำนาญและแบบอื่นด้วยแล้วแต่กรณีให้ยกเว้นเงินได้ที่จ่ายไปเป็น เบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ หรือการประกันชีวิตแบบบำนาญและแบบอื่น แล้วแต่กรณี ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 90,000 บาท และให้ยกเว้นเงินได้เพิ่มขึ้นอีกตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญของผู้มีเงินได้เพิ่มขึ้นอีก ในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ ในแต่ละปีแต่ไม่เกิน 200,000 บาท กรณีที่ผู้มีเงินได้ได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรอง เลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือจ่ายเงินสะสม เข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตาม กฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แล้วแต่กรณี หรือจ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ เงินที่ได้จ่ายดังกล่าว เมื่อรวมคานวนกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในปีภาษีเดียวกัน

(2) กรณีสามีหรือภริยาผู้มีเงินได้ฝ่ายเดียว ได้จ่ายเบี้ยประกันภัยในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญของสามีหรือภริยาซึ่งเป็นฝ่ายผู้มีเงินได้เพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในแต่ละปี แต่ไม่เกิน 200,000 บาท กรณีสามีหรือภริยาซึ่งเป็นฝ่ายผู้มีเงินได้ได้จ่ายเงิน สะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรอง เลี้ยงชีพ หรือจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตาม กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือจ่ายเงินสะสม เข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แล้วแต่กรณี หรือจ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตาม กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เงินที่ได้จ่ายดังกล่าว เมื่อรวมคานวนกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในปีภาษีเดียวกัน ทั้งนี้ผู้มีเงินได้ดังกล่าวจะต้องใช้สิทธิในการหักลดหย่อน และยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเบี้ยประกันชีวิตแบบอื่นเต็มจำนวนเงิน 100,000 บาทก่อน ไม่ว่าจะมีการจ่ายเบี้ยประกันชีวิตแบบอื่นหรือไม่ก็ตาม แล้วนำจำนวนเงินที่เหลือ หลังหักเบี้ยประกันชีวิตแบบอื่น กรอกในช่องเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ

การได้รับยกเว้นภาษี ผู้มีเงินได้ต้องมีหลักฐานจากผู้รับประกันภัย ซึ่งได้รับรองว่าเป็นการจ่ายเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบำนาญ

1.6 ค่าเบี้ยประกันสุขภาพของผู้มีเงินได้ ที่จ่ายให้แก่บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยที่ประกอบกิจการในราชอาณาจักร หักค่าลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท

และเมื่อรวมกับเบี้ยประกันชีวิตสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีกำหนดตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และเงินฝากที่จ่ายไว้กับธนาคารที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะแล้ว ต้องไม่เกิน 100,000 บาท

1.7 ค่าเบี้ยประกันสุขภาพบิดามารดาของผู้มีเงินได้และคู่สมรส หักค่าลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท ทั้งนี้ บิดามารดาของผู้มีเงินได้และคู่สมรสต้องไม่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้เกิน 30,000 บาท

1.8 เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง หักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 490,000 บาท เป็นเงินที่ได้รับยกเว้นภาษี โดยนาจำนวนเงิน ส่วนที่เกินดังกล่าวหักจากเงินได้พึงประเมิน ก่อนหักค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 490,000 บาท ซึ่งต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้าง

1.9 เงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ได้รับยกเว้นเท่าที่จ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับ ซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในปีภาษีนั้น และเมื่อรวมกับเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และเงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติแล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

1.10 เงินสะสมกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท (สูงสุดปีละ 13,200 บาท) และเมื่อรวมกับเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และเงินที่ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) แล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

1.11 ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) หักค่าลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในปีนั้นแต่ไม่เกิน 500,000 บาท และต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมระยะยาวต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า 7 ปีปฏิทิน แต่ไม่รวมถึง กรณีผู้มีเงินได้ไถ่ถอนหน่วยลงทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะทุพพลภาพหรือตาย

1.12 ดอกเบี้ยกู้ยืม ที่จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์ หรือนายจ้าง สำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดยงานองอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกันการกู้ยืมนั้น หักค่าลดหย่อนตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท

1.13 เงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมตามจำนวนที่จ่ายจริง

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมข้างต้น และความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วย สำหรับเงินสมทบของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมดังกล่าวตามเกณฑ์ข้างต้น

1.14 ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดามารดาของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้คนละ 30,000 บาท โดยบุคคลดังกล่าวต้องมีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ กล่าวคือ มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาทต่อปี และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีผู้มีเงินได้หลายคนอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาคนเดียวกัน ให้ผู้มีเงินได้คนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียวที่มีหลักฐานรับรองการอุปการะเลี้ยงดูที่ได้รับจากบิดามารดา (แบบ ล.ย.03) เป็นผู้มีสิทธิหักลดหย่อน โดยต้องระบุเลขประจำตัวประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของบิดามารดาด้วย

กรณีการจ่ายเบี้ยประกันสำหรับการประกันสุขภาพบิดามารดา เป็นเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นภาษีไม่เกิน 15,000 บาท หากให้มีผลเสมือนกับให้หักลดหย่อนในกรณีได้อีกไม่เกิน 15,000 บาท แต่บิดามารดาไม่ต้องเป็นผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และบุตรแต่ละคนจะนาเบี้ยประกันสุขภาพของบิดามารดามาหักรวมกันได้ไม่เกิน 15,000 บาท

1.15 ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา สามีหรือภริยา บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ บิดามารดาหรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ หรือบุคคลอื่นที่ผู้มีเงินได้เป็นผู้ดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คนละ 60,000 บาท โดยบุคคลดังกล่าวต้องเป็นคนพิการ ซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

1.16 เงินบริจาค ให้หักได้ดังนี้

เงินบริจาคให้แก่สถานศึกษา/องค์กรกีฬา/อื่น ๆ

1. เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษาได้แก่ เงินที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา
2 เท่าของจำนวนเงินที่จ่ายไปจริงแต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่าย และ
ค่าลดหย่อนแล้ว

2. เงินบริจาคเพื่อสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้รับสิทธิให้ยกเว้นเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวน 2 เท่าของจำนวนเงินที่บริจาค แต่เมื่อรวมกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นสำหรับการจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อน

3. เงินบริจาคอื่น ๆ ได้แก่ เงินที่หักเป็นค่าใช้จ่ายได้เป็นจำนวน 2 เท่า และหรือจำนวน ร้อยละ 10 ของจำนวนเงินที่จ่ายจริง แต่เมื่อรวมกับเงินสนับสนุนการศึกษาต้องไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนแล้ว

เงินบริจาคทั่วไป ได้แก่ เงินที่บริจาคให้แก่วัดวาอาราม สภากาชาดไทยสถานพยาบาล และสถานศึกษาของทางราชการ หรือองค์การของรัฐบาล สถานศึกษาเอกชน สถานสาธารณกุศลและ กองทุนสวัสดิการภายในส่วนราชการและกองทุน ฯลฯ ผู้มีเงินได้มีสิทธิหักลดหย่อนเงินบริจาคได้ เท่ากับจำนวนเงินที่ได้บริจาคจริงในปีภาษีนั้น แต่รวมกันต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังจากหัก ค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนอื่น ๆ แล้ว

คู่สมรสที่ไม่มีเงินได้ จะนำเงินที่ตนบริจาคมาหักค่าลดหย่อนไม่ได้

กรณีบริจาคเงินร่วมกัน โดยระบุชื่อทั้งผู้มีเงินได้และคู่สมรสในใบเสร็จรับเงินบริจาคแต่ ไม่ได้แยกจำนวนเงินไว้ให้ถือว่าบริจาคคนละครึ่ง

กรณีบริจาคเงินร่วมกัน โดยระบุชื่อบุคคลหลายคนในใบเสร็จรับเงินบริจาค แต่ไม่ได้แยก จำนวนเงินได้ให้ถือว่าบริจาคคนละเท่า ๆ กันเงินบริจาคที่หักค่าลดหย่อนได้นั้น ผู้มีเงินได้ต้องบริจาค เป็นเงินให้แก่การกุศลสาธารณะ โดยต้องบริจาคเป็นเงินสดเท่านั้น บริจาคเป็นทรัพย์สินไม่ได้ว่าด้วย โรงแรม ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 333 (พ.ศ. 2560)ฯ

2. การหักลดหย่อนในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ ตลอดปี ภาษี การหักลดหย่อนผู้มีเงินได้ และสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ 120,000 บาท แต่ถ้าความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี หรือภริยาแยกคานวณภาษีให้หัก ลดหย่อนบุตรหรือบุตรบุญธรรมได้เต็มคนละ 30,000 บาท แต่ถ้ารวมคานวณจะหักลดหย่อนได้ 60,000 บาท ส่วนบิดามารดาให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมนั้น ถ้าต่างฝ่ายต่างกู้ยืม ให้ หักลดหย่อนและหักยกเว้นได้ฝ่ายละไม่เกิน 100,000 บาท แต่ถ้ากู้ร่วมกันให้หักลดหย่อนและยกเว้น ได้ไม่เกิน 50,000 บาท

3. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนสามีหรือ ภริยาของผู้มีเงินได้ บุตร บิดามารดา และค่าอุปการะเลี้ยงดูคนพิการหรือทุพพลภาพ ให้หักได้เฉพาะ สามีหรือภริยา บุตร บิดามารดา คนพิการหรือคนทุพพลภาพที่อยู่ในประเทศไทย

4. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายในระหว่างปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ 60,000 บาท เสมือนผู้ตายมีชีวิตอยู่ตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

5. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้เป็นได้เป็นกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง ให้หักลดหย่อนสา หรับผู้มีเงินได้ 60,000 บาท

6. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีเงินได้บุคคล ให้หักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้ แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย คนละ 60,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 120,000 บาท

โดยทั่วไปผู้มีเงินได้ต้องนำเงินได้พึงประเมินทุกประเภทของตน ตลอดปีภาษี (ไม่รวมเงินได้ที่กฎหมายยกเว้นภาษี หรือที่ไม่ต้องเสียภาษี) ไปคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี เพื่อยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่มีเงินได้ ซึ่งภาษีที่ต้องเสียนั้น คำนวณจากเงินได้สุทธิตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นแบบอัตราก้าวหน้า และตามที่ได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรื่อง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 44) พ.ศ. 2560 เกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใหม่ โดยมีผลบังคับใช้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไปนั้น กำหนดบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ดังนี้เมื่อคำนวณจำนวนภาษีที่ต้องเสียได้แล้วให้นำภาษีที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายไว้หรือภาษีที่ชำระไว้ช่วงครึ่งปีแรกมาหักออก จึงเหลือเป็นจำนวนภาษีที่ต้องชำระเพิ่ม

สรุปการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับการหักค่าใช้จ่าย การหักลดหย่อน การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้ การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นรายการสำหรับบุคคลธรรมดา และอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ ตามประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป

2.7 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์

ประชากรศาสตร์ หรือ Demography มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก Demos= people คือ ประชาชนหรือประชากร Graphie = writing up, description หรือ study คือ การศึกษา เมื่อรวมกัน ศาสตร์ประชากรศาสตร์จึงหมายถึง การวิเคราะห์ทางประชากรในเรื่องขนาดโครงสร้าง การกระจาย ตัวและการเปลี่ยนแปลงประชากร โดยแบ่งตามข้อมูลประชากร เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ฯลฯ ใน เชิงที่สัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอื่น ๆ (สันทัต เสริมศรี, 2542) ปัจจัยทาง ประชากรอาจเป็นได้ทั้งสาเหตุและผลของปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยมี ผู้ให้ความหมายประชากรศาสตร์ไว้ดังนี้

Hanna and Wozniak (2001) กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ศาสนา และเชื้อชาติซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค โดยทั่วไปแล้วใช้เป็นลักษณะพื้นฐานที่นักการตลาดมักจะนำมาพิจารณาสำหรับการแบ่งส่วนตลาด (Market Segmentation) โดยนำมาเชื่อมโยงกับความต้องการความชอบและอัตราการใช้จ่ายของผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกันกับ Schiffman and Wisenblit (2019) ที่กล่าวว่า

ประชากรศาสตร์สามารถแบ่งได้ตามกลุ่มของผู้บริโภคตามอายุ รายได้ เชื้อชาติ เพศ การประกอบอาชีพ สถานภาพสมรส ประเภทและขนาดของใช้ในครัวเรือน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ตัวแปรเหล่านี้ทำให้สามารถสังเกตได้อย่างง่ายดาย สิ่งเหล่านี้ช่วยให้นักการตลาดได้จำแนกผู้บริโภคแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ได้ เช่น กลุ่มอายุหรือกลุ่มรายได้ ระดับชนชั้นทางสังคม ที่จะถูกกำหนด โดยวัตถุประสงค์การคำนวณดัชนีการชี้วัด 3 ตัวแปร คือ รายได้ ระดับการศึกษาอาชีพ และที่อยู่ของผู้บริโภคและรหัสไปรษณีย์สามารถใช้ข้อมูลร่วมกัน ทำให้ทราบถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของผู้บริโภค การแบ่งกลุ่มประชากรจึงเป็นวิธีที่มีประสิทธิวิภาพมากในการค้นหา และเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่เฉพาะเจาะจง

เช่นเดียวกับ อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2551) ที่กล่าวว่าลักษณะในด้านประชากรศาสตร์มีความสำคัญกับการตลาดเช่นเดียวกัน เนื่องจากเกี่ยวข้องกับอุปสงค์ ในสินค้าทั้งหลาย โดยการเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรศาสตร์จะแสดงให้เห็นถึงการเกิดขึ้นของตลาดใหม่ ซึ่งสอดคล้อง Gaspareniene and Remeikiene (2016) ที่กล่าวว่า ในลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคมวัฒนธรรม ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมาย ทำให้ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์สามารถเข้าถึงและผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย และกำหนดตลาดใหม่ๆ เช่นกัน และยังสอดคล้องกับ วิทวัส รุ่งเรืองผล (2558) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ จะแบ่งเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามลักษณะดังนี้ เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน เป็นต้น โดยทั่วไปตามลักษณะเหล่านี้ นักการตลาดนิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาด ให้กบผลิตภัณฑ์หลายชนิด

ในขณะที่ Kotler and Keller (2009) กล่าวว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค รวมถึงการตัดสินใจในการซื้อหรือเลือกใช้บริการของผู้ซื้อ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากลักษณะส่วนบุคคลทางด้านต่าง ๆ ได้แก่ อายุ วงจรชีวิตครอบครัว อาชีพ รายได้ การศึกษา และรูปแบบการดำรงชีวิต ขณะเดียวกัน นวชิรวัชร งามละม่อม (2558) ได้กล่าวว่า ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์เป็นภูมิหลังส่วนบุคคลที่มีความหลากหลายแตกต่างกันไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ อาชีพ ภูมิลำเนา ที่แสดงถึงข้อมูลความเป็นมาของแต่ละคน อีกทั้ง ยังสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2560) ที่ได้กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา ซึ่งเป็นเกณฑ์ทางด้านประชากรศาสตร์ที่นักการตลาดใช้ในการแบ่งส่วนการตลาดเช่นกัน และกล่าวอีกว่าลักษณะประชากรศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญ และเป็นสถิติที่สามารถวัดได้ โดย ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2560) ได้แบ่งปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ไว้ 4 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้ 1) อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์จะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่ม ผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกัน นักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากช่วงอายุ เป็นตัวแปรด้าน ประชากรศาสตร์ที่แตกต่างของส่วนตลาดเพื่อช่วยในการค้นหาความต้องการ 2) เพศ (Sex)

เป็นตัวแปรที่สำคัญ นักการตลาดต้องศึกษาตัวแปรชนิดนี้อย่างรอบ ' ครอบ เนื่องจากในปัจจุบันตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมผู้บริโภค สาเหตุหลัก มาจากการเปลี่ยนแปลงกรณีสตรีที่ทำงานและมีบทบาททางสังคมมากขึ้น การคิดและตัดสินใจใน สตรีจึงมีมากขึ้นด้วย 3) สถานภาพครอบครัว (Marital Status) เป็นลักษณะทางประชากรที่มีความสำคัญ กับสังคม เศรษฐกิจ และกฎหมาย หากจำแนกประเภทของสถานภาพครอบครัวตามองค์การ สหประชาชาตินั้นสามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

- (1) โสด
- (2) สมรส
- (3) หม้ายและไม่สมรสใหม่
- (4) หย่าร้างและไม่สมรสใหม่
- (5) สมรสแต่แยกกันอาศัยโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

เนื่องจากสถานภาพครอบครัวที่ต่างกัน จึงทำให้ความคิดและการตัดสินใจนั้นแตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น ความรับผิดชอบของผู้ที่มีครอบครัวนั้นมักจะสูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด เป็นต้น ' 4) รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) เป็นตัวแปร สำคัญในการกำหนดส่วนแบ่งทางการตลาด โดยทั่วไปนักการตลาดจะสนใจผู้บริโภคที่มี ความสามารถในการซื้อ แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ ปัญหา สำคัญในการแบ่งส่วนแบ่งทางการตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้อย่างเดียวก็คือ รายได้จะเป็นตัวชี้ ความสามารถในการจ่ายสินค้าของผู้บริโภคเพื่อให้ได้สินค้าที่ต้องการ ในขณะที่วงวนการเลือกซื้อ สินค้าที่แท้จริงอาจถือเป็นเกณฑ์รูปแบบการดำเนินชีวิต รสนิยม อาชีพ ฯลฯ แม้รายได้เป็นตัวแปรที่ นักการตลาดใช้บ่อยครั้ง แต่ นักการตลาดส่วนใหญ่จะโยงเกณฑ์รายได้ร่วมกับตัวแปรด้าน ประชากรศาสตร์อื่น ๆ ด้วย เพื่อให้กำหนดตลาดเป้าหมาย ให้ชัดเจนมากขึ้น

จากการทฤษฎีในด้านประชากรศาสตร์ข้างต้นนั้น สามารถสรุปได้ว่า ประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะพื้นฐานของประชากร เป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น เพศ อายุ รายได้ การศึกษา สถานภาพ เป็นต้น เป็นลักษณะพื้นฐานที่นักการตลาดมักจะนำมาพิจารณาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดตลาดโดยพิจารณาจากปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน และนำมาเชื่อมโยงกับความต้องการ ความชอบ และการกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้สามารถตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าหรือ ผู้ใช้บริการได้ จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่ามีงานวิจัยที่นำทฤษฎีด้าน ประชากรศาสตร์ของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2560) ไปใช้เป็นตัวแปรต้นในการทำงานวิจัย อย่างแพร่หลาย ตัวอย่าง ดังนี้

- 1) นาริรัตน์ ชูอัฐมา (2558) ศึกษาเกี่ยวกับ “ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อ การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล บางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” จาก ผล

การศึกษาพบว่า ผู้มาใช้บริการที่มีสถานภาพ 'แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และปัจจัยด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน

2) วิภาวี ชาดิษฐ์ (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ “ความพึงพอใจของผู้มารับบริการต่อ คุณภาพบริการแผนกจ่ายยาผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยมราช จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการศึกษาพบว่า อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ' มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้มารับบริการ' ต่อคุณภาพบริการแผนกจ่ายยาผู้ป่วยนอก

2.8 วิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประทุมมา ภูริบริบูรณ์. (2565). เพื่อศึกษาอิทธิพลของความรู้เกี่ยวกับภาษี ความเป็นธรรมของระบบภาษี และการบังคับใช้กฎหมายต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของบุคคลต่างชาติดที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย โดยมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นตัวแปรส่งผ่านซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 206 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง (SEM: Structural Equation Modeling) ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองและข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน และพบว่าความรู้เกี่ยวกับภาษีและการรับรู้ความเป็นธรรมของระบบภาษีมอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความพึงพอใจเกี่ยวกับการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนการรับรู้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจเกี่ยวกับการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ ความพึงพอใจเกี่ยวกับการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎหมายภาษี นอกจากนี้ยังพบว่า ความรู้เกี่ยวกับภาษี การรับรู้ความเป็นธรรมของระบบภาษี และการรับรู้การบังคับใช้กฎหมาย มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีโดยผ่านความพึงพอใจเกี่ยวกับการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ศิริพร แซ่อึ้ง. (2563). ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นภาษีที่มีผลกระทบต่อภาระกระจายรายได้โดยตรง และอาจใช้เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการแก้ไขปัญหาการกระจายรายได้ การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์โครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ค่าลดหย่อนทางภาษี ฐานภาษีและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีต่อการกระจายรายได้ในประเทศไทย การศึกษาพบว่าประการที่หนึ่งโครงสร้างอัตราภาษีรายได้ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีผลทำให้กระจายรายได้ดีขึ้น แต่

การให้สิทธิค่าลดหย่อนทางภาษีในปัจจุบันมีผลทำให้การกระจายรายได้กลับเลวลง ประการที่สองหากมีการขยายฐานบุคคลที่อยู่ในเกณฑ์ต้องเสียภาษีโดยให้เกษตรกรเข้ามาในระบบภาษีจะทำให้การกระจายรายได้ดีขึ้นมากเนื่องจากเกษตรกรมีความเหลื่อมล้ำทางรายได้สูง และประการสุดท้ายโครงสร้างภาษีปี 2558 ส่งผลให้มีการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมที่สุดโดยเปรียบเทียบ เนื่องจากการลดอัตราภาษีและค่าลดหย่อนทางภาษีที่มีผลบิดเบือนมากกว่าปีอื่น

เจตพล ติทยานนท์. (2564) เพื่อสำรวจวิธีการยกระดับความสามารถการใช้ระบบ e-Filing และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์ไม่ยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในระบบ e-Filing ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือผู้ยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี จำนวน 505 ตัวอย่าง เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามด้วยวิธีสะดวกระหว่างวันที่ 15 ม.ค. – 28 ก.พ. พ.ศ. 2564 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าความถี่ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และถดถอยพหุคูณ ประมวลผล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์.

Fatih Yilmaz and Jacqueline Coolidge (2013) ได้ศึกษาในหัวข้อ “การยื่นแบบแสดงรายการภาษีทางอิเล็กทรอนิกส์สามารถลดต้นทุนการปฏิบัติตามภาษีในประเทศกำลังพัฒนาได้หรือไม่”(Can E-Filing Reduce Tax Compliance Costs in Developing Countries ?) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเก็บข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e-filing) กับค่าใช้จ่ายด้านภาษีทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศกำลังพัฒนาบนพื้นฐานของข้อมูล การสำรวจต้นทุนการปฏิบัติตามภาษี (TCC) ใน 12 ประเทศกำลังพัฒนาถึงแม้ว่ามีเพียง 3 ประเทศ เท่านั้นที่ให้ข้อมูลที่เพียงพอ ได้แก่ แอฟริกาใต้ ยูเครน และเนปาล ผู้สังเกตการณ์ส่วนใหญ่คาดหวังว่า การใช้ e-filing ควรลดค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามภาษี แต่การวิเคราะห์นี้ชี้ให้เห็นว่านโยบายที่กำหนดให้ผู้เสียภาษีธุรกิจต้องส่งข้อมูลที่เป็นกระดาษเพิ่มเติมจากการยื่น e-filing ส่งผลให้เพิ่มค่าใช้จ่าย นอกจากนี้การนำ e-filing ไปใช้ต้องลงทุนล่วงหน้าโดยต้องมีทุนทรัพย์ เวลา ความพยายาม และทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อการเรียนรู้วิธีการใช้ e-filing อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจขนาดเล็กมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับ “โค้งการเรียนรู้” ที่สูงชันและไม่ควรถูกบังคับให้ใช้ e-filing ก่อนที่พวกเขาส่วนใหญ่จะสามารถเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่เชื่อถือได้ และมีโอกาสทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

การยื่นภาษีและชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ในมาเลเซีย สิงคโปร์ และ ชิลี (Implementing electronic tax filing and payments in Malaysia, Singapore and Chile) เขียนโดย Joanna Nasr (2014) ในวารสาร Doing Business, 2014 กล่าวว่าภาษีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการบริหารภาษีเป็นหน้าที่พื้นฐานของรัฐที่ประสบความสำเร็จ การจัดเก็บภาษีที่ดียังช่วยให้รัฐบาลใช้เงินของผู้เสียภาษีอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โปร่งใสเป็นธรรม และสามารถตรวจสอบได้ Joanna Nasr (2014) สรุปตอนท้ายว่า ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ดีในการ

จัดเก็บภาษีสามารถช่วยลดโอกาสในการเกิดการทุจริตได้เนื่องจากเป็นวิธีที่ลดการเผชิญหน้าระหว่างผู้เสียภาษีกับเจ้าหน้าที่สรรพากร เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับเงินสดโดยตรงทำให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

S.Md. Alibasha, J. Kishore Kumar and Naveen Kumar (2016) ศึกษาประโยชน์และความท้าทายของ E-FILING และ E-PAYMENTS (Benefits and challenges of E-filing and E-payments) ว่าในปัจจุบันกระบวนการยื่นแบบแสดงรายการภาษีทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านอินเทอร์เน็ต (E-filing) เป็นหนึ่งในบริการของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้รับการรับรองจากหลาย ๆ ประเทศที่พัฒนาแล้วซึ่งประชาชนต้องแสดงความรับผิดชอบต่อรัฐบาลผ่านการยื่นภาษีออนไลน์ งานวิจัยเน้นถึงประโยชน์และความท้าทายของการจ่าย E-filing ว่าการยื่นแบบอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้ผู้ยื่นภาษีออนไลน์สามารถรับเงินคืนได้เร็วขึ้นหรือสามารถจ่ายภาษีที่ค้างชำระทางออนไลน์ได้ งานวิจัยของพวกเขากำหนดให้ e-Payment เป็นการโอนเงินจากบัญชีธนาคารของบุคคลไปยังบัญชีธนาคารของการบริหารภาษีที่ใช้อินเทอร์เน็ต สามารถชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์โดยทำออนไลน์ได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ภายใต้การกรอกแบบอิเล็กทรอนิกส์และการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ระบบส่งคืนและการชำระเงินทำผ่านอินเทอร์เน็ตและการบริหารภาษี ส่งการยื่นยันทางอิเล็กทรอนิกส์ รับทราบผลตอบแทนและ/หรือการชำระเงินในกรณีของการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ผู้เสียภาษียังได้รับการยื่นยันการหักบัญชีจากสถาบันการเงิน

ข้อดีของการยื่นแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Filing) มีข้อดีกับผู้ใช้ระบบทั้งสองฝ่าย (สรรพากรและผู้ใช้งานระบบ) ในด้านการจัดเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการบริการลูกค้าที่ได้รับการปรับปรุง สรรพากรสามารถให้บริการที่มีประสิทธิภาพรวดเร็วและคุ้มค่าแก่ผู้ใช้ระบบบริการ เข้าถึงบัญชีสรรพากรของตัวเองจากพีซีของตัวเองด้วยการเข้าถึงระบบ ROS ตลอด 24 ชั่วโมง 365 วัน สิ่งอำนวยความสะดวกในการคำนวณเพื่อช่วยผู้ใช้ระบบในการกำหนดความเสี่ยงทางภาษี การตอบรับทางอิเล็กทรอนิกส์ในตัวและการสื่อสารที่เหมือนกันกับผู้ใช้ระบบทั้งหมด เวลาตอบสนองที่เร็วกว่าด้วยการกำจัดการส่งจดหมายการจัดการและการป้อนคีย์ของการส่งคืนตอนนี้พวกเขาจะได้รับการประมวลผลเร็วขึ้นและดึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว มีความแม่นยำและเส้นทางการตรวจสอบที่ดีขึ้นด้วยการกำจัดการป้อนข้อมูลภาษีแบบแมนนวลและการใช้การตรวจสอบและตรวจสอบคอมพิวเตอร์หลายครั้งระบบจะช่วยให้การประมวลผลข้อมูลภาษีมีความแม่นยำมากขึ้น สามารถระบุข้อมูลปัญหาเฉพาะเจาะจงได้ง่ายขึ้น ลดต้นทุนการดำเนินการ จะมีการประหยัดต้นทุนเนื่องจากลดการทำซ้ำ ลดการใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เช่น การพิมพ์สดตมภ์ การพิมพ์แบบฟอร์ม ลดการใช้แรงงานบุคคล และกระดาษสำหรับพิมพ์แบบฟอร์ม

S.Md. Alibasha, J. Kishore Kumar and Naveen Kumar (2016) สรุปว่า การใช้บริการ อิเล็กทรอนิกส์เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารภาษีและให้บริการผู้เสียภาษีที่เพิ่มขึ้นได้

กลายเป็น หนึ่งในวัตถุประสงค์หลักของการบริหารภาษี ในทำนองเดียวกันการซื้อปั้งออนไลน์ช่วยให้ลูกค้า สามารถนั่งในบ้านและซื้อสินค้าจากทั่วทุกมุมโลก ผู้ค้าสามารถขายผลิตภัณฑ์ของพวกเขาให้กับทุกคน ในโลกจากที่บ้าน ส่วนใหญ่แล้วประชากรจะใช้บริการชำระเงินออนไลน์ (e-Payment) ในอนาคตอันใกล้ ประเทศโลกที่สามส่วนใหญ่แล้วหลังในการสร้างระบบอินเทอร์เน็ตที่ดี จำเป็นต้องมีช่องทางการชำระเงินออนไลน์ที่ปลอดภัยในประเทศกำลังพัฒนาสำหรับลูกค้าและผู้ค้า ในตอนท้ายได้กล่าวถึงประโยชน์ ของบริการอิเล็กทรอนิกส์ 3 ประการ ได้แก่ ใช้งานง่าย มีการพัฒนาที่เหมาะสมกับการใช้งาน และเป็นระบบที่รักษาความปลอดภัยของข้อมูลทางธุรกรรมการเงิน

Azimaton Saibon, Anuar Nawawi and Ahmad Saiful Azlin Puteh Salin (2016) ศึกษาเรื่องการยอมรับการยื่นแบบอิเล็กทรอนิกส์โดยผู้เสียภาษียบุคคล –การวิเคราะห์เบื้องต้น (E-filing Acceptance by the Individual Taxpayers – A Preliminary Analysis) เพื่อตรวจสอบการรับรู้ของผู้เสียภาษีในระบบการจัดเก็บภาษีผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือที่รู้จักกันดีในนาม e-Filing กลุ่มตัวอย่างได้รับการสุ่มเลือกจากผู้เสียภาษีหลายรายที่เดินเข้ามาในสรรพากร สาขาเปตาลิงจายา (Petaling Jaya) แบบสอบถามการสำรวจถูกแจกจ่ายด้วยมือให้แก่ผู้เสียภาษี 44 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หลังจาก 8 ปีของการดำเนินการ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า e-Filing นั้นใช้งานง่าย จากการค้นพบผู้เสียภาษีส่วนใหญ่ก็มีความมั่นใจและใช้ e-Filing ในการยื่นแบบฟอร์มขอคืนภาษีซึ่งบ่งชี้ว่าผู้เสียภาษีมักมีการรับรู้ที่ดีต่อการยื่นแบบแสดงรายการข้อมูล

Oyebola Okunogbe and Victor Pouliquen (2018) ศึกษาเทคโนโลยีการจัดเก็บภาษีและการทุจริต : หลักฐานจากการแนะนำการยื่นภาษีทางอิเล็กทรอนิกส์ (Technology, Taxation and Corruption: Evidence from the Introduction of Electronic Tax Filing) โดยอภิปรายว่ารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์จำนวนมากมีความคิดริเริ่มในการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานและหลีกเลี่ยงอคติมนุษย์ การยื่นภาษีอิเล็กทรอนิกส์ (e-filing) เป็นตัวอย่างที่สำคัญเนื่องจากประเทศกำลังพัฒนาได้นำการยื่นภาษีออนไลน์มาใช้แทนการยื่นด้วยตนเองต่อเจ้าหน้าที่ภาษี บทความนี้ตรวจสอบผลกระทบของการยื่นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎระเบียบการจ่ายภาษีและการจ่ายสินบน โดยใช้รูปแบบการทดลองและข้อมูลจากประเทศ ทาจิกิสถาน บริษัทที่ใช้ระบบ e-Filing มีค่าใช้จ่ายลดลง ใช้เวลาน้อยลงทำชั่วโมงต่อเดือนในการปฏิบัติตามภาระภาษี บริษัทเหล่านี้จ่ายสินบนน้อยลงเนื่องจากการยื่นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ช่วยลดโอกาสในการกรรโชก จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการยื่นแบบอิเล็กทรอนิกส์ลดค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและทำให้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปการใช้ e-Filing ได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องในทาจิกิสถาน ในปัจจุบันฝ่ายบริหารด้านภาษีทำงานได้เร็วขึ้น สามารถจัดสรรเวลาให้กับกิจกรรมอื่น ๆ ได้

Mina Fanea-Ivanovici, Radu-Cristian Mu Ésetescu, Marius-Cristian Pane and Cristina Voicu (2019) ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเรื่องการต่อสู้กับการทุจริตและการยกระดับมาตรฐานภาษีผ่านการแปลงเป็นดิจิทัล : บรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนในโรมาเนีย (Fighting Corruption and Enhancing Tax Compliance through Digitization: Achieving Sustainable Development in Romania) พวกเขาอภิปรายว่า การต่อสู้กับการทุจริตและส่งเสริมการปฏิบัติตามภาษีผ่านบริการสาธารณะดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการเพิ่มการพัฒนาที่ยั่งยืนในโรมาเนีย พวกเขายืนยันว่าการต่อสู้กับการทุจริตอาจเพิ่มระดับของการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านบริการสาธารณะแบบดิจิทัล การใช้บริการสาธารณะดิจิทัลนำไปสู่การเพิ่มระดับของการปฏิบัติตามภาษี เนื่องจากผู้ประกอบการจะรู้สึกมั่นใจและมีความรับผิดชอบมากขึ้นหลีกเลี่ยงภาษีน้อยลงและตัดสินใจที่จะปฏิบัติตามให้ดีขึ้น การใช้บริการสาธารณะดิจิทัลลดต้นทุนสำหรับผู้ประกอบการและเพิ่มความมั่นใจในสถาบันของรัฐเนื่องจากมีระดับความโปร่งใสที่สูงขึ้น พวกเขาสรุปผลการวิจัยว่าการแปลงระบบภาษีและการชำระเงินให้เป็นแบบดิจิทัลเป็นการต่อสู้กับการทุจริตและเพิ่มการปฏิบัติตามภาษีของผู้ประกอบการในโรมาเนีย

Narasimhaiah Gorla, Toni M. Somers & Betty Wong (2010) ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบของคุณภาพระบบสารสนเทศ คุณภาพของสารสนเทศ และคุณภาพของการบริการที่มีต่อองค์กร (Organizational Impact of system quality, information quality, and service quality) มีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการฝ่ายบัญชีจำนวน 800 คน ที่สุ่มเลือกจากสมาชิกจำนวน 20,000 คน โดยใช้แบบสอบถามแบบแถบวัด 7 ระดับ เป็นเครื่องมือในการวิจัย แบบสอบถามคุณภาพประกอบด้วยตัวแปรสำคัญ คือ 1. ความยืดหยุ่นในการใช้ (Flexibility) พิจารณาจากความง่ายในการใช้งาน (easy to use) มีรูปแบบการทำงานเท่าที่จำเป็น (useful features and function) สามารถแก้ไขได้ง่าย (easy to change) และ 2. ความซับซ้อน (Sophistication) พิจารณาจากการใช้เทคโนโลยีทันสมัย (applied modern technology) รวบรวมไว้อย่างดี (well integrated) เข้าใจง่าย (user friendly) การจัดเอกสารดี (good documentation) หาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว (short response time for on-line enquiry)

อุไรพรรณ แซ่ลี (2562) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของพนักงานกลุ่มสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานกลุ่มสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ สรุปผลการศึกษาพบว่า พนักงานกลุ่มสถาบันการเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีการรับรู้เกี่ยวกับการยื่นแบบผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการยื่นแบบผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า โดยภาพรวมประสิทธิภาพการยื่น

แบบผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยื่นแบบผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเอกสาร และด้านการบริการและประชาสัมพันธ์ มีผลต่อประสิทธิภาพการยื่นแบบผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทั้งในภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านทันเวลา ด้านข้อมูลถูกต้อง ครบถ้วน และด้านการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ในขณะที่การรับรู้เกี่ยวกับการยื่นแบบผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา ด้านการยอมรับเทคโนโลยี และด้านความไว้วางใจของผู้ใช้งานมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ทั้งในภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านข้อมูลถูกต้อง ครบถ้วน และด้านการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย และพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับการยื่นแบบผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา ด้านการยอมรับเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ด้านความทันเวลา

นิชานันท์ ขาวนา (2559) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่ชลบุรี 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงพรรณนาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการชำระภาษี การรับรู้ข้อมูลการยื่นแบบฯ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตส่งผลกระทบต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 2) เพื่อศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคลที่มีปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการชำระภาษีที่มีปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 4) เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลการยื่นแบบฯ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่มีปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่มาใช้บริการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ศูนย์การยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ชลบุรี 1 ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนจำนวน 400 ตัวอย่าง จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอาชีพพนักงานเอกชน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุและด้านสถานภาพที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ด้านการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบฯ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอาชีพ ด้านการศึกษาและด้านรายได้ที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ด้านการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบฯ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เป็นระบบที่นำมาใช้ในระยะเวลาไม่ถึง 20 ปี ดังนั้นผู้ที่ต้องเสียภาษีในกลุ่มอายุมากจะมีความเคยชินกับการยื่นแบบฯ และเสียภาษีแบบเดิมและบางส่วนยังไม่พร้อมที่จะเปิดรับหรือ

เรียนรู้การใช้งานอินเทอร์เน็ต ซึ่งแตกต่างกับผู้ที่ยื่นแบบฯ และชำระภาษีในกลุ่มอายุน้อยกว่าที่เมื่อเริ่มต้นยื่นแบบฯ และชำระภาษีจะเริ่มโดยการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

นุชบา โปรงกลาง (2562) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเว็บไซต์ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเรื่องระบบมีการจำกัดช่วงระยะเวลาการเชื่อมต่อการใช้งาน เพื่อให้สามารถใช้งานได้ยาวนานที่สุดภายในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น ควรให้ความสำคัญของระบบเครือข่ายให้สามารถใช้งานได้ตลอด 24 ชั่วโมง ด้านค่าใช้จ่าย จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเรื่องสามารถยื่นแบบแสดงภาษีได้ภายนอกสถานที่กรมสรรพากร การให้บริการควรมีสถานที่นอกเหนือจากกรมสรรพากร เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ด้านบริการ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเรื่องขั้นตอนในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตมีความชัดเจนเป็นลำดับ การให้บริการควรมีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ของขั้นตอนให้ชัดเจนเป็นลำดับ และด้านประชาสัมพันธ์ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญเรื่องมีการแจ้งรายละเอียดของเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการยื่นแบบผ่านทางอินเทอร์เน็ต การให้บริการควรมีการเพิ่มเบอร์โทรศัพท์ของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ง่ายต่อการสอบถามข้อมูลกรณีเกิดปัญหาการยื่นแบบผ่านทางอินเทอร์เน็ต

พาสนา ฉลาดธัญญกิจ (2557) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจการใช้งานระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Government Procurement: e-GP) กรณีศึกษาหน่วยงานราชการในจังหวัดลพบุรี เป็นวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) พบว่า ตัวแปร คุณภาพสารสนเทศ (Information Quality) คุณภาพระบบ (System Quality) คุณภาพการบริการ (Service Quality) และการรับรู้ประโยชน์ (Perceived Usefulness) มีความสัมพันธ์กับ ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ ดังนั้น หากต้องการให้การใช้งานตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานมากขึ้น ควรมีการพัฒนาาระบบโดยที่คำนึงถึงปัจจัยดังกล่าวเป็นหลัก เพราะเมื่อระบบสามารถให้ข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพ โดยที่สารสนเทศที่ได้จากระบบมีความถูกต้องในการประมวลผลข้อมูล มีความทันสมัย สามารถนำไปวิเคราะห์วางแผนด้านต่าง ๆ และนำไปเชื่อมโยงกับระบบงานอื่นได้ ระบบที่มีคุณภาพ สามารถใช้งานง่าย ทำรายการได้อย่างรวดเร็ว ไม่ซับซ้อน และเมื่อเกิดปัญหาระหว่างใช้งาน ผู้ใช้ระบบต้องการความช่วยเหลือ ผู้ดูแลระบบที่มีความชำนาญให้ความช่วยเหลือในทันทีด้วยความใส่ใจ นอกจากนี้ผู้ใช้งานระบบสามารถรับรู้ประโยชน์ของงานที่ใช้งานอยู่

ผู้ใช้งานระบบก็จะเกิดความพึงพอใจในการใช้ระบบนั้น ส่งผลให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อนัตยาภา บุณรอด (2560) กล่าวถึง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ว่าเป็นภาษีที่เรียกเก็บโดยตรงจากบุคคลผู้มีเงินได้พึงประเมิน ตามประมวลรัษฎากร เว้นแต่ประมวลรัษฎากรจะบัญญัติยกเว้นไว้โดยเฉพาะจึงไม่ต้องเสียภาษี การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามกฎหมายกำหนดให้นำรายได้พึงประเมินมาหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนก่อน ผลลัพธ์ที่ได้คือเงินได้สุทธิ และจึงนำมาคำนวณ เพื่อเสียภาษีตามอัตราก้าวหน้า

กรมสรรพากร (2561) กล่าวว่า ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไปที่มีเงินได้ไม่ว่าประเภทใดชนิดใด ถ้าไม่มีกฎหมายยกเว้นให้แล้วก็อยู่ในข่ายต้องเสียภาษี หรือภาษีที่จัดเก็บจากหน่วยงานภาษีที่มีลักษณะเฉพาะตามข้อกำหนด และมีจำนวนรายรับถึงเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่ข้อกำหนด ซึ่งจะเรียกเก็บจากรายรับที่ได้รับในปีภาษีนั้น ๆ เป็นรายปี ผู้มีรายรับพึงต้องรับผิดชอบชี้แจงถึงรายรับที่ได้รับด้วยตนเองตามแบบฟอร์มที่กฎหมายกำหนดและในรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในปีต่อ ๆ ไป ทั้งนี้ ผู้มีรายรับบางประเภทมีข้อกำหนดทางกฎหมายระบุให้ยื่นแบบแสดงรายรับรอบครึ่งปี สำหรับรายรับที่ได้รับจริงในช่วงระหว่างหกเดือนแรก ซึ่งเป็นการลดภาระภาษีที่ต้องชำระให้กับผู้มีรายได้ และกฎหมายได้กำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้ในบางประเภท ปฏิบัติรับผิดชอบหักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายออกไป เพื่อเป็นการทยอยชำระภาษีด้วย

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หมายถึง ภาษีที่ภาครัฐจัดเก็บจากบุคคลธรรมดาทั่วไป หรือจากหน่วยงานภาษีตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้และมีจำนวนเงินที่ได้รับเกิดขึ้นตามหลักขั้นต่ำที่ได้ระบุไว้ ซึ่งปกติจะจัดเก็บเป็นรอบรายปี โดยเงินได้ที่เกิดขึ้นจริงในปีใด ผู้มีเงินได้ต้องรับผิดชอบในการแสดงรายละเอียดรายได้ที่ได้รับตามแบบฟอร์มซึ่งระบุรายละเอียดภาษีภายในรอบระยะเวลาตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด สำหรับผู้มีเงินได้ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรกถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ กฎหมายระบุให้ยื่นแบบฟอร์มแสดงรายละเอียดรายได้ที่ได้รับและเสียภาษีตอนครึ่งปี เพื่อลดภาระทางภาษีที่ต้องจ่าย และมีข้อกำหนดทางกฎหมายให้ผู้จ่ายเงินได้รับรับผิดชอบหักภาษี ณ ที่จ่าย จากเงินที่ได้จ่ายบางส่วน เพื่อให้เกิดการแบ่งจ่ายชำระภาษีขณะที่มีเงินได้อีกด้วย

อาริศรา นนทะคุณ (2561) กล่าวถึง ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ว่าเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามกฎหมายประมวลรัษฎากรกำหนดให้บุคคลธรรมดาที่มีเงินได้ ได้แก่ บุคคลธรรมดา ผู้ถึงแก่ความตาย กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่ใช่นิติบุคคล และคณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคล หลักการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีอากร ซึ่งการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะจัดเก็บตามหลักแหล่งที่มาของรายได้ แบ่งเป็น 2 หลักแหล่ง ได้แก่ หลักแหล่งเงินได้ (Source Rule) สำหรับเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เนื่องจากหน้าที่ความรับผิดชอบหรือการประกอบการใดที่ทำภายในประเทศไทย หรือธุรกิจของผู้

ว่าจ้างในประเทศไทย หรือมีจำนวนแหล่งของเงินทองที่อยู่ในประเทศไทย และตั้งความมีอยู่พำนัก (Resident Rule) สำหรับผู้มีรายได้ที่อยู่ภายในประเทศไทยรวมกันไม่ต่ำกว่า 180 วันในปีภาษีใด ถือว่าอยู่ภายในประเทศไทย และบางกรณีที่มีรายได้จากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศ อันเนื่องจากหน้าที่ความรับผิดชอบหรือการประกอบภารกิจธุระที่ทำในต่างประเทศ หรือเป็นเพราะการมีแหล่งของเงินทองที่อยู่ในต่างประเทศ และผู้มีเงินดังกล่าวได้นำเงินได้นั้นเข้ามายังในประเทศไทยภายในปีภาษีเดียวกับปีที่เกิดเงินได้นั้น

ประเภทของเงินได้และการหักค่าใช้จ่าย

ประเภทเงินได้	หักค่าใช้จ่าย
1. เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส เบี้ยเลี้ยง	50% ไม่เกิน 100,000 บาท
2. เงินได้จากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ฯลฯ	หากมีเงินได้ประเภทที่ 1 และ 2 ให้นำเงินได้ทั้ง 2 ประเภทรวมกัน แต่หักได้ไม่เกิน 100,000 บาท
3. ค่าแห่งกุศล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น	50% ไม่เกิน 100,000 บาท หรือตามจริง
4. ดอกเบี้ย เงินปันผล ส่วนแบ่งกำไร ฯลฯ	หักค่าใช้จ่ายไม่ได้
5. รายได้จากการทำงานให้เข้าทรัพย์สิน การผลิตสัญญาเช่าซื้อ การผลิตสัญญาซื้อขายเงินผ่อน	ตามจริงหรืออัตราเหมา
- บ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง แพ	30%
- ที่ดินที่ใช้ในการเกษตร	20%
- ที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตร	15%
- ยานพาหนะ	30%
- ทรัพย์สินอื่น	10%
6. วิชาชีพอิสระ	ตามจริงหรืออัตราเหมา
- ประกอบโรคศิลปะ	60%
- กฎหมาย วิศวกรรม สถาปัตยกรรม บัญชี ประณีตศิลปกรรม	30%
7. รับเหมาก่อสร้าง	ตามจริงหรืออัตราเหมา 60%
8. รายได้อื่น นอกเหนือจาก 1-7 *	ตามจริงหรืออัตราเหมา 40% และ 60%

* ตามพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 629) พ.ศ.2560

ภาพประกอบที่ 2 ประเภทของเงินได้และการหักค่าใช้จ่าย

รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สรุปได้ดังต่อไปนี้

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
1	ผู้มีเงินได้			
	1.1 บุคคลธรรมดา	30,000 บาท	2535 - 2559	มาตรา 47
		60,000 บาท	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560
	1.2 กองมรดก	30,000 บาท	2535 - 2559	มาตรา 47
		60,000 บาท	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560
	1.3 ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะ บุคคลที่มีโชันติบุคคล	30,000 บาท/คน (แต่ไม่เกิน 60,000 บาท)	2535 - 2559	มาตรา 47
		60,000 บาท/คน (แต่ไม่เกิน 120,000 บาท)	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560
2	คู่สมรส	30,000 บาท	2535 เป็นต้นไป	มาตรา 47
		60,000 บาท	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560
3	บุตร			
	บุตร (จำนวนไม่เกิน 3 คน)			
	3.1 บุตรที่ยังไม่ได้ศึกษา	15,000 บาท/คน	2535 - 2559	มาตรา 47
	3.2 บุตรที่กำลังศึกษา	17,000 บาท/คน		
บุตร (จำนวนไม่เกิน 3 คน)	30,000 บาท/คน	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560	

ภาพประกอบที่ 3 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
4	เบี่ยประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ และสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท	2534 - 2544	มาตรา 47
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 50,000 บาท	2545 - 2550	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 240 (พ.ศ. 2545)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
5	ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมซื้อ อสังหาริมทรัพย์	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท	2534 - 2542	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 224 (พ.ศ. 2542)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 50,000 บาท	2543 - 2544	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 226 (พ.ศ. 2545)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 150,000 บาท	2545 - 2549	มาตรา 47 กฎกระทรวง ฉบับที่ 226 (พ.ศ. 2545) และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 236 (พ.ศ. 2545)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	2550 เป็นต้นไป	มาตรา 47 กฎกระทรวง ฉบับที่ 264 (พ.ศ. 2550)
6	เงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้า กองทุนประกันสังคม	ตามที่จ่ายจริง	2533 เป็นต้นไป	มาตรา 47

ภาพประกอบที่ 3 (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
7	ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา รวมถึงบิดามารดาคู่สมรสที่อายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งมีเงินได้พึงประเมิน ไม่เกิน 30,000 บาท/ปีภาษี	30,000 บาท/คน	2548 เป็นต้นไป	มาตรา 47
8	ค่าอุปการะเลี้ยงดูคนพิการหรือคน ทุพพลภาพ	60,000 บาท/คน	2552 เป็นต้นไป	มาตรา 47
9	เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรอง เลี้ยงชีพ	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท	2534 - 2550	มาตรา 47
		ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่ เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้าง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
10	เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ (กบข.)	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 300,000 บาท	2540 - 2550	กฎกระทรวง ฉบับที่ 208 (พ.ศ. 2540)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
11	เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียน เอกชน	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 300,000 บาท	2543 - 2550	กฎกระทรวง ฉบับที่ 227 (พ.ศ. 2544)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
12	ค่าซื้อหน่วยในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ (RMF)	ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่ เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 300,000 บาท	2544 - 2550	กฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) กฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551)

ภาพประกอบที่ 3 (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
12	ค่าซื้อหน่วยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) (ต่อ)	ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 500,000 บาท และเมื่อรวมกับรายการที่ 9 10 11 แล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
13	เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ	ร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 200,000 บาท และเมื่อรวมกับรายการที่ 9 10 11 แล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท	2545 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 279 (พ.ศ. 2545)
14	เงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท และเมื่อรวมกับรายการที่ 9 10 11 12 13 แล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท	2558 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 314 (พ.ศ. 2559)
15	ค่าซื้อหน่วยในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 300,000 บาท	2547 - 2550	กฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547)
		ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 700,000 บาท	เฉพาะช่วง ค.ศ. - ธ.ค. 2551	กฎกระทรวง ฉบับที่ 267 (พ.ศ. 2551)
		ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2551 - 2558	กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)

ภาพประกอบที่ 3 (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
15	กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2559 - 2562	กฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559)
16	ค่าเบี้ยประกันสุขภาพบิดามารดาของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดามารดาของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท	2549 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 263 (พ.ศ.2549)
17	เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษา การกีฬา อื่น ๆ			
	17.1 เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษา (ค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบ)	2 เท่าของจำนวนเงินตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าลดหย่อน	2547 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 420) พ.ศ. 2547
	17.2 เงินบริจาคช่วยเหลือคนพิการ		2554 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 519) พ.ศ. 2554
	17.3 เงินบริจาคให้แก่กองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา		2554 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 520) พ.ศ. 2554
	17.4 เงินบริจาคเพื่อจัดตั้งหรือสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก		2554 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 526) พ.ศ. 2554
	17.5 เงินบริจาคให้แก่โครงการฝึกอบรมอาชีพและการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชน		2555 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 541) พ.ศ. 2555

ภาพประกอบที่ 3 (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
	17.6 เงินบริจาคให้แก่สถานศึกษา	2 เท่าของจำนวนเงินตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าลดหย่อน (ต่อ)	2556 - 2558	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 558) พ.ศ. 2556
			2559 - 2561	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 616) พ.ศ. 2559
	17.7 เงินบริจาคเพื่อการกีฬา		2556 - 2558	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 559) พ.ศ. 2556
			2559 - 2561	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 596) พ.ศ. 2559
18	เงินบริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ และเงินบริจาคเป็นสาธารณประโยชน์ แก่องค์การหรือสถานสาธารณกุศล หรือแก่สถานพยาบาล และสถานศึกษาตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศ	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าลดหย่อน และเงินบริจาคตามรายการที่ 17	2509 เป็นต้นไป	มาตรา 47
	18.1 เงินบริจาคให้แก่กองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา		2537 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 274) พ.ศ. 2537
	18.2 เงินบริจาคให้กองทุนปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว		2540 - 2545	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 317) พ.ศ. 2541

ภาพประกอบที่ 3 (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
18	18.3 เงินบริจาคให้แก่ส่วนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย วาด ภัย อัคคีภัย หรือภัยธรรมชาติอื่น ๆ	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าลดหย่อน และเงินบริจาคตามรายการที่ 17 (ต่อ)	2547	กฎกระทรวง ฉบับที่ 255 (พ.ศ. 2548)
	18.4 เงินบริจาคให้แก่บริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติ บุคคลอื่น เพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติภัย		2547	กฎกระทรวง ฉบับที่ 255 (พ.ศ. 2548)
	18.5 เงินบริจาคให้แก่กองทุน ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ กองทุนส่งเสริมการจัด สวัสดิการสังคม		2553 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 498) พ.ศ. 2553
	18.6 เงินบริจาคเพื่อช่วยเหลือ ผู้ประสบอุทกภัย วาดภัย อัคคีภัย หรือภัยธรรมชาติอื่นที่เกิดขึ้นใน ประเทศไทย		2554 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 527) พ.ศ. 2554
	18.7 เงินบริจาคให้แก่กองทุน ส่งเสริมงานวัฒนธรรม		2556	กฎกระทรวง ฉบับที่ 302 (พ.ศ. 2556)
	18.8 เงินบริจาคให้แก่กรมศิลปากร		2559 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 615) พ.ศ. 2559
18	18.9 เงินบริจาคกองทุนพัฒนาสื่อ ปลอดภัยและสร้างสรรค์ตาม กฎหมาย กองทุนส่งเสริมงาน วัฒนธรรม กองทุนส่งเสริมศิลปะ ร่วมสมัย กองทุนส่งเสริมงาน จดหมายเหตุ กองทุนโบราณคดี	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินได้ หลังหักค่าลดหย่อน และ เงินบริจาคตามรายการที่ 17 (ต่อ)	2548 - 2555	กฎกระทรวง ฉบับที่ 248 (พ.ศ. 2547)
	18.10 เงินบริจาคเพื่อส่งเสริม การกีฬา		2556 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 294 (พ.ศ. 2555)

ภาพประกอบที่ 3 (ต่อ)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน ซึ่งมี จำนวน 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และ สตูล เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก จำนวน 400 ราย ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้คือ

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การทดสอบเครื่องมือในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และ สตูล จำนวนทั้งสิ้น 400 ราย และการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างที่จากสูตรของ คอแครน (Cochran, 1977) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ร้อยละ 5 เมื่อคำนวณแล้วได้กลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 385 เพื่อให้เก็บข้อมูลได้เป็นไปอย่างสะดวก จึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลเป็นทั้งหมด 400 ราย

ขนาดตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรในงานวิจัยคั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณของ คอแครน (Cochran, 1977) ซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ร้อยละ 5 โดยคำนวณจากสูตรคั้งนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{Z^2}{2}$$

- เมื่อ n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
 P = สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยสุ่ม
 e = ระดับค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น (มีค่า $e = 0.05$)
 Z = ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.0

- ถ้าระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่า $Z = 1.96$
- ถ้าระดับความเชื่อมั่น 99% หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 มีค่า $Z = 2.58$

$$\text{แทนค่า } n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2}$$

$$n = 384.16$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 385 ราย เพื่อให้การเก็บข้อมูลเป็นไปอย่างสะดวก จึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลเป็นทั้งหมด 400 ราย

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกอบด้วย

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากการค้นคว้าจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของการรับรู้ความง่ายต่อการใช้ระบบได้ดังนี้

- 1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- 1.2 การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้
- 1.3 มีความเข้าใจในวิธีคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- 1.4 มีความเข้าใจเงินได้พึงประเมินในแต่ละประเภท

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษีจากการค้นคว้าจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ ได้ดังนี้

- 2.1 ได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานสรรพากร
- 2.2 ได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยื่นแบบชำระภาษี
- 2.3 ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร
- 2.4 การติดตามการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร
3. อัตราภาษีที่ชำระ จากการค้นคว้าจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ ได้ดังนี้
 - 3.1 ความเหมาะสมของอัตราการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประเทศไทย
 - 3.2 ท่านคิดว่าอัตราภาษีเงินได้มีอัตราที่สูงเกินไป
 - 3.3 มีความรู้ความเข้าใจในการคำนวณภาษีที่จะต้องชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 - 3.4 ไม่ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเนื่องจากมีอัตราภาษีที่สูงเกินไป
4. ด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี จากการค้นคว้าจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ ได้ดังนี้
 - 4.1 ท่านมีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี
 - 4.2 มีความมั่นใจว่ารัฐบาลนำภาษีเงินได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนาประเทศ
 - 4.3 มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ถูกต้อง
 - 4.4 ความคาดหวังประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการ จากการค้นคว้าจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ ได้ดังนี้
 - 5.1 มีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการรับชำระภาษีที่หลากหลาย
 - 5.2 มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ และการเอาใจใส่
 - 5.3 มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน
 - 5.4 ให้บริการด้วยความเสมอภาคตามลำดับ ก่อน – หลัง
 - 5.4.1 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ประกอบด้วย
 1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้จากการค้นคว้าจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของด้านการจำแนกประเภทเงินได้ ได้ดังนี้
 - 1.1 มีความรู้เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน
 - 1.2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับเงินได้แต่ละประเภท
 - 1.3 ท่านสามารถจำแนกเงินได้พึงประเมินได้อย่างถูกต้อง

1.4 เงินได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงลงในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90, ภ.ง.ด.91)

2. ด้านการหักลดหย่อนจากการคำนวณจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของด้านการหักลดหย่อนได้ดังนี้

2.1 มีความเข้าใจการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2.2 ท่านสามารถจำแนก ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91

2.3 ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ด้วยตัวเอง

2.4 คู่มือการใช้งานในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสามารถอธิบายถึงขั้นตอนที่เข้าใจง่าย

3. ช่องทางและวิธีการชำระภาษีจากการคำนวณจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของช่องทางและวิธีการชำระภาษีได้ ดังนี้

3.1 ช่องทางการชำระภาษีเป็นที่ทันสมัยและง่ายต่อการชำระ

3.2 ช่องทางการชำระภาษีมีทางเลือกมากมาย

3.3 ท่านยังยื่นแบบและชำระภาษีที่กรมสรรพากรเท่านั้น

3.4 เทคโนโลยีมีความทันสมัยเกินไป

4. ด้านความสามารถในการชำระภาษี จากการคำนวณจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของช่องทางและวิธีการชำระภาษีได้ดังนี้

4.1 ท่านได้มีการวางแผนทางด้านการชำระภาษี

4.2 ท่านมีความสามารถในการชำระภาษีโดยไม่ได้แบ่งชำระภาษี

4.3 ท่านยังใช้สิทธิแบ่งชำระภาษี 3 ครั้ง

4.4 ไม่สนใจในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา

1. การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน จากการคำนวณจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนได้ ดังนี้

1.1 ท่านมีความสามารถจัดเก็บ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50 ได้อย่างครบถ้วน

1.2 ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้โดยไม่ใช้เอกสาร

1.3 ท่านตรวจสอบ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50 กับ เงินเข้าบัญชีธนาคารทุกครั้ง

1.4 ยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสลับประเภทเงินได้

2. การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังจากการค้นคว้าจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนได้ ดังนี้

- 2.1 ท่านยื่นเงินได้พึงประเมินครบถ้วน
- 2.2 ท่านยื่นเงินได้พึงประเมินน้อยกว่าความเป็นจริง
- 2.3 เจ้าหน้าที่ส่งจดหมายเรียกพบ เป็นประจำทุกปี
- 2.4 มีเงินได้พึงประเมินแต่ไม่เคยแสดงแบบ ภงด.90, ภงด.91, ภงด.94

3. การขอเอกสารเพิ่มเติม จากการค้นคว้าจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของการขอเอกสารเพิ่มเติมได้ ดังนี้

- 3.1 ท่านถูกเจ้าหน้าที่เรียกตรวจสอบเอกสารในการยื่นแบบ
- 3.2 ท่านถูกเจ้าหน้าที่เรียกไปให้คำแนะนำเสมอ
- 3.3 ท่านยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้วยเอกสารที่เป็นความจริง
- 3.4 เอกสารใช้ยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นสำเนา

4. ด้านอัตราค่าปรับ จากการค้นคว้าจากทฤษฎีต่าง ๆ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถแจกแจงรายละเอียดของการขอเอกสารเพิ่มเติมได้ ดังนี้

- 4.1 ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่าปรับของการยื่นแบบภาษีเงินบุคคลธรรมดา
- 4.2 ท่านชำระค่าปรับในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทุกปี
- 4.3 ท่านไม่เคยเสียค่าปรับในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- 4.4 ค่าปรับเป็นค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลือง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ศึกษาโครงสร้างองค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน
3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบทดสอบจะได้มีความชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยยิ่งขึ้น นำข้อมูลที่ได้มาสร้าง

แบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบข้อความในแบบสอบถาม ทั้งด้านเนื้อหาและความเข้าใจ การใช้ภาษา เพื่อขอคำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้อ่านแล้วเข้าใจง่าย ชัดเจน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

4. ปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

5. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ว่าตรงประเด็น คำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยหรือไม่ แล้วนำผลการพิจารณาไปทำการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

6. ความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำแล้วมาดำเนินการทดสอบกับผู้ที่เคยยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย จากนั้นนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

7. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงรูปแบบและเนื้อหาตามคำแนะนำที่ได้รับจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพแล้ว จึงจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบสอบถาม

วิจัยเรื่อง “องค์ประกอบในการชำระภาษีรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน จำนวนทั้งสิ้น 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกอบด้วย องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี และ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และ ความสามารถในการชำระภาษี

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน และ ด้านอัตราค่าปรับ

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นคำถามปลายปิด

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 5 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) สร้างตามแบบของ Likert (1976 อ้างถึงใน ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2552, หน้า 22) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ในการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์เฉลี่ยแต่ละระดับชั้นโดยใช้สูตรในการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุดข้อมูล} - \text{ค่าต่ำสุดข้อมูล}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ \text{ผลที่ได้จากการวัดระดับ} &= 0.8 \end{aligned}$$

ความคิดเห็นจะนำมาหาค่าเฉลี่ยและแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.21 - 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41 - 4.20 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.61 - 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.81 - 2.60 อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 - 1.80 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความ
 คิดเห็น

3.4 การทดสอบเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของ
 แบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านบัญชีและภาษี จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและ
 เนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ระหว่างข้อ
 คำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเกณฑ์ในการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ คำนวณจากสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC = ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

หากข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความ
 ความเที่ยงตรง ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้รับการตรวจสอบแล้วว่า อยู่ในเกณฑ์มีคุณภาพ
 ความเที่ยงตรง (ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.67 – 1.00)

ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์
 แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) ซึ่งการประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์
 แอลฟา (Cochran, W. G., 1977) สำหรับเกณฑ์การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอ
 นบาค (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) การแปลความหมายระดับความเที่ยง

มากกว่า 0.9

ดีมาก

มากกว่า 0.8

ดี

มากกว่า 0.7

พอใช้

มากกว่า 0.6

ค่อนข้างพอใช้

มากกว่า 0.5

ต่ำ

น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.5

ไม่สามารถรับได้

ในการหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) โดยเกณฑ์ยอมรับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ที่ 0.75 ขึ้นไป จึงจะถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ หมายถึง แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544) ซึ่งพบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.857 ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	0.856
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	0.855
อัตราภาษีที่ชำระ	0.853
ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	0.855
ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	0.857
ด้านการจ่ายนอกระบบเงินได้	0.855
การหักลดหย่อน	0.855
การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ	0.858
ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	0.853
ความสามารถในการชำระภาษี	0.856
การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน	0.963
การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง	0.858
การขอเอกสารเพิ่มเติม	0.855
การชำระภาษีไม่ครบถ้วน	0.855
ด้านอัตราค่าปรับ	0.856
ภาพรวม	0.857

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data)

เป็นข้อมูลที่ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน ทั้ง 6 จังหวัด ซึ่งข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างของภาคใต้ฝั่งอันดามัน ทั้ง 6 จังหวัด จำนวน 400 คน โดยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง
2. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของคำตอบ ที่ได้รับการตอบกลับ ทั้งหมด 400 ฉบับ เพราะผู้ศึกษาได้ทำการนั่งรอจนกระทั่งผู้ตอบแบบสอบถามตอบเสร็จ ทำให้ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 400 ฉบับ คิดเป็นจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับทั้งสิ้นเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 400 ฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker , Kumay and Say (2001) ที่นำเสนอว่า การส่งแบบสอบถามต้องได้รับกลับคืนมาอย่างน้อยร้อยละ 20 จึงจะเป็นที่ยอมรับได้
3. เลือกแบบสอบถามครบถ้วน และนำแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. **สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)** ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Average) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. **สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)** ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)
 - 2.1 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ตามวิธีการของเพียร์สัน (Person's correlation coefficient) โดยเกณฑ์การแปลผลความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสามารถแปลความหมาย 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 144 อ้างอิงโดย ศรารุช สร้อยทอง, 2562)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มากกว่า 0.80 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์สูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.61 – 0.80 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.41 – 0.60 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.20 – 0.40 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ น้อยกว่า 0.20 หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ต่ำ

2.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) โดยการหาค่า
อำนาจพยากรณ์ (regression equation) และหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของแบบสอบถามเพื่อ
วิเคราะห์ผลกระทบขององค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการยื่น
แบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน

บทที่ 4

ผลวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากการศึกษา องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่ออธิบายผลการศึกษาและนำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ ดังต่อไปนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี
- 4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน
- 4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี
- 4.6 การทดสอบสมมติฐาน

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ มีความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์
X	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
Sig.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์
F	แทน	ค่าการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
B	แทน	Standardized Coefficients Bet
β	แทน	Unstandardized coefficients

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลของภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ผลปรากฏตามตาราง ดังต่อไปนี้ โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2-8 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	164	41.00
หญิง	236	59.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 236 คน (ร้อยละ 59.00) รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 164 คน (ร้อยละ 41.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	81	20.25
30-40 ปี	145	36.25
41-50 ปี	172	43.00
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	2	13.25
รวม	400	100.00

จากตาราง ที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมาคือ อายุ 31-40 ปี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25 อายุ ต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 และมากกว่า 51 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.52

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	188	47.00
สมรส	159	39.75
หม้าย	53	13.25
รวม	400	100.00

จากตาราง ที่ 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานะภาพโสด จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47 รองลงมาเป็น สมรส จำนวน 159 คิดเป็นร้อยละ 39.75 และ หม้าย จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.25

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	60	15.00
ปริญญาตรี	239	59.75
ปริญญาโท	94	23.50
ปริญญาเอก	7	7.00
รวม	400	100.00

จากตาราง ที่ 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 รองลงมา ระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกจ้าง / พนักงานบริษัท	194	48.50
ข้าราชการ /พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	113	28.25
เจ้าของกิจการ/งานส่วนตัว	83	20.75
อื่น ๆ	10	2.50
รวม	400	100.00

จากตาราง ที่ 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมา ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.25เจ้าของกิจการ / งานส่วนตัว จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.75 และ อื่น จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามรายได้ส่วนบุคคล

รายได้ส่วนบุคคลต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	80	20.00
20,000-30,000 บาท	135	33.75
30,001-40,000 บาท	124	31.00
มากกว่า40,000 บาท	61	15.25
รวม	400	100.00

จากตาราง ที่ 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน20,000 - 30,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาคือ 30,001 - 40,000 บาท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31 ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และมากกว่า 40,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ผู้ตอบ/ไม่ตอบ	จำนวน	ร้อยละ
แบบสอบถามปลายเปิด		
ด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งสุดท้าย		
1. ผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	400.00	100.00
2. ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	0.00	0.00
รวม	400.00	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี และ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ นำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แสดงได้ดังตารางที่ 9-14 ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยภาพรวม

องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.00	0.75	ปานกลาง
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	3.02	0.67	ปานกลาง
อัตราภาษีที่ชำระ	3.89	0.63	มาก
ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	3.23	0.71	ปานกลาง
ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	3.23	0.66	ปานกลาง
ภาพรวมองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคล	3.23	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นต่ออัตราภาษีที่ชำระเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 0.67) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.75) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 0.67) ทิศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.71) และความพึงพอใจต่อการให้บริการเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.66) เช่นเดียวกัน ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคล	2.77	1.03	ปานกลาง
การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้	3.10	0.79	ปานกลาง
มีความเข้าใจในวิธีคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.17	0.79	ปานกลาง
มีความเข้าใจเงินได้พึงประเมินในแต่ละประเภท	2.98	0.93	น้อย
ภาพรวมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคล	3.00	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$, S.D. = 1.03) การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.79) มีความเข้าใจในวิธีคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 0.79) มีความเข้าใจเงินได้พึงประเมินในแต่ละประเภท เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$, S.D. = 0.93) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานสรรพากร	3.01	0.76	ปานกลาง
ได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยืนยันแบบชำระภาษี	3.01	0.86	ปานกลาง
ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร	3.08	0.77	ปานกลาง
การติดตามการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่	2.99	0.84	ปานกลาง
ภาพรวมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	3.23	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.76) ได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยืนยันแบบชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.86) ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 0.77) การติดตามการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.99$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
อัตราภาษีที่ชำระ

อัตราภาษีที่ชำระ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานสรรพากร	3.11	0.76	ปานกลาง
ได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยืนยันแบบชำระภาษี	3.12	0.79	ปานกลาง
ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร	3.12	0.77	ปานกลาง
การติดตามการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่ กรมสรรพากร	2.99	0.87	ปานกลาง
ภาพรวมอัตราภาษีที่ชำระ			ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่าโดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานสรรพากรเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.76) การได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยืนยันแบบชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.79) ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.77) การติดตามการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.99$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี

ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
มีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี	3.24	0.84	ปานกลาง
มีความมั่นใจว่ารัฐบาลนำภาษีเงินได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนา	3.12	0.92	ปานกลาง
มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ต้อง	3.31	0.84	ปานกลาง
ความคาดหวังประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	3.24	0.96	ปานกลาง
ภาพรวมทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	3.23	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่าโดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.84) มีความมั่นใจว่ารัฐบาลนำภาษีเงินได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนาประเทศเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.92) มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ต้องเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.84) ความคาดหวังประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ความพึงพอใจต่อการให้บริการ

ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
มีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการรับ- ชำระภาษีที่หลากหลาย	3.21	0.78	ปานกลาง
มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้บริการ- ด้วยความเต็มและการเอาใจใส่	3.27	0.77	ปานกลาง
มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ- ตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง	3.23	0.79	ปานกลาง
ให้บริการด้วยความเสมอภาคตามลำดับ ก่อน - หลัง	3.20	0.88	ปานกลาง
ภาพรวมความพึงพอใจต่อการให้บริการ	3.23	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 พบว่าโดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการรับชำระภาษีที่หลากหลายเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.78) ความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจและการเอาใจใส่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.77) มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจนถูกต้องเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.79) ให้บริการด้วยความเสมอภาคตามลำดับ ก่อน - หลัง เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี

การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจ่ายแถมประเภทเงินได้การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบช่องทางและวิธีการชำระภาษี และ ความสามารถในการชำระภาษี นำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แสดงได้ดังตารางที่ 15-20 ดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี

ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการจ่ายแถมประเภทเงินได้	3.01	0.65	ปานกลาง
การหักลดหย่อน	3.12	0.67	ปานกลาง
การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ	3.12	0.64	ปานกลาง
ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	3.02	0.88	ปานกลาง
ความสามารถในการชำระภาษี	2.94	0.65	ปานกลาง
ภาพรวมปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบ	3.12	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 พบว่า โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.67) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นด้านการจ่ายแถมประเภทเงินได้เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.65) การหักลดหย่อนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.67) การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.64) ช่องทาง

และวิธีการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 0.88) ความสามารถในการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีด้านการจ่ายแยกประเภทเงินได้

ด้านการจ่ายแยกประเภทเงินได้	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ความรู้เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน	2.82	0.90	ปานกลาง
ความเข้าใจเกี่ยวกับเงินได้แต่ละประเภท	3.04	0.74	ปานกลาง
สามารถจ่ายแยกเงินได้พึงประเมินได้อย่างถูกต้อง	3.10	0.76	ปานกลาง
เงินได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงลงในแบบ- แสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90,)	3.09	0.85	ปานกลาง
ภาพรวมด้านการจ่ายแยกประเภท	3.01	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 พบว่า โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและด้านการจ่ายแยกประเภทเงินได้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.65) โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$, S.D. = 0.90) ความเข้าใจเกี่ยวกับเงินได้แต่ละประเภทเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.04$, S.D. = 0.74) สามารถจ่ายแยกเงินได้พึงประเมินได้อย่างถูกต้องเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.76) เงินได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงลงในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90, ภ.ง.ด.91) เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีด้านการหักลดหย่อน

ด้านการหักลดหย่อน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
สามารถวางแผนหักลดหย่อนภาษี	3.11	0.79	ปานกลาง
สามารถจัดเตรียมเอกสารหักลดหย่อนได้อย่างครบถ้วน	3.14	0.81	ปานกลาง
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสิทธิลดหย่อนภาษี	3.14	0.81	ปานกลาง
สิทธิในการลดหย่อนมีน้อยเกินไป	3.11	0.83	ปานกลาง
ภาพรวมด้านการหักลดหย่อน	3.12	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบว่า โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีด้านการหักลดหย่อนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.71) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสามารถวางแผนหักลดหย่อนภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.79) สามารถจัดเตรียมเอกสารหักลดหย่อนได้อย่างครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D. = 0.81) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสิทธิลดหย่อนภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D. = 0.81) สิทธิในการลดหย่อนมีน้อยเกินไปเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.83)

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ

การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
มีความเข้าใจการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.07	0.79	ปานกลาง
ท่านสามารถจำแนก งด.90 และ งด.91	3.13	0.76	ปานกลาง
ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ด้วยตัวเอง	3.18	0.82	ปานกลาง
สิทธิในการลดหย่อนมีน้อยเกินไป	3.09	0.82	ปานกลาง
ภาพรวมการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ	3.12	0.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 พบว่า โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.64) โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับมีความเข้าใจการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.07$, S.D. = 0.79) ท่านสามารถจำแนก งด.90 และ งด.91เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 0.76) ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ด้วยตัวเองเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.82) สิทธิในการลดหย่อนมีน้อยเกินไปเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$, S.D. = 0.82) ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี
ด้านช่องทางและวิธีการชำระภาษี

ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ช่องทางการชำระภาษีเป็นที่ทันสมัยและง่ายต่อการชำระภาษี	3.23	0.74	ปานกลาง
ช่องทางการชำระภาษีมีทางเลือกมากมาย	3.20	0.83	ปานกลาง
ท่านยังยื่นแบบและชำระภาษีที่กรมสรรพากรเท่านั้น	3.02	0.91	ปานกลาง
เทคโนโลยีมีความทันสมัยเกินไปทันสมัยเกินไป	3.21	0.91	ปานกลาง
ภาพรวมด้านช่องทางและวิธีการชำระภาษี	3.02	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 พบว่า โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีด้านช่องทางและวิธีการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 0.88) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับช่องทางการชำระภาษีเป็นที่ทันสมัยและง่ายต่อการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.74) ช่องทางการชำระภาษีมีทางเลือกมากมายเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 0.83) ท่านยังยื่นแบบและชำระภาษีที่กรมสรรพากรเท่านั้นเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 0.91) เทคโนโลยีมีความทันสมัยเกินไปทันสมัยเกินไปเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ความสามารถในการชำระภาษี

ความสามารถในการชำระภาษี	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ท่านได้มีการวางแผนทางด้านการชำระภาษี	3.13	0.75	ปานกลาง
ท่านมีความสามารถในการชำระภาษีโดยไม่ได้แบ่งชำระภาษี	3.14	0.83	ปานกลาง
ท่านยังใช้สิทธิแบ่งชำระภาษี 3 ครั้ง	3.08	0.88	ปานกลาง
ไม่สนใจในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.04	0.90	ปานกลาง
ภาพรวมความสามารถในการชำระภาษี	2.94	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 20 พบว่า โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีด้านความสามารถในการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย (\bar{x}

= 2.94, S.D. = 0.67) โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับท่านได้มีการวางแผนทางด้านการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D.=0.75) มีความสามารถในการชำระภาษีโดยไม่ได้แบ่งชำระเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D.=0.83) ท่านยังใช้สิทธิแบ่งชำระภาษี 3 ครั้งเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 0.88) ไม่สนใจในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.04$, S.D.=0.90)

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา

การวิเคราะห์ข้อมูลการผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน และด้านอัตราค่าปรับ นำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แสดงได้ดังตารางที่ 21-26 ดังนี้

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยภาพรวม

ผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน	3.01	0.65	ปานกลาง
การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง	3.12	0.67	ปานกลาง
การขอเอกสารเพิ่มเติม	3.12	0.64	ปานกลาง
การชำระภาษีไม่ครบถ้วน	3.02	0.88	ปานกลาง
ด้านอัตราค่าปรับ	2.94	0.65	ปานกลาง
ภาพรวมผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.12	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 21 พบว่า โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น ผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D.=0.67) รองลงมา

เป็นการขอเอกสารเพิ่มเติมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.12, S.D.=0.64) การชำระภาษีไม่ครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.02, S.D.=0.88) การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.01, S.D.=0.65) และน้อยที่สุดคือด้านอัตราค่าปรับเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.94, S.D.=0.65) ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน

การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ท่านมีความสามารถจัดเก็บ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50 ได้อย่างครบถ้วน	2.57	0.93	น้อย
ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้โดยไม่ใช้เอกสาร	2.92	0.78	ปานกลาง
ท่านตรวจสอบ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50- กับ เงินเข้าบัญชีธนาคารทุกครั้ง- ยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสลับประเภทเงินได้	3.00	0.78	ปานกลาง
รวมการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน	2.87	0.89	ปานกลาง
	2.94	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.94, S.D.=0.67) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนคือ ท่านตรวจสอบ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50 กับ เงินเข้าบัญชีธนาคารทุกครั้งเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.00, S.D.=0.78) ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้โดยไม่ใช้เอกสารเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.92, S.D.=0.78) ยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสลับประเภทเงินได้เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.87, S.D.=0.89) และ มีความสามารถจัดเก็บ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50-ได้อย่างครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.57, S.D.=0.93) ตามลำดับ

ตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง

การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ยื่นเงินได้พึงประเมินครบถ้วน	3.07	0.81	ปานกลาง
ท่านยื่นเงินได้พึงประเมินน้อยกว่าความเป็นจริง	2.99	0.86	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่ส่งจดหมายเรียกพบ เป็นประจำทุกปี	2.88	0.87	ปานกลาง
มีเงินได้พึงประเมินแต่ไม่เคยแสดงแบบ- ภงด.90,ภงด.91,ภงด.94	2.83	0.95	ปานกลาง
รวมการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง	2.94	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.94, S.D.=0.66) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการยื่นเงินได้พึงประเมินครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.07, S.D.=0.81) รองลงมาเป็น ท่านยื่นเงินได้พึงประเมินน้อยกว่าความเป็นจริงเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.99, S.D.=0.86) เจ้าหน้าที่ส่งจดหมายเรียกพบ เป็นประจำทุกปีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.88, S.D.=0.87) และมีเงินได้พึงประเมินแต่ไม่เคยแสดงแบบ ภงด.90 , ภงด.91 , ภงด.94 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.83, S.D.=0.95) ตามลำดับของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้ บุคคลธรรมดาด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม

การขอเอกสารเพิ่มเติม	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ถูกเจ้าหน้าที่เรียกตรวจสอบเอกสารในการยื่นแบบ	2.74	0.92	ปานกลาง
ถูกเจ้าหน้าที่เรียกไปให้คำแนะนำเสมอ	2.82	0.99	ปานกลาง
ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา- เอกสารที่เป็นความจริง	3.15	0.84	ปานกลาง
เอกสารใช้ยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นสำเนา	2.99	0.94	ปานกลาง
รวมการขอเอกสารเพิ่มเติม	2.94	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการขอเอกสารเพิ่มเติมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.94, S.D.=0.66) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเอกสารที่เป็นความจริงเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.15, S.D.=0.84) รองลงมาเป็น ถูกเจ้าหน้าที่เรียกไปให้คำแนะนำเสมอเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.82, S.D.=0.99) เอกสารใช้ยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นสำเนาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.99, S.D.=0.94) และน้อยที่สุด ถูกเจ้าหน้าที่เรียกตรวจสอบเอกสารในการยื่นแบบเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.74, S.D.=0.92) ตามลำดับของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน

การชำระภาษีไม่ครบถ้วน	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
สับสนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับ ภาษีประเภทอื่น	2.98	0.80	ปานกลาง
ไม่สามารถชำระภาษีเงินได้ไม่ครบถ้วนจากการให้บริการ	2.90	0.89	ปานกลาง
ลืมชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเมื่อมีการแบ่งชำระ	2.89	0.86	ปานกลาง
ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อใช้กับสถานบันการเงิน	2.88	0.93	ปานกลาง
รวมการชำระภาษีไม่ครบถ้วน	2.91	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการชำระภาษีไม่ครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.91, S.D.=0.70) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสับสนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับ ภาษีประเภทอื่นเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.98, S.D.=0.80) รองลงมาเป็นไม่สามารถชำระภาษีเงินได้ไม่ครบถ้วนจากการให้บริการเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.90, S.D.=0.89) ต่อด้วย ลืมชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเมื่อมีการแบ่งชำระเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.89, S.D.=0.86) และ ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อใช้กับสถานบันการเงินเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.88, S.D.=0.93) ตามลำดับของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านอัตราค่าปรับ

ด้านอัตราค่าปรับ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่าปรับของการยื่นแบบภาษีเงินบุคคลธรรมดา	2.95	0.84	ปานกลาง
ท่านชำระค่าปรับในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทุกปี	2.99	0.90	ปานกลาง
ไม่เคยเสียค่าปรับในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3.11	0.94	ปานกลาง
ค่าปรับเป็นค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลือง	3.17	0.97	ปานกลาง
ด้านอัตราค่าปรับ	3.06	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อด้านอัตราค่าปรับเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.06, S.D.=0.69) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อค่าปรับเป็นค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.17, S.D.=0.97) รองลงมาเป็นไม่เคยเสียค่าปรับในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.11, S.D.=0.94) ต่อด้วยท่านชำระค่าปรับในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.99, S.D.=0.90) และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่าปรับของการยื่นแบบภาษีเงินบุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.95, S.D.=0.84) ตามลำดับของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ เป็นการศึกษาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรว่ามีมากน้อยเพียงใด ต้องพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) เป็นค่าวัดความสัมพันธ์ ดังนั้นจึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรอิสระสามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05

แสดงว่า ตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กันและค่าเครื่องหมาย (+,-) หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ บอกทิศทางของความสัมพันธ์ ดังนี้

r เป็นเครื่องหมาย + หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน

r เป็นเครื่องหมาย - หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม

จากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (อโนทัย ตรีวานิช, 2552)

เมื่อ r แทนค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$r < 0.20$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรน้อย

$0.21 < r \leq 0.40$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่อนข้างน้อย

$0.41 < r \leq 0.60$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปานกลาง

$0.61 < r \leq 0.80$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่อนข้างมาก

$r > 0.80$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาก

การนำค่าสัมประสิทธิ์มาใช้ได้อย่างเหมาะสมจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นเท่านั้น ดังนั้นก่อนที่ จะทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regressions) จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบว่าตัวแปรต่าง ๆ เป็นไปตามเงื่อนไขของวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณหรือไม่ และเงื่อนไขที่จะยอมรับได้ว่ามีความสำคัญมากคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาต้องเป็นอิสระต่อกันหรือไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันเกิน 0.8) โดยกำหนดให้ ดังนี้

X_1 = ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

X_2 = การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี

X_3 = อัตราภาษีที่ชำระ

X_4 = ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี

X_5 = ความพึงพอใจต่อการให้บริการ

X_6 = ด้านการจำแนกประเภทเงินได้

X_7 = การหักลดหย่อน

X_8 = การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ

X_9 = ช่องทางและวิธีการชำระภาษี

X_{10} = ความสามารถในการชำระภาษี

X_{11} = การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน

X_{12} = การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง

X_{13} = การขอเอกสารเพิ่มเติม

X₁₄ การชำระภาษีไม่ครบถ้วน

X₁₅ ด้านอัตราค่าปรับ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งถ้าหากค่าที่ได้ออกมาเป็นค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงถึงความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปร ว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง แต่ถ้าหากค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร ว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งโดยทั่วไประดับของค่าสัมประสิทธิ์ที่ยอมรับได้อยู่ที่ไม่เกิน -0.8 หรือ 0.8

ตารางที่ 27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน														
	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15
X1	1														
X2	.561**	1													
X3	.554**	.743**	1												
X4	.474**	.514**	.604**	1											
X5	.504**	.544**	.624**	.714**	1										
X6	.538**	.507**	.588**	.362**	.542**	1									
X7	.545**	.541**	.608**	.423**	.567**	.683**	1								
X8	.590**	.526**	.585**	.404**	.541**	.641**	.715**	1							
X9	.508**	.470**	.522**	.345**	.452**	.517**	.528**	.501**	1						
X10	.392**	.563**	.577**	.415**	.453**	.488**	.496**	.443**	.640**	1					
X11	.382**	.555**	.565**	.324**	.432**	.520**	.544**	.504**	.494**	.653**	1				
X12	.378**	.590**	.593**	.334**	.439**	.432**	.479**	.435**	.470**	.633**	.732**	1			
X13	.384**	.567**	.550**	.457**	.541**	.424**	.546**	.500**	.423**	.632**	.670**	.638**	1		
X14	.366**	.490**	.495**	.501**	.528**	.398**	.468**	.529**	.348**	.419**	.342**	.362**	.484**	1	
X15	.438**	.490**	.544**	.385**	.488**	.531**	.604**	.615**	.445**	.530**	.545**	.516**	.559**	.511**	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 27 ผลการการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการชำระภาษี ปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรยื่นแบบ และชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามันโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) พบว่า

- ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา X_1 มีความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนโดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .382 และมีความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับ การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน ด้านอัตราค่าปรับ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .378 .384 .366 และ .438 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

- การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี X_2 ความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลางกับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน ด้านอัตราค่าปรับ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .555 .590 .567 .490 และ .490 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

- อัตราภาษีที่ชำระ X_3 ความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วนด้านอัตราค่าปรับโดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .565 .593 .550 .495 และ .490 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

- ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี X_4 ความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน ด้านอัตราค่าปรับ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .324 .334 .457 .501 และ .385 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

- ความพึงพอใจต่อการให้บริการ X_5 ความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลางกับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วนด้านอัตราค่าปรับ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .432 .439 .541 .528 และ .488 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

- ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ X_6 ความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลางกับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูก

ตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน ด้านอัตราค่าปรับ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .520 .432 .424 .398 และ .531 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

- การหักลดหย่อน X_7 ความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน ด้านอัตราค่าปรับ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .544 .479 .546 .468 และ .604 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

- การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ X_8 ความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน ด้านอัตราค่าปรับ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .504 .435 .500 .529 และ .615 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

- ช่องทางและวิธีการชำระภาษี X_9 ความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน ด้านอัตราค่าปรับ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .494 .470 423 .348 และ .445 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

- ความสามารถในการชำระภาษี X_{10} ความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัมพันธ์ในระดับปานกลางกับการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน ด้านอัตราค่าปรับ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .653 .633 .632 .491 และ .530 ตามลำดับ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity)

4.6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน

ตารางที่ 28 แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	0.248	0.282	5.469	0.000**
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	0.072	0.073	1.158	0.247
อัตราภาษีที่ชำระ	0.281	0.267	3.965	0.000**
ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	0.116	0.125	2.076	0.039
ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	0.191	0.193	3.104	0.002**

หมายเหตุ: R = 0.665, R² = 0.443, F = 30.915, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.812

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 พบว่าองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนกำหนดเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F=30.915) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (B=0.282) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี (B=0.073) อัตราภาษีที่ชำระ (B=0.267) ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี (B= 0.125) ความพึงพอใจต่อการให้บริการ(B=0.193) และองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราภาษีที่ชำระ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้

บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนในทิศทางตรงกัน

ผลการวิเคราะห์พบว่า R2 มีค่าเท่ากับ 0.443 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาร้อยละ 44.30 โดยพบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 (Sig=0.000<0.05) อัตราภาษีที่ชำระ มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 (Sig=0.000<0.05) ความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีค่า Sig เท่ากับ 0.002 (Sig=0.002<0.05) ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.039 (Sig=0.039<0.05) ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราภาษีที่ชำระ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.005 ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.247 (Sig=0.247>0.05) ซึ่งหมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .248 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .282 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 5.469 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.000** (Sig=0.000<0.05) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .072 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .073 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.158 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .247 (Sig=0.247>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

3. อัตราภาษีที่ชำระ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .281 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .267 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.965 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000** (Sig=0.000<0.05) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

4. ทักษะคิดต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .116 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .125 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.076 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .039 (Sig=0.039<0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .191 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .193 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.104 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .002** (Sig=0.002<0.05) ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง

ตารางที่ 29 แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผล

เชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.772	0.148	5.212	0.000
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	0.017	0.044	0.384	0.701
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	0.267	0.060	4.418	0.000**
อัตราภาษีที่ชำระ	0.303	0.069	4.369	0.000**
ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	0.017	0.055	0.314	0.754
ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	0.099	0.060	1.646	0.101

หมายเหตุ: R = 0.618, R² = 0.382, F = 48.674, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.745

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 พบว่าองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F=48.674) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา(B=0.044 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี (B=0.060) อัตราภาษีที่ชำระ (B=0.069) ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี(B= -0.055) ความพึงพอใจต่อการให้บริการ(B=0.060) และองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง ในทิศทางเดียวกัน ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์พบว่า R² มีค่าเท่ากับ 0.382 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 38.20 โดยพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษีมีค่า Sig เท่ากับ 0.000 (Sig = 0.000<0.05) อัตราภาษีที่ชำระมีค่า Sig เท่ากับ 0.000 (Sig=0.000<0.05) ซึ่งหมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง

ที่ 0.005 ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่า Sig เท่ากับ 0.701 ($\text{Sig}=0.701>0.05$) ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.754 ($\text{Sig}=0.754>0.05$) และความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีค่า Sig เท่ากับ 0.101 ($\text{Sig}=0.101>0.05$) ซึ่งหมายความว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ความพึงพอใจต่อการให้บริการตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .017 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .019 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .384 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .701 ($\text{Sig}=0.701>0.05$) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .267 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .273 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.418 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000** ($\text{Sig}=0.000<0.05$) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

3. อัตราภาษีที่ชำระ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .303 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .290 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.369 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000** ($\text{Sig}=0.000<0.05$) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

4. ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .017 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .019 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.314 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .0754 ($\text{Sig}=0.754>0.05$) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์

ในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .099 สัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .101 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.646 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .0101 (Sig = 0.101 > 0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม

ตารางที่ 30 แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.733	-	4.614	0.000
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	0.029	0.031	0.618	0.537
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	0.296	0.283	4.569	0.000**
อัตราภาษีที่ชำระ	0.362	0.324	4.870	0.000**
ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	0.150	0.153	2.559	0.011
ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	0.178	0.163	2.742	0.006

หมายเหตุ: R = 0.613, R² = 0.376, F = 47.468, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.527

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 พบว่าองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($F=48.674$) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา($B=0.031$) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี ($B=0.283$) อัตราภาษีที่ชำระ ($B=0.324$) ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี($B= 0.153$) ความพึงพอใจต่อการให้บริการ($B=0.168$) และองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในทิศทางเดียวกัน ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังในทิศทางตรงกันข้าม

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.376 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาร้อยละ 37.60 โดยพบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษีมี่ค่า Sig เท่ากับ 0.000 ($Sig = 0.000 < 0.05$) อัตราภาษีที่ชำระมีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ($Sig = 0.000 < 0.05$) ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษีมี่ค่า Sig เท่ากับ 0.011 ($Sig=0.011 < 0.05$) และความพึงพอใจต่อการให้บริการมีค่า Sig เท่ากับ 0.101 ($Sig = 0.006 < 0.05$) ซึ่งหมายความว่า ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระตัว และความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.005 ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีค่าSig เท่า 0.537 ($Sig = 0.537 > 0.05$) ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมถ่วงที่ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .029 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .031 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .618 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .537 ($Sig = 0.537 > 0.05$) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมถ่วงที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .296 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .283 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.569 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

3. อัตราภาษีที่ชำระ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .362 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .324 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.870 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

4. ทักษะการติดต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .150 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .0153 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.559 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .011 (Sig=0.011<0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .178 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .168 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.742 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .006 (Sig=0.006<0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานจากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน

ตารางที่ 31 แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.674	-	4.429	0.000
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้	-0.004	-0.004	-0.082	0.935
บุคลิกธรรมดา				
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	0.342	0.331	5.506	0.000**
อัตราภาษีที่ชำระ	0.381	0.345	5.351	0.000**
ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	-0.149	-0.153	- 2.644	0.009
ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	0.161	0.155	2.602	0.010

หมายเหตุ: R = 0.644, R² = 0.415, F = 55.908, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.668

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 พบว่าองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F=55.908) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (B=-0.004) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี (B=0.331) อัตราภาษีที่ชำระ (B=0.345) ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี (B= 0.153) ความพึงพอใจต่อการให้บริการ (B=0.155) และองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในทิศทางเดียวกัน ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์พบว่า R² มีค่าเท่ากับ 0.415 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 41.50 โดยพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000(Sig=0.000<0.05) อัตราภาษีที่ชำระ มีค่า Sigเท่ากับ 0.000(Sig=0.000<0.05) ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.009(Sig=0.009

<0.05) และความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีค่า Sig เท่ากับ 0.010 (Sig=0.010<0.05) ซึ่งหมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี และความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.005 ส่วน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่า Sig เท่ากับ 0.935 (Sig=0.935>0.05) ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) -0.004 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ -0.004 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.082 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .935 (Sig=0.935>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .342 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .331 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .082 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

3. อัตราภาษีที่ชำระ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .381 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .345 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 5.351 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000 (Sig=0.000<0.05) จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

4. ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .149 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .153 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.644 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .009 (Sig=0.009<0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .161 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized

coefficients) เท่ากับ .155 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.602 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .010 (Sig=0.010<0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านอัตราค่าปรับ

ตารางที่ 32 แสดงการทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านอัตราค่าปรับ

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.649	-	4.439	0.000
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	0.018	0.019	0.388	0.698
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	0.318	0.308	5.093	0.000**
อัตราภาษีที่ชำระ	0.161	0.416	2.250	0.025
ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	0.023	0.024	0.405	0.686
ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	0.287	0.275	4.598	0.000**

หมายเหตุ: R = 0.638, R² = 0.407, F = 55.908, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.742

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 พบว่าองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านอัตราค่าปรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F=55.908) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (B=0.019) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี (B=0.308) อัตราภาษีที่ชำระ (B=0.146) ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี (B= 0.024) ความพึงพอใจต่อการให้บริการ (B=0.275) และองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระผู้มี

เงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในทิศทางเดียวกัน ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราภาษีที่ชำระ ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์พบว่า R2 มีค่าเท่ากับ 0.407 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ร้อยละ 40.7 โดยพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 (Sig=0.000<0.05) และความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 (Sig=0.000<0.05) อัตราภาษีที่ชำระ มีค่า Sig เท่ากับ 0.025 (Sig=0.025>0.05) ซึ่งหมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านอัตราค่าปรับที่ 0.005 ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่า Sig เท่ากับ 0.698 (Sig=0.698>0.05) ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.686 (Sig=0.686>0.05) ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสีย ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านอัตราค่าปรับที่ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .018 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .019 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .388 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.698 (Sig=0.698>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับการขอเอกสารเพิ่มเติมถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .318 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .308 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 5.093 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านอัตราค่าปรับที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

3. อัตราภาษีที่ชำระ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .161 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .146 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.250 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ

.025 (Sig=0.025<0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมถ่วงที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

4. ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .023 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .024 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .405 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .686 (Sig=0.686>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมถ่วงที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .287 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .275 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.598 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านอัตราค่าปรับที่ 0.005จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 6 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน

ตารางที่ 33 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามัน ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.636	-	3.769	0.000
ด้านการจำแนกประเภทเงินได้	0.230	0.228	3.876	0.000**
การหักลดหย่อน	0.197	0.199	3.021	0.003**
การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยว - กับการยื่นแบบ	0.129	0.125	1.914	0.056
ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	0.049	0.045	0.892	0.373
ความสามารถในการชำระภาษี	0.109	0.104	1.854	0.064

หมายเหตุ: R = 0.590, R2 = 0.348, F = 42.000, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.981

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($F=42.000$) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ร้อยละ 59.00 ($R=0.590$) และตัวแปรอิสระทั้ง 4 สามารถอธิบายปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีได้ร้อยละ 34.80 ($R^2=0.348$)และปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ความสามารถในการชำระภาษี ส่งผลเชิงลบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.348 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ร้อยละ 34.80 โดยพบว่า ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ($Sig=0.000<0.05$) และการหักลดหย่อน มีค่า Sig เท่ากับ 0.003 ($Sig=0.003<0.05$) ซึ่งหมายความว่า ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ และการหักลดหย่อน ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่

0.005 ส่วน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ มีค่า Sig เท่ากับ 0.025(Sig=0.025>0.05) ช่องทางและวิธีการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.686(Sig=0.686>0.05) และความสามารถในการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.064(Sig=0.064>0.05) ซึ่งหมายความว่า การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของunstandardized coefficients) .230 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .228 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.876 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านอัตราค่าปรับที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

2. การหักลดหย่อนค่ามีสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients).197 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Betaของ standardized coefficients) เท่ากับ .199 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.201 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .003** (Sig=0.003<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านอัตราค่าปรับที่ 0.005 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .129 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .125 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.914 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .056 (Sig=0.056>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษีมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .049 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .045 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .892 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .373 (Sig=0.373>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.05จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

5. ความสามารถในการชำระภาษีมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .109 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .104 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.854 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .064 Sig=0.064>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 7 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง

ตารางที่ 34 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.584	-	3.528	0.000
ด้านการจำแนกประเภทเงินได้	0.211	0.210	3.623	0.000**
การหักลดหย่อน	0.146	0.148	2.282	0.023
การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การยื่นแบบ	-0.052	-0.051	-0.796	0.427
ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	0.162	0.148	2.989	0.003**
ความสามารถในการชำระภาษี	0.296	0.285	5.147	0.000**

หมายเหตุ: R = 0.605, R² = 0.366, F = 45.519, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.747

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F=45.519) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความ

เข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ในอัตรา ร้อยละ 60.50 ($R=0.605$) และตัวแปรอิสระทั้ง 4 สามารถอธิบายปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบ และชำระภาษีได้ร้อยละ 36.60 ($R^2=0.366$) และปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการจ่ายประเภทเงินได้ได้แก่ ด้านการจ่ายประเภทเงินได้ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ความสามารถในการชำระภาษี ส่วนการหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ส่งผลเชิงลบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.366 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบาย ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ร้อยละ 36.60 โดยพบว่า ด้านการจ่ายประเภท เงินได้ มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ($Sig=0.000 < 0.05$) ช่องทางและวิธีการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ($Sig=0.003 < 0.05$) ความสามารถในการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ($Sig=0.000 < 0.05$) และการหักลดหย่อน มีค่า Sig เท่ากับ 0.023 ($Sig=0.023 > 0.05$) ซึ่งหมายความว่า การหักลดหย่อน ด้านการจ่ายประเภทเงิน ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบใน ภายหลังที่ 0.05 ส่วน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ มีค่า Sig เท่ากับ 0.427 ($Sig=0.427 > 0.05$) ซึ่งหมายความว่า การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ตัวแปร ดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ด้านการจ่ายประเภทเงินได้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .211 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .210 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.623 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติ ทดสอบ Sig เท่ากับ .000** ($Sig=0.000 < 0.05$) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับ นัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุน สมมติฐาน

2. การหักลดหย่อน มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .146 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .148 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.282 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .023 ($Sig=0.023 < 0.05$) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการ ถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) -0.052 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.051 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.796 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ $.427$ ($\text{Sig}=0.427>0.05$) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) $.162$ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ $.148$ และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.989 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ $.003^{**}$ ($\text{Sig}=0.003<0.05$) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

5. ความสามารถในการชำระภาษีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนน β ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ $.296$ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ $.285$ และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.854 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ $.000^{***}$ ($\text{Sig}=0.000<0.05$) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 8 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม

ตารางที่ 35 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.473	-	2.739	0.000
ด้านการจำแนกประเภทเงินได้	0.210	0.195	3.451	0.001**
การหักลดหย่อน	0.201	0.192	3.015	0.003**
การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยว - กับการยื่นแบบ	0.077	0.071	1.123	0.427
ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	0.011	0.010	0.023	0.000
ความสามารถในการชำระภาษี	0.318	0.287	5.303	0.000**

หมายเหตุ: R = 0.628, R² = 0.395, F = 51.341, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.534

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($F=51.341$) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ในอัตราร้อยละ 62.80 ($R=0.628$) และตัวแปรอิสระทั้ง 4 สามารถอธิบายปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีได้ร้อยละ 39.50 ($R^2=0.395$) และปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการจำแนกประเภทเงินได้ ได้แก่ ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ หักลดหย่อน ความสามารถในการชำระภาษี ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ส่งผลเชิงลบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์พบว่า ผลการวิเคราะห์พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.395 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ร้อยละ 39.50 โดยพบว่าด้านการจำแนกประเภทเงินได้ มีค่า Sig เท่ากับ 0.001 ($Sig=0.001 < 0.05$) การหักลดหย่อน มีค่า Sig เท่ากับ 0.003 ($Sig=0.003 < 0.05$) และ ความสามารถในการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ($Sig = 0.000 < 0.05$) ซึ่งหมายความว่าด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อนและ

ความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 ส่วน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ มีค่า Sig เท่ากับ 0.262 (Sig=0.262>0.05) ช่องทางและวิธีการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.839 (Sig=0.839>0.05) ซึ่งหมายความว่า การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่น ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .210 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .195 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.451 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.001** (Sig=0.001<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

2. การหักลดหย่อน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .201 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .192 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 3.015 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .003** (Sig=0.003<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .077 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .071 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.123 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .262 (Sig=0.262>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) -0.011 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ -0.010 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -0.203 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .839 (Sig=0.839>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

5. ความสามารถในการชำระภาษีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .318 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .287 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 5.303 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.001** (Sig=0.001<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 9 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน

ตารางที่ 36 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.638	-	3.529	0.000
ด้านการจ่ายประเภทเงินได้	0.123	0.115	1.926	0.055
การหักลดหย่อน	0.180	0.173	2.570	0.011
การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การยื่นแบบ	0.012	0.011	0.164	0.870
ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	0.085	0.073	1.430	0.154
ความสามารถในการชำระภาษี	0.336	0.306	5.347	0.000**

หมายเหตุ: R = 0.567, R² = 0.322, F = 37.372, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.744

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F=37.372) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ด้านการจ่ายประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ในอัตราร้อยละ 56.70 (R=0.567) และตัวแปรอิสระทั้ง 4 สามารถอธิบายปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีได้ร้อยละ 32.20 (R²=0.322) และปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการจ่ายประเภทเงินได้ ได้แก่ ความสามารถในการชำระภาษี ในทิศทางเดียวกัน ส่วนการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ด้านการจ่ายประเภทเงินได้ หักลดหย่อน ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ส่งผลเชิงลบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์พบว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.322 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ร้อยละ 32.20 โดยพบว่า ความสามารถในการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000 (Sig=0.000<0.05) การหักลดหย่อน มีค่า Sig เท่ากับ 0.011 (Sig=0.011<0.05) ซึ่งหมายความว่า ความสามารถในการชำระภาษี การหักลดหย่อน ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05 ส่วน ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ มีค่า Sig เท่ากับ 0.055 (Sig=0.055>0.05) การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ มีค่า Sig เท่ากับ 0.870 (Sig=0.870>0.05) ช่องทางและวิธีการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.154 (Sig=0.154>0.05) ซึ่งหมายความว่า ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .123 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .115 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.926 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .055 (Sig=0.055>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

2. การหักลดหย่อน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .180 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .173 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.570 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .011 (Sig=0.011<0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .012 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .011 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.164 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .870 (Sig=0.870>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษีค่า สัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .085 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .073 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .164 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .154 (Sig=0.154>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

5. ความสามารถในการชำระภาษีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .336 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .306 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 5.347 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 10 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการอัตราค่าปรับ

ตารางที่ 37 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการอัตราค่าปรับ

Variable	Unstandardized	Standardized	t	Sig
	coefficients	Coefficients		
	β	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.414	-	2.460	0.000
ด้านการจำแนกประเภทเงินได้	0.009	0.008	0.144	0.885
การหักลดหย่อน	0.269	0.259	4.124	0.000**
การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การยื่นแบบ	0.047	0.043	0.694	0.488
ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	0.233	0.201	4.224	0.000**
ความสามารถในการชำระภาษี	0.305	0.278	5.212	0.000**

หมายเหตุ: R = 0.642, R² = 0.412, F = 55.113, Sig = 0.000**, Durbin-Watson = 1.957

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F=55.113) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ในอัตราร้อยละ 64.20(R=0.642) และตัวแปรอิสระทั้ง 4 สามารถอธิบายปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีได้ร้อยละ 41.20 (R²=0.412)และปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการจำแนกประเภทเงินได้ได้แก่ หักลดหย่อน ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ความสามารถในการชำระภาษี ในทิศทางเดียวกัน ส่วน ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ส่งผลเชิงลบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์พบว่า R² มีค่าเท่ากับ 0.412 หมายถึง ตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี ร้อยละ 41.20 โดยพบว่า การหักลดหย่อน มีค่า Sig เท่ากับ 0.000**(Sig=0.000<0.05) ช่องทางและวิธีการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000**(Sig=

0.000<0.05) และความสามารถในการชำระภาษี มีค่า Sig เท่ากับ 0.000**(Sig=0.000<0.05) ซึ่งหมายความว่า การหักลดหย่อน ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการอัตราค่าปรับที่ 0.05 ส่วนทางด้านงบการเงินได้ มีค่า Sig เท่ากับ 0.885(Sig=0.885>0.05) การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ มีค่า Sig เท่ากับ 0.488 (Sig=0.488>0.05)หมายถึง ด้านงบการเงินได้ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการอัตราค่าปรับเพิ่มเติมที่ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร ดังนี้

1. ด้านงบการเงินได้ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) -0.009 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ -0.008 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ .144 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .885(Sig=0.885>0.05) ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการอัตราค่าปรับเพิ่มเติมที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

2. การหักลดหย่อน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients).269 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .259 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.124 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการอัตราค่าปรับที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของ unstandardized coefficients) .047 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .043 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.694 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .488(Sig=0.488>0.05)ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการอัตราค่าปรับเพิ่มเติมที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงไม่สนับสนุนสมมติฐาน

4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของunstandardized coefficients) .233 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .201 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.224 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติ

ทดสอบ Sig เท่ากับ .000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการอัตราค่าปรับที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

5. ความสามารถในการชำระภาษีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (β ของunstandardized coefficients) .305 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ .058 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 5.212 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ .000** (Sig=0.000<0.05) ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับการอัตราค่าปรับที่ 0.05 จากผลลัพธ์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐาน

ตารางที่ 38 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 องค์กรประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ได้ไม่ครบถ้วน	
ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน	
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคล	สนับสนุน
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	ไม่สนับสนุน
3. อัตราภาษีที่ชำระ	สนับสนุน
4. ทักษะติดต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	สนับสนุน
5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	สนับสนุน
สมมติฐานที่ 2 องค์กรประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน	
ด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง	
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคล	ไม่สนับสนุน
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	สนับสนุน
3. อัตราภาษีที่ชำระ	สนับสนุน
4. ทักษะติดต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	ไม่สนับสนุน
5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	ไม่สนับสนุน

ตารางที่ 38 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
<p>สมมติฐานที่ 3 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน</p> <p>ด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม</p>	
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคล	ไม่สนับสนุน
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	สนับสนุน
3. อัตราภาษีที่ชำระ	สนับสนุน
4. ทักษะติดต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	สนับสนุน
5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	สนับสนุน
<p>สมมติฐานที่ 4 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ได้ไม่ครบถ้วน</p> <p>ด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน</p>	
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคล	ไม่สนับสนุน
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	สนับสนุน
3. อัตราภาษีที่ชำระ	สนับสนุน
4. ทักษะติดต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	สนับสนุน
5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	สนับสนุน
<p>สมมติฐานที่ 5 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านอัตรา</p>	
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคล	ไม่สนับสนุน
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี	สนับสนุน
3. อัตราภาษีที่ชำระ	สนับสนุน
4. ทักษะติดต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี	ไม่สนับสนุน
5. ความพึงพอใจต่อการให้บริการ	สนับสนุน

ตารางที่ 38 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
สมมติฐาน 6 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน	
ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน	
1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้	สนับสนุน
2. การหักลดหย่อน	สนับสนุน
3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ	ไม่สนับสนุน
4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	สนับสนุน
5. ความสามารถในการชำระภาษี	สนับสนุน
สมมติฐาน 7 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน	
ด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง	
1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้	สนับสนุน
2. การหักลดหย่อน	ไม่สนับสนุน
3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่น	ไม่สนับสนุน
4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	สนับสนุน
5. ความสามารถในการชำระภาษี	สนับสนุน
สมมติฐานที่ 8 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการขอเอกสาร	
1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้	สนับสนุน
2. การหักลดหย่อน	สนับสนุน
3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ	ไม่สนับสนุน
4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	สนับสนุน
5. ความสามารถในการชำระภาษี	สนับสนุน
สมมติฐานที่ 9 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการ	
1. ด้านการจำแนกประเภทเงินได้	ไม่สนับสนุน
2. การหักลดหย่อน	สนับสนุน

ตารางที่ 38 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ	ไม่สนับสนุน
4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	ไม่สนับสนุน
5. ความสามารถในการชำระภาษี	สนับสนุน
สมมติฐาน 10 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการอัตราค่าปรับ	
2. การหักลดหย่อน	สนับสนุน
3. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ	ไม่สนับสนุน
4. ช่องทางและวิธีการชำระภาษี	สนับสนุน
5. ความสามารถในการชำระภาษี	สนับสนุน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน สำหรับกรนำเสนอในบทนี้จะแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อจำกัดของวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43 สถานะภาพโสด จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.50 รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มี 20,000 - 30,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75

2. การวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาพบว่า โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วน ใหญ่มีความคิดเห็นต่อทัศนคติ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

- 2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$, S.D. = 1.03) การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้เฉลี่ยอยู่

ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.79) มีความเข้าใจในวิธีคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 0.79) มีความเข้าใจเงินได้พึงประเมินในแต่ละประเภท เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$, S.D. = 0.93) ตามลำดับ

2.2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.76) ได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยื่นแบบชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.86) ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 0.77) การติดตามการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.99$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

2.3 อัตราภาษีที่ชำระเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.76) การได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยื่นแบบชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.79) ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.77) การติดตามการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.99$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

2.4 ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.84) มีความมั่นใจว่ารัฐบาลนำภาษีเงินได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนาประเทศเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.92) มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ถูกต้องเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.84) ความคาดหวังประโยชน์ที่จะได้รับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

2.5 ความพึงพอใจต่อการให้บริการผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับมีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการรับชำระภาษีที่หลากหลายเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.78) ความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจและการเอาใจใส่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$, S.D. = 0.77) มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจนถูกต้องเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.79) ให้บริการด้วยความเสมอภาคตามลำดับ ก่อน - หลัง เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.67) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นด้านการจำแนกประเภทเงินได้เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.65) การหักลดหย่อนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.67) การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.64) ช่องทางและวิธีการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 0.88) ความสามารถในการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

3.1 การจำแนกประเภทเงินได้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและด้านการจำแนกประเภทเงินได้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D. = 0.65) โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$, S.D. = 0.90) ความเข้าใจเกี่ยวกับเงินได้แต่ละประเภทเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.04$, S.D. = 0.74) สามารถจำแนกเงินได้พึงประเมินได้อย่างถูกต้องเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$, S.D. = 0.76) เงินได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงลงในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90, ภ.ง.ด.91) เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ

3.2 ด้านการหักลดหย่อนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีด้านการหักลดหย่อนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.71) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสามารถวางแผนหักลดหย่อนภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.79) สามารถจัดเตรียมเอกสารหักลดหย่อนได้อย่างครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D. = 0.81) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสิทธิลดหย่อนภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D. = 0.81) สิทธิในการลดหย่อนมีน้อยเกินไปเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.83) ตามลำดับ

3.3 การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D. = 0.64) โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับมีความเข้าใจการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} =$

3.07, S.D. = 0.79) ท่านสามารถจำแนก ฆต.90 และ ฆต.91 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 0.76) ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ด้วยตัวเองเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.82) สิทธิในการลดหย่อนมีน้อยเกินไปเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$, S.D. = 0.82) ตามลำดับ

3.4 ด้านช่องทางและวิธีการชำระภาษีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีด้านช่องทางและวิธีการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 0.88) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับช่องทางการชำระภาษีเป็นที่ทันสมัยและง่ายต่อการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.74) ช่องทางการชำระภาษีมีทางเลือกมากมายเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 0.83) ท่านยังยื่นแบบและชำระภาษีที่กรมสรรพากรเท่านั้นเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 0.91) เทคโนโลยีมีความทันสมัยเกินไปทันสมัยเกินไปเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

3.5 ความสามารถในการชำระภาษีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีด้านความสามารถในการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = 0.67) โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับท่านได้มีการวางแผนทางด้านการชำระภาษีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D.=0.75) มีความสามารถในการชำระภาษีโดยไม่ได้แบ่งชำระเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D.=0.83) ท่านยังใช้สิทธิแบ่งชำระภาษี 3 ครั้งเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 0.88) ไม่สนใจในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.04$, S.D.=0.90)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น ผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D.=0.67) รองลงมาเป็นการขอเอกสารเพิ่มเติมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$, S.D.=0.64) การชำระภาษีไม่ครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$, S.D.=0.88) การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.01$, S.D.=0.65) และน้อยที่สุดคือด้านอัตราค่าปรับเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, S.D.=0.65) ตามลำดับ

4.1 ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.94, S.D.=0.67) โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนคือ ท่านตรวจสอบ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50 กับ เงินเข้าบัญชีธนาคารทุกครั้งเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.00, S.D.=0.78) ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้โดยไม่ใช้เอกสารเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.92, S.D.=0.78)ยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสลับประเภทเงินได้เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.87, S.D.=0.89)และ มีความสามารถจัดเก็บ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50-ได้อย่างครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.57, S.D.=0.93) ตามลำดับ

4.2 ด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.94, S.D.=0.66) โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการยื่นเงินได้พึงประเมินครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.07, S.D.=0.81) รองลงมาเป็น ท่านยื่นเงินได้พึงประเมินน้อยกว่าความเป็นจริงเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.99, S.D.=0.86) เจ้าหน้าที่ส่งจดหมายเรียกพบ เป็นประจำทุกปีเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.88, S.D.=0.87) และมีเงินได้พึงประเมินแต่ไม่เคยแสดงแบบภงด.90,ภงด.91,ภงด.94 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.83, S.D.=0.95) ตามลำดับของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการขอเอกสารเพิ่มเติมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.94, S.D.=0.66)โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเอกสารที่เป็นความจริงเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.15, S.D.=0.84)รองลงมาเป็น ถูกเจ้าหน้าที่เรียกไปให้คำแนะนำเสมอเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.82, S.D.=0.99) เอกสารใช้ยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นสำเนาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.99, S.D.=0.94) และน้อยที่สุด ถูกเจ้าหน้าที่เรียกตรวจสอบเอกสารในการยื่นแบบเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.74, S.D.=0.92) ตามลำดับของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

4.4 ด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการชำระภาษีไม่ครบถ้วนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.91, S.D.=0.70)โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสับสนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับ ภาษีประเภทอื่นเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.98, S.D.=0.80) รองลงมาเป็นไม่สามารถชำระภาษีเงินได้ไม่ครบถ้วนจากการให้บริการเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับปานกลาง (\bar{x} 2.90, S.D.=0.89) ต่อด้วย ลืมชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเมื่อมีการแบ่งชำระ
 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.89, S.D.=0.86) และ ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อใช้กับ
 สถานบันการเงินเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.88, S.D.=0.93) ตามลำดับของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ
 ปานกลาง

4.5 ด้านอัตราค่าปรับผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อด้านอัตราค่าปรับ
 เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.06, S.D.=0.69)โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อ
 ค่าปรับเป็นค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.17, S.D.=0.97)รองลงมาเป็นไม่เคย
 เสียค่าปรับในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 3.11, S.D.=0.94)
 ต่อด้วยท่านชำระค่าปรับในการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} 2.99, S.D.=0.90) และ
 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่าปรับของการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
 (\bar{x} 2.95, S.D.=0.84) ตามลำดับของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิง
 บวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่น
 ประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)
 พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา $0.000 < 0.05$) อัตราภาษีที่ชำระ ความพึง
 พอใจต่อการให้บริการ มี ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตรา
 ภาษีที่ชำระ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับ
 นัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.005 ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี
 ทิศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ซึ่งหมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี ทิศนคติต่อ
 พฤติกรรมของผู้เสียภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภท
 เงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิง
 บวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการ
 ก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple
 Regression Analysis) พบว่า พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้าน อัตราภาษีที่ ซึ่งหมายความว่า การ
 รับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับ

นัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.005 ส่วน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสีย และความพึงพอใจต่อการ ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้าน อัตราภาษีที่ชำระ ซึ่งหมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.005 ส่วน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี และความพึงพอใจต่อการให้บริการ ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมถ้วนที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ซึ่งหมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.005 ส่วน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี และความพึงพอใจต่อการให้บริการ ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี และความพึงพอใจต่อการให้บริการ ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ ในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านอัตราค่าปรับกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี และความพึงพอใจต่อการให้บริการ ซึ่งหมายความว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านอัตรา

ค่าปรับที่ 0.005 ส่วน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราภาษีที่ชำระ ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราภาษีที่ชำระ และทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสีย ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านอัตราค่าปรับที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ และการหักลดหย่อน ซึ่งหมายความว่า ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ และการหักลดหย่อน ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.005 ส่วน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ซึ่งหมายความว่า การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วนที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ ช่องทางและวิธีการชำระ และความสามารถในการชำระภาษี ซึ่งหมายความว่าด้านการจำแนกประเภทเงิน ช่องทางและวิธีการชำระ ภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05 ส่วนการหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่น ซึ่งหมายความว่า การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลังที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน และ ความสามารถในการชำระภาษี ซึ่งหมายความว่าด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน และ ความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปร

ดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05 ส่วน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ซึ่งหมายความว่า การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่น แบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการขอเอกสารเพิ่มเติมที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 9 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ความสามารถในการชำระภาษี ซึ่งหมายความว่า ความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05 ส่วนด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่น แบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ซึ่งหมายความว่า ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วนที่ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ 10 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันด้านการอัตราค่าปรับกำหนดด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า การหักลดหย่อน ช่องทางและวิธีการชำระภาษี มีค่า และความสามารถในการชำระภาษี ซึ่งหมายความว่า การหักลดหย่อน ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และความสามารถในการชำระภาษี ตัวแปรดังกล่าวมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับนัยสำคัญกับด้านการอัตราค่าปรับที่ 0.05 ส่วนทาง ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ หมายถึง ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบตัวแปรดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ในระดับนัยสำคัญกับด้านการอัตราค่าปรับเพิ่มเติมที่ 0.05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบภาระภาษีรวมถึงปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อ การยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามันผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราภาษีที่ชำระและ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของสัญญา เนียมเปรม และคณะ (2563) ด้านการก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี และ อัตราภาษีที่ชำระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับวิจัย วิไลวรรณ กลมมา (2555) สัญญา เนียมเปรมและคณะ (2563) ด้านการขอเอกสารเพิ่มเติม พบว่า ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี และ อัตราภาษีที่ชำระ เช่นเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องซึ่งสอดคล้องกับ วิจัย นางสาวจิราพร ศิริเสถียร 2557 ด้านการชำระภาษีไม่ครบถ้วน พบว่า ในคราวเดียวกัน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องซึ่งสอดคล้องกับ วิจัย Sanya Niamprem 2563 ด้านอัตราค่าปรับ พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี และ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องซึ่งสอดคล้องกับ วิจัย(จิราพร ศิริเสถียร 2557)

ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีส่งผลเชิงบวกต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาของของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ด้านการยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน พบว่า ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ และ การหักลดหย่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ สุกันทา สะเอียบคง (2558) (จารุวรรณ พิมเสน 2564)

5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามันเท่านั้น
2. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษา องค์ประกอบการชำระภาษีรวมถึงปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อกรยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน ฉบับนี้อยู่ในช่วงระหว่างเดือน มีนาคม -มิถุนายน 2566 เท่านั้น

5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัย

5.4.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้

การยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิเคราะห์ไปเป็นแนวทางการพิจารณาในเรื่องการยื่นแบบและ การชำระ

ภาษี รวมถึงปัญหาและอุปสรรค ที่สะท้อนให้เห็นให้เห็นถึงปัญหาในการยื่นแบบและการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงของผู้เสียภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาตัวแปรที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและอุปสรรค ของการยื่นแบบและการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งอันดามัน

การดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ หากมีการศึกษาเรื่องนี้ต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มีการต่อยอดด้วยการทำการศึกษาในวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกควบคู่ไปด้วย เพื่อให้ได้งานวิจัยที่หลากหลายมุมมองและหลากหลายรูปแบบและมีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีการยื่นแบบภาษีเงินได้ ภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด เป็น 14 จังหวัดภาคใต้

บรรณานุกรม

- กรมสรรพากร. (2564). สรรพากรยกระดับการบริการยื่นแบบและชำระภาษีออนไลน์ใหม่. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2565, จากเว็บไซต์:
<https://mgronline.com/stockmarket/detail/9640000097438>
- กรมสรรพากร. (2565). การยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ปีงบประมาณ พ.ศ.2565. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2565, จากเว็บไซต์: <https://rdsrv.rd.go.th/14000.html>
- จากรุวรรณ พิมเสน. (2564). คุณลักษณะของผู้ใช้ระบบสารสนเทศที่มีผลต่อความสำเร็จของระบบสารสนเทศ กรณีศึกษา การยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 23. (การค้นคว้าอิสระ บัณฑิตมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรี ปทุม).
- ดวงพร เพชรคง. (2560). ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มงานกฎหมาย 2 สำนัก กฎหมาย. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- นิชานันท์ ชาวนา. (2559). ปัญหาและอุปสรรคของการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่ชลบุรี 1. (วิทยานิพนธ์บริหาร ธุรกิจมหาบัณฑิต, วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา).
- นุชบา โปรงกลาง. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ปฐมาภรณ์ บำรุงผล. (2563). การยอมรับเทคโนโลยีและคุณภาพระบบสารสนเทศที่ส่งผล ต่อการตั้งใจใช้บริการยื่นแบบภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านอินเทอร์เน็ตของผู้ยื่นภาษีในธุรกิจภาคอุตสาหกรรม. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- พนิดา สุภาพอาภรณ์. (2561) ปัจจัยที่มีผลต่อผลสำเร็จของการยื่นแบบภาษีทาง อินเทอร์เน็ตของนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระบัณฑิตมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรี ปทุม).

- พาสนา ฉลาดธัญญกิจ. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจการใช้งานระบบจัดซื้อจัด จ้าง
ภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Government Procurement: e-GP)
กรณีศึกษา หน่วยงานราชการในจังหวัดลพบุรี.(การค้นคว้าอิสระบัญชี
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- จารุวรรณ พิมเสน. (2564). คุณลักษณะของผู้ใช้ระบบสารสนเทศที่มีผลต่อความสำเร็จของระบบ
สารสนเทศ กรณีศึกษา การยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ต
ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 23.
- จิรพร ศิริเสถียร. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเต็มใจในกรเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มี
เงินได้ในจังหวัดอ่างทอง
- สัญญา เนียมเปรม และคณะ . (2563). ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระ
ภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของบุคลากร ภายในโครงการชลประทานขอนแก่น
- เอกพงศ์ ลุนสา (2547) ปัจจัยก่อให้เกิดความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีศึกษา
เฉพาะ: ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร
12
- ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง (2558) ประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะอิเล็กทรอนิกส์ของการยื่นแบบ
และชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- อุไรพรรณ แซ่ลี. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของพนักงานกลุ่มสถาบันการเงินในเขต
กรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- ประทุมมา ภูริบริบูรณ์. (2565) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎหมายภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาของบุคคลต่างชาตินที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ของเครื่องมือวิจัย

ที่ ศบข.0105/011

BANGKOK

11111
 11111, 11111 RD,
 11111, 11111 BANGKOK
 11111
 TEL. + 662 1111 1111
 FAX. 0 2591 1111
 WWW.SPU.CO.TH

CHONBURI CAMPUS
 11111, 11111 RD,
 11111, 11111 BANGKOK
 11111, 11111 BANGKOK
 TEL. + 662 1111 1111
 FAX. 0 2591 1111
 WWW.SPU.CO.TH

SAKON NAKHON
 11111, 11111 RD,
 11111, 11111 BANGKOK
 11111, 11111 BANGKOK
 TEL. + 662 1111 1111
 FAX. 0 2591 1111
 WWW.SPU.CO.TH

3 พฤษภาคม 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณอภิศรสุตา ณรงค์เดชา

ด้วยนักศึกษา นายธนสร ธานีพิเศษจินดา รหัสนักศึกษา 65503664 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำค้นคว้าอิสระเรื่อง "องค์ประกอบในการชำระภาษีรวมเชิงปัญหา และอุปสรรคที่ส่งผลต่อการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน" โดยมี ดร.กนกศักดิ์ สุขวัฒนาสินธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ใ้ขอความอนุเคราะห์จาก คุณอภิศรสุตา ณรงค์เดชา นักตรวจสอบภาษีชำนาญการ สำนักงานสรรพากรพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรเทาความยุ่งยาก จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

คณะบัญชี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกษะเวส (ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต)

นางสาววิมลมา ไชยกิจจารุณี (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง : “องค์ประกอบในการชำระภาษีรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน”

คำชี้แจง: แบบสอบถามชุดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยในระดับปริญญาโทหลักสูตร บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษา องค์ประกอบในการชำระภาษี รวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามันโดยแบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วนประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน จำนวนทั้งสิ้น 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกอบด้วย องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี อัตราภาษีที่ชำระ ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี และ ความพึงพอใจต่อการให้บริการ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษีประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจำแนกประเภทเงินได้ การหักลดหย่อน การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ ช่องทางและวิธีการชำระภาษี และ ความสามารถในการชำระภาษี

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง การขอเอกสารเพิ่มเติม การชำระภาษีไม่ครบถ้วน และ ด้านอัตราค่าปรับ

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นแลข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นคำถามปลายปิด

นายธนสรร ธนาภักเดชจินดา

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบัญชี มหาบัณฑิต

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ส่วนที่ 2 : องค์ประกอบในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

องค์ประกอบในการชำระ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					
2. การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้					
3. มีความเข้าใจในวิธีคำนวณภาษี เงินได้บุคคลธรรมดา					
4. มีความเข้าใจเงินได้พึงประเมินใน แต่ละประเภท					
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านภาษี					
1. ท่านได้รับการประชาสัมพันธ์จาก หน่วยงานสรรพากร					
2. ท่านได้รับการแจ้งเตือนทาง จดหมายเพื่อยื่นแบบชำระภาษี					
3. ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอก แบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจาก เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร					
4. การติดตามการยื่นภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่ กรมสรรพากร					
อัตราภาษีที่ชำระ					
1. ความเหมาะสมของอัตราภาษี เงินได้บุคคลธรรมดาของ ประเทศไทย					
2. ท่านคิดว่าอัตราภาษีเงินได้มีอัตรา ที่สูงเกินไป					

องค์ประกอบในการชำระ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
อัตราภาษีที่ชำระ					
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการ คำนวณภาษีที่จะต้องชำระภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดา					
4. ไม่ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาเนื่องจากมีอัตราภาษีที่สูง เกินไป					
ทัศนคติต่อพฤติกรรมของผู้เสียภาษี					
1. ท่านมีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็น หน้าที่ของพลเมืองที่ดี					
2. มีความมั่นใจว่ารัฐบาลนำภาษีเงิน ได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนา ประเทศ					
3. มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ ถูกต้อง					
4. ความคาดหวังประโยชน์ที่จะได้รับ จากการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					
ความพึงพอใจต่อการให้บริการ					
1. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่อง ทางการให้บริการรับชำระภาษีที่ หลากหลาย					
2. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ ให้บริการด้วยความเต็มใจ และการ เอาใจใส่					
3. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ ให้คำแนะนำตอบข้อซักถามได้อย่าง ชัดเจน ถูกต้อง					
4. ให้บริการด้วยความเสมอภาค ตามลำดับ กอน - หลัง					

ส่วนที่ 3 : ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี

กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและชำระภาษี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจำแนกประเภทเงินได้					
1. มีความรู้เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน					
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับเงินได้แต่ละประเภท					
3. ท่านสามารถจำแนกเงินได้พึงประเมินได้อย่างถูกต้อง					
4. เงินได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงลงในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90,ภ.ง.ด.91)					
การหักลดหย่อน					
1. ท่านสามารถวางแผนหักลดหย่อนภาษี					
2. ท่านสามารถจัดเตรียมเอกสารหักลดหย่อนได้อย่างครบถ้วน					
3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสิทธิลดหย่อนภาษี					
4. สิทธิในการลดหย่อนมีน้อยเกินไป					
การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ					
1. มีความเข้าใจการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					
2. ท่านสามารถจำแนก ภงด.90 และ ภงด.91					
3. ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ด้วยตัวเอง					

ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบและ ชำระภาษี	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบ					
4. คู่มือการใช้งานในการยื่นแบบแสดง รายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สามารถอธิบายถึงขั้นตอนที่เข้าใจง่าย					
ช่องทางและวิธีการชำระภาษี					
1. ช่องทางการชำระภาษีเป็นที่ทันสมัย และง่ายต่อการชำระภาษี					
2. ช่องทางการชำระภาษีมียกเลือก มากมาย					
3. ท่านยังยื่นแบบและชำระภาษีที่กรม สรรพากรเท่านั้น					
4. เทคโนโลยีมีความทันสมัยเกินไป					
ความสามารถในการชำระภาษี					
1. ท่านได้มีการวางแผนทางด้านการ ชำระภาษี					
2. ท่านมีความสามารถในการชำระภาษี โดยไม่ได้แบ่งชำระภาษี					
3. ท่านยังใช้สิทธิแบ่งชำระภาษี 3 ครั้ง					
4. ไม่สนใจในการชำระภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา					

ส่วนที่ 4 : ผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา
กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระ ภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
การยื่นประเภทเงินได้ไม่ครบถ้วน					
1. ท่านมีความสามารถจัดเก็บ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50 ได้อย่างครบถ้วน					
2. ท่านสามารถยื่นแบบภาษีเงินได้ โดยไม่ใช่เอกสาร					
3. ท่านตรวจสอบ (ใบหัก ณ ที่จ่าย) ทวิ50 กับ เงินเข้าบัญชีธนาคารทุก ครั้ง					
4. ยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสลับ ประเภทเงินได้					
การก่อให้เกิดการถูกตรวจสอบในภายหลัง					
1. ท่านยื่นเงินได้พึงประเมินครบถ้วน					
2. ท่านยื่นเงินได้พึงประเมินน้อยกว่า ความเป็นจริง					
3. เจ้าหน้าที่ส่งจดหมายเรียกพบ เป็นประจำทุกปี					
4. มีเงินได้พึงประเมินแต่ไม่เคยแสดง แบบ ภงด.90,ภงด.91,ภงด.94					
การขอเอกสารเพิ่มเติม					
1. ท่านถูกเจ้าหน้าที่เรียกตรวจสอบ เอกสารในการยื่นแบบ					
2. ท่านถูกเจ้าหน้าที่เรียกไปให้ คำแนะนำเสมอ					
3. ท่านยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาด้วยเอกสารที่เป็นความจริง					

ผลกระทบต่อการยื่นแบบและชำระ ภาษีผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
การขอเอกสารเพิ่มเติม					
4. เอกสารใช้ยื่นภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาเป็นสำเนา					
การชำระภาษีไม่ครบถ้วน					
1. ท่านสับสนภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา กับ ภาษีประเภทอื่น					
2. ท่านไม่สามารถชำระภาษีเงินได้ไม่ ครบถ้วนจากการให้บริการ					
3. ท่านลืมชำระภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาเมื่อมีการแบ่งชำระ					
4. ยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อใช้กับสถานบันการเงิน					
ด้านอัตราค่าปรับ					
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ค่าปรับของการยื่นแบบภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดา					
2. ท่านชำระค่าปรับในการยื่นแบบ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทุกปี					
3. ท่านไม่เคยเสียค่าปรับในการยื่น แบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					
4. ค่าปรับเป็นค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลือง					

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ อื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายธนสรร ธนาภักเดชจินดา
วัน เดือน ปีเกิด	2 กันยายน 2534
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ (ศูนย์ภูเก็ต)
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน บริษัท เคลียร์วิชั่น เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด และในเครือ บริษัท ซีรีน สุรินทร์ จำกัด
ที่อยู่ปัจจุบัน	93/2 หมู่ที่ 2 ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต